

Délibáb

526.396

ORSZÁGOS
KÖNYVTÁR

26
FILLÉR

Doyka Margit

VI. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM
BUDAPEST 1932. ÁPRILIS 2.
MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON

BELVÁROSI SZÍNHÁZ -
ARANYFÜST
SEIDNER FELV.

A RAGYOGÓ REGÉNYTÁR

minden kötete a tudás és szórakozás kincsesháza és díszé minden könyvszekrénynek.

A legszebb és egyben a legolcsóbb könyv

Eddig megjelent művek:

LOUIS DE OTEYZA: A FEHÉR ÜRDÜG

melynek színhelye Kína.

A világ legregényesebb tájékán, Korzikán játszódik le

CARIT ETLAR: VENDETTA

című világhírű regénye. A Vendetta a vérbosszú regénye, izgalmas történetek középpontjában egy szerelmes hercegnő áll, akít egy férfi iránt érző szerelme belesodor a korzikaiak véres harcába.

Algeria és Marokkó színes világában játszódik le

W. THACKER: IZZÓ, KÉK ÉG ALATT

című regénye. Ennek a műnek a megrázó hőse két angol fiatalember, akik a világ legérdekesebb katonai alakulatában, az idegenlégióban próbálnak és csinálnak szerencsét.

A legszebb mesék hazájában, Indlában és a Perzsa-öböl partjain játszódik a

NORD: VILÁGSZÉP NAFUSHA

című lélekzetállító kétkötetes regénye. Egy arab falucskából indul el a világszép és gazdag Nafusha, hogy megkeresse a boldogságot s a gyöngyhalászok életének sok izgalmas fejezete kapcsolódik a regényhez, melynek végén Nafusha győztes lesz az élet harcában.

A legendás Cuauhtemoc király kincsei körül fonódik

OTEYZA: A KINCS

című exotikus, kalandos regénye. A conquistadorok és az inkák elrejtett kincse utáni hajszában beleszövődnek az igaz szerelem finom szájai. Meséje hihetetlenül leköti az olvasót.

Minden kötet arany kötésben,

256 oldal terjedelemben és egy teljes műmelléklettel jelenik meg, amely pompás rézkarcszerű képekben mutatja be a történetek színhelyét. A Ragyogó Regénytár itt felsorolt kötetét lapunk minden előfizetője és olvasója megkaphatja. Egy kötet ára 1 pengő 80 fillér, a postaszállítás költsége 32 fillér, összesen 2 pengő 12 fillér. Ha két kötetet rendel egyszerre, úgy bérmentve szállítjuk, ha mind a hat kötetet megrendeli, akkor a hat kötet ára 10 pengő 80 fillér helyett összesen 9 pengő és 60 fillér

Az itt felsorolt művek megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám

VI. évfolyam

Budapest, 1932 április 2

14. szám

Délibáb

26
FILLÉR

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

ORSZÁGOS NYOMDASZATI ÉRTÉKELÉS
Hirudapesti Nyomdaközpont
1055. út - 276 - SZ.

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.- pengő. Egyes szám ára - pályaudvarokon is - 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.- cseh korona, Jugoszláviában 3 dinár, Romániában 16 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány ucca 12. Telefon: J. 423-39, J. 423-50.

(Fotó ifj. Vajda Pál)

Modern patkányfogó

AFRIKA

Hat évi afrikai tartózkodás után hazajött látogatóba a sógorom. Azt hittük, könynyekig lesz meghatva, hogy viszontláthatja az európai kultúrát, a neonesöves világítást, hangosfilmet, színházat . . .

A sógor ellenben igen rosszkedvű volt és azt mondta, hogy már alig várja a pillanatot, amikor ismét visszamegy Afrikába. És hogy szívből sajnál bennünket európaiakat, akiknek sejtelmük sincsen arról, mi a nyugalom és boldogság.

— Itt van például a szerelem! — mondotta a sógor. Ti európaiak (a sógor már egészen afrikánusnak vallja magát) pénzetek és energiátok nagy részét erre fordítjátok. Ami pénzetek van, nőkre, ruhákra, eleganciára költitek. A néger nőnek nincsenek toaletgondjai és csak egyszer kerül pénzbe: amikor a férje néhány frankért megvásárolja. A néger férj nem féltékeny. Ime egy tanulságos történet:

Panaszra ment a néger a bíróhoz, hogy a feleségét megszöktette egy másik néger és csak másnap hozta vissza.

— Én a feleségemet száz frankért vásároltam — mondotta a megcsalt férj. — Minthogy most már ezt a másik férfit is szolgálta, nekem nem ér annyit, térítsen hát vissza a pénzből a csábító tíz frankot!

A bíró ezt rendbenvalónak is találta.

— Beismered, hogy elvitted az asszonyt? — kérdezte a vádlottól.

— Beismerem! — hangzott a válasz.

— Akkor hát fizesd meg a tíz frankot!

— Csakhogy nekem nincsen annyi pénzem!

— De-hogy nincsen! — kiáltotta a sértett férj.

— Van neki egy kecskéje! Adja azt nekem!

— Ohó — tiltakozott a vádlott, — a kecském húsz frankot ér!

Ebből azután parázs vitatkozás kezdődött, melynek végül is a böles bíró vetett véget.

— Ide hallgassatok! — mondotta. — Te azt mondd, hogy a kecske húsz frankot ér, te pedig csak tízet követelsz. Hát egyeztetek meg. Vidd el az asszonyt még egy napra és akkor megvan a kecske ellenértéke!

A két néger tisztelettel nézett a böles kádira és mind a ketten megelégedéssel vették tudomásul az ítéletet.

A sógor nagyot fújt pipájából, azután így folytatta.

— Igazán nem tudom.

mire vagytok olyan büszkék ti európaiak. Talán arra, hogy golyószóróval, meg bombavetővel és gázbombákkal ezerszámra gyilkoljátok meg egymást. Hát én ezt gyávaságnak és barbárságnak tartom. Tudjátok mi a bátorság? Majd elmondom. Él Afrikában egy törpe négerfaj. A felnőtt ember alig egy méter és néhány centiméter. Pigmeusoknak hívják őket. Ez a pigmeus férfi kezébe vesz egy éles kést és ezzel elindul elefántvadászatra. Bekeni magát az elefánt trágójával, hogy az elefánt ne érezze meg az emberszagot és azután az elefantsorda után lopózik. Ott kilesi az alkalmas pillanatot és az egyik elefánt hasa alá bujik és felhasítja az állat egyetlen érzékeny és sebezhető részét.

Azután kiugrik az elefánt alól és felkuszik egy fára. Onnan nézi hogyan roskad össze a százmázsás óriás, melynek az agyara kétszer nagyobb mint az egész emberke! Hát ez a hősiesség barátom!

Derék, barátságos, hallatlanul becsületes emberfajta a néger. Az első ravaszsággal, csalafintasággal akkor találkoztam megint, amikor hazafelé utaztamban az egyik kikötővárosban arabokkal találkoztam össze. Ezek a világ legtolakodóbb kereskedői. Itt találkoztam a világ legnagyobb szemtelenségével és élelmességével. Alig telepedtem meg az egyik vendéglő teraszán, máris gyilkos gyűrűbe fogtak az arab árusok. Hiába küldtem őket a pokolba, nem mozdultak, nem mentek le a nyakamról. Ugy éreztem, hogy megfulladok dühömben.

— Adjatok levegőt! — ordítottam.

Erre hozzám ugrik egy villogószemű fiú és a kezembe nyom egy legyezőt.

— Tessék uram, hajtsd magadra a levegőt!

— Rendőr! — harsogtam böszülten.

Az én arabom nem jött zavarba. Egy pillanat alatt elrohant a közelben álló rendőrért.

— Itt a rendőr! — mondotta vigyorogva.

A rendőr azután el is zavarta a tolokodó árusokat, csak az én arabom maradt ott.

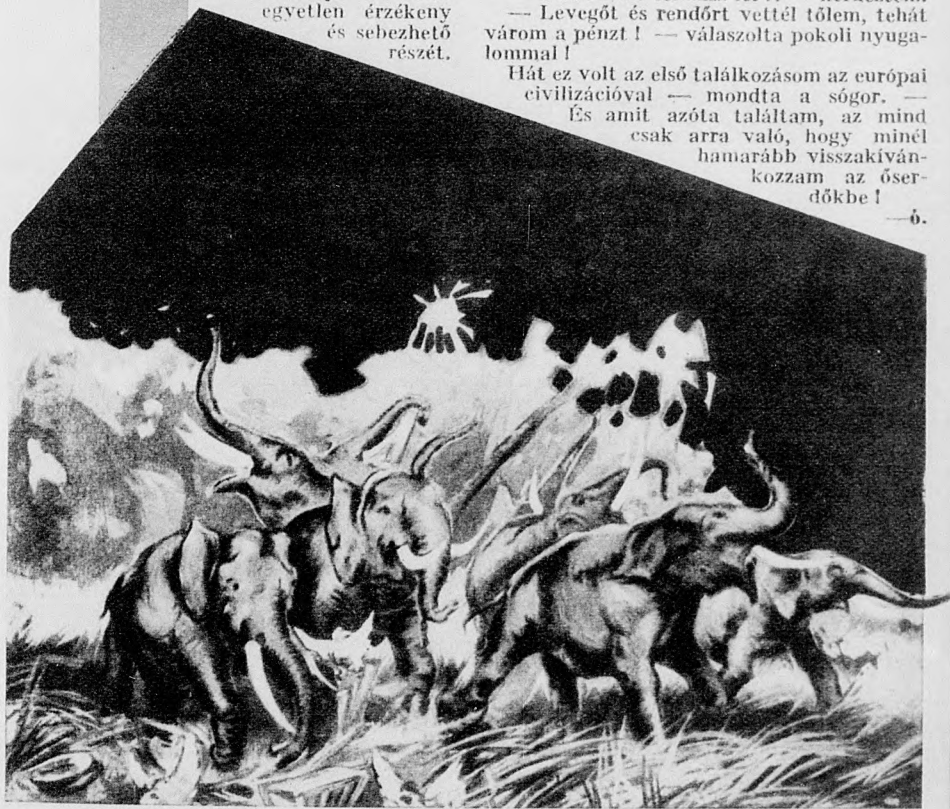
— Hát te mit csinálsz itt!? — kérdeztem.

— Levegőt és rendőrt vettél tőlem, tehát várom a pénzt! — válaszolta pokoli nyugalommal!

Hát ez volt az első találkozásom az európai civilizációval — mondta a sógor. —

És amit azóta találtam, az mind csak arra való, hogy minél hamarább visszakiváncsozzam az óserdőkbe!

—ó.

Primadonnák napfényben

A primadonna reggel
(Seidner felv.)

Üde. Kedves. Hamvasszőke. Fialat. Gyönyörű. Elegáns. Mindezt egy szóval is kifejezhetjük és ez a szó a „primadonna” vagy helyesebben A PRIMADONNA. A nők irigylik, a férfiak imádják és esténként ezer tenyér verődik össze, hogy nemre való tekintet nélkül ünnepeljék.

Ez a primadonna este a színpadon. Ebben az alakjában mindenki ismeri

őt, a nap-pali életét azonban annál kevésbé, mert hozzáférhetetlen és nehezebben lehet bejutni hozzá, mint egy miniszterelnökhöz. Erről a nap-pali életéről szeretnénk most beszélni, de őszintén szólva nem merünk, mert félünk, hogy magunkra haragítjuk Budapest valamennyi primadonnáját. Éppen ezért ellestük néhány olyan

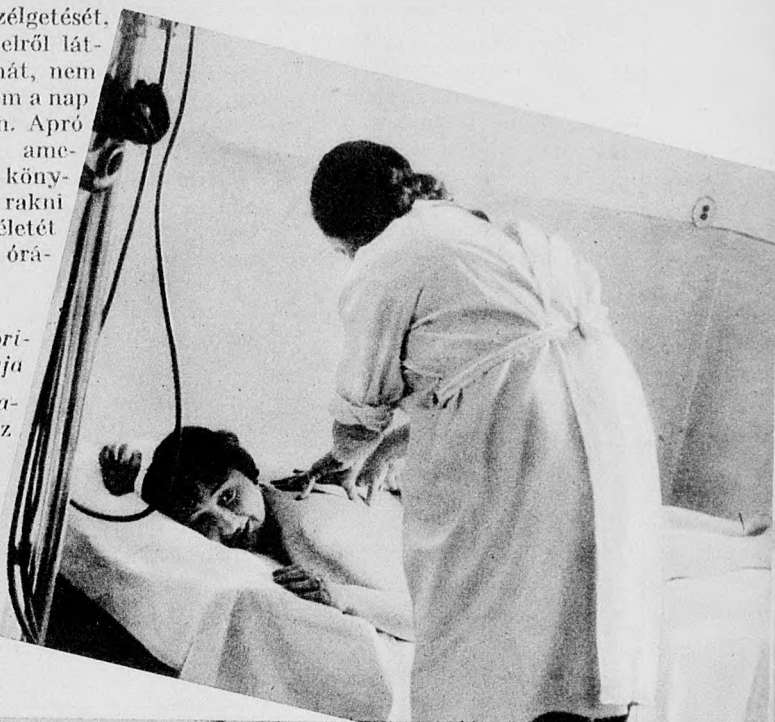
embernek a beszélgetését, akik nappal közelről látják a primadonnát, nem a reflektor, hanem a nap megvilágításában. Apró mozaikok ezek, amelyekből azonban könnyen össze lehet rakni a primadonna életét délelőtt tizenegy órától este hétig.

SZIN: A primadonna konyhája

Anna (a szobalány): Rémes ez a nagysága!

Kati (szakácsnő): Mán megént mit esinát?

Masszírozás közben

Az utcán

(Seidner felv.)

D

Anna: Képzelve Kati néni, rajtam keresi azt a lila selyemkombinét, amit tegnapelőtt dühében széttépett, mert az Iván nagyságos úr nem telefonált, amikor pedig eszébe juttattam a dolgot, hozzám vágta a papucsát. Nem is bírom én ki már sokáig!

*

SZIN: *A szubrett budoárja. (A művésznő a pamlagon fekszik és a masszörnő irgalmatlanul dögönyözi.)*

Szubrett: Meséljen csak kedves, meséljen.

SZIN: *Belvárosi cipőszalon.*

A tulajdonos (belép az üzletbe): Mi ujság Feri? Volt itt valaki a távollétben?

Feri (segéd): Sajnos, a primadonna.

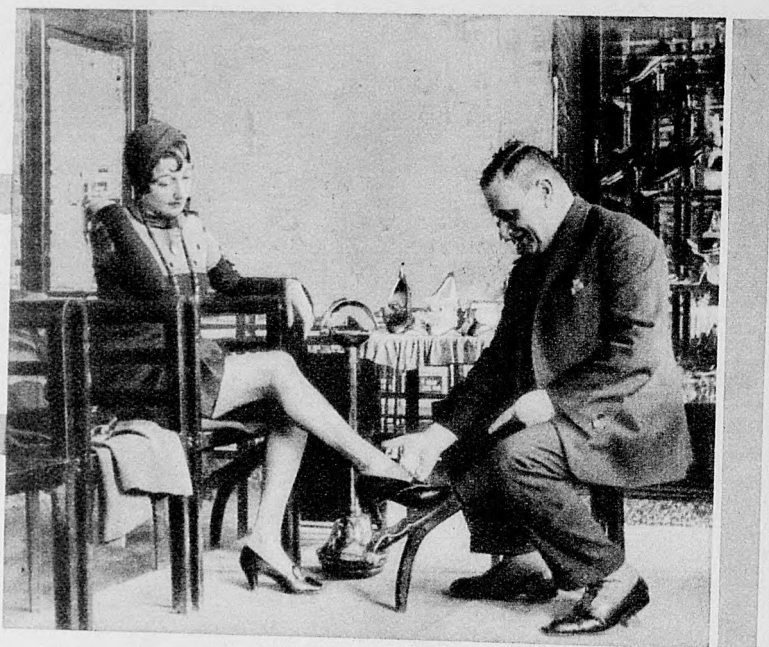
Tulajdonos: No és mit akart?

Feri: Tessék elképzelni, azt a cipőt akarta a lábára erőszakolni, amelyből tegnap adtunk el egy párat a Várhegyi kegyelmes úr kislányának.

Tulajdonos: No és vett valamit?

Feri: Már megint két számmal kisebb cipőt. Majd még jobban el-

A cipész-üzletben (Seidner felv.)

Masszörnő: Hát drága őnagyságám, ilyet még nem látott. Hárman sem bírnánk azt a sok zsírt elmasszírozni, ami rajta van. És milyen vastag a dereka!

Szubrett: Ne mondja, igazán? Na és na és?

Masszörnő: Nem azért mondom, de hát ez az alak itt más mint az övé.

(Boldogan dögönyöz tovább, mialatt a szubrett a boldogságlól visszahízta azokat a kilókat, amelyeket eddig lemasszíroztak róla.)

rontja a lábát, ami különben úgysem szép.

*

SZIN: *Kozmetikai szalon, szintén a Belvárosban.*

Manikűrös kisasszony: Olyan fáradtnak néz ki Irma kisasszony.

Irma kisasszony: Mindig ilyen vagyok a primadonna eltávozása után. Tudja annyi munka van vele. Szeplő, arcmasszázs és miegymás. Hiszen tudja, hogy mindig húsz évvel fiatalabbnak szeretne látszani. Olyannak, mint én.

D

(A bolog
hogy
mégis
kissas

SZ
Pin
enger
Na
itt ü
Pin

dig it
semmi
vissza
Nag
a Jan
eléged

SZIN

Prin
ves Ma
én ne
megele

(A manikűrös kisasszony megértően bólogat és közben magában megállapítja, hogy a primadonna végeredményben mégis csak szerény nő, mert hiszen Irma kisasszony márrégen elmúlt harmincéves.)

*

SZIN: Előkelő dunaparti étterem

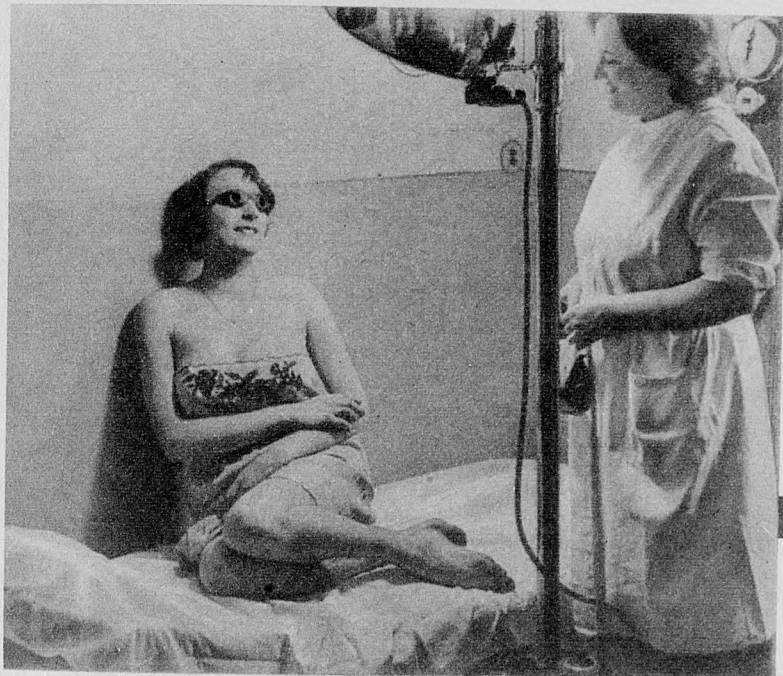
Pincér: Kérem Nagy úr, tessék engem áttenni egy másik asztalhoz.

Nagy úr (a főpincér): Miért, talán itt ülnek a rossz borralalások?

Pincér: Dehogy, hanem mert min-

A kivágás kicsi, a derék bő és egyáltalán olyan vagyok benne, mint egy hordó, pedig azt hiszem mondanom sem kell, hogy nekem van a legszebb alakom Pesten! Nem, nem kedves Marekné, ne is beszéljen, vágja ki, vegye be, ide egy kis strasszt, oda egy kis csipkét, ujjá rövidebb, alja hosszabb és egy óra múlva küldje okvetlen haza.

(Mareknét a szóáradat valósággal megsemmisíti és mire válaszolni tudna, a művésznő már messze jár.)

A kozmetikusnál
(Seidner felv.)

dig itt ül a primadonna, akinek soha semmi sem jó és minden ételt ötször visszaküld.

Nagy úr: Ja, az más, majd cserélnek a Janival, vele úgysem vagyok megelégedve, megérdemli ezt a büntetést.

*

SZIN: Divatszalon ugyancsak a Belvárosban

Primadonna (ruhát próbál): De kedves Marekné, maga igazán tudja, hogy én nem vagyok szekánt, mindennel megelégszem, de ez mégis csak sok.

SZIN: Polgári ízléssel berendezett lakás, amelyben a primadonna énektanárnője lakik

Az énektanárnő férje: Mondd fiacskám, tulajdonképpen miért beszélte le a primadonnát arról, hogy a riporternak adott intervjújában hallgassa el a nevedet? Hiszen ez nagyszerű reklám lett volna!

Énektanárnő: Ez igaz, de éppen azért tettem. Ezt az ujságot sokan olvassák és minek kell tudni mindenkinek, hogy én tanítom őt. Én ugyan mindent

megteszek, hogy a hangja megjavuljon, de hát adhatok én neki hangot, hogyha nincs!?

*

SZIN: A fodrászüzlet. (A primadonna éppen lávozik)

Fodrász: Csókó-lom a kezeit művésznő. (Amikor egyedül marad, a többiekhez fordulva így folytatja): Meg kell örülni az embernek. Minden héten még egy árnyalattal világosabb szőke haját akar.

A divatszalonban

Első segéd:

Legalább akkor rövidesen vissza fog térni az eredeti hajszínéhez, — az őszhöz!

*

A fodrász után a színház következik, amelynek nézőterén félóra múlva a közönség soraiban ott láthatjuk a szobalányt, a kozmetikusnőt, a cipészt, a fodrászt, a pincért, a ruhaszalon-tulajdonosnőt, az énekmesternőt, a masszórt, akik lélekzetvisszafojtva figyelik az előadást és elsőik, akik tapsra csapják össze kezeiket, amikor a primadonna a színpadra lép. Ők a primadonna leglelkesebb hívei — este, amikor el-

választja a primadonnát tőlük a rivalda. Ilyenkor eszükbe jut, hogy talán nem is a primadonnában van a hiba, hanem bennük, akik a nap fényében a munkától és a fáradtságtól felidegesítve torzképet alkottak maguknak róla a legbájosabbról, a legszebből, a legaranyosabbról, az utólérhetetlenről, az elegánsról, szóval a PRIMADONNÁRÓL!

Szilágyi Ödön.

Bethlen
Seidner
után „a
nek“, a
vonat-
között
eszelge-
lések)

ri-
alán
iba,
en a
ege-
nak
ról,
len-
IA-
ön.

Peggy Ross, amerikai filmsztár

(Fotó Fox)

Aranyfüst

A *Belvárosi Színház* új darabja nagyon érdekes témájú színháték. Olyan házasság belső és külső összeomlását rajzolja (pardon, rajzolná), ahol az asszony, megérdemelt sikerként, pompás ívelésű karriert fut be s a férfi lemarad ebben a csodálatos iramban. Az asszony kiütözö tehetség, a férfi pedig szürke senki, csupán ambíciói vannak, de képességei nincsenek. A probléma: a férfi-hűség ütközése, sápadó irigykedése a zseniális nő eléréseivel szemben. Mondom, az alapötlet felette érdekes, színes, drámai, életből vett, sok új elmondanivaló elmondására alkalmas.

Andai Ernő azonban egy naivan érzélgős játékot írt ebből a legkifünőbb költő tollára méltó anyagból.

Kár!

Ez a rendkívül ügyes s kétségtelenül tehetséges fiatal színhadi szerzőnk nyilván véglegesen eljegyezte magát a nem is könnyed, inkább túlságosan is könnyű szentimentalizmussal. És ezt őszintén sajnáljuk, mert bizonyos, hogy érti s jól érti a színhad sok csínját-bínját. Azt pedig makaosan hinni akarjuk, hogy ennyi képességgel egy ma élő trónok különb s különb elmondandó közlenivalói vannak.

Nemcsak a világítási effektusok, karácsonyi hangulatok, tavaszi fényben úszó Dunapart, kifordított díszletek, zenével aláfestett szerelmi jelenetek, egyszer zongora, másszor zenekar, majd ének, aztán rádió-muzsika s émelegesen nyekergő harmónika — a színdarab, de értelme van, sőt hatása is van az őszinte érzésnek s higgye el *Andai Ernő*, még a költészetnek is!

Ilyen konokan elzárkózni az irodalomtól a nálánál különb íróknak sem szabad.

Kicsit, no, egy egész keveset legalább engedje magát elragadtatni a maga hevéből s ne akarjon mindig okos lenni, számító, józan. Aki ilyen pazarló bőkezűen keveri össze a legmámorítóbb italokat, a könny keserű mérgét, a csók izgató édesét, az ifjúság kábulatát, a karácsony áhítatát, a szere-

Várady Lajos és Kovács Károly
Belvárosi Színház — Aranyfüst

(Aldor felv.)

Gózon Gyula és Gombaszögi
Ella

Belvárosi Színház —
Aranyfűst

(Áldor fely.)

lem tikkasztó pezsgójét, az csakhamar gyanussá válik s rövidesen rájövünk, hogy mindez nem az élet keverte mixtum (a költő a maga elvont világában az életnél is teljesebb élet), hanem mesterséges kotyvalék az emberek tudatos lerészegítésére. Azonban: a keserű nem keserít, az édes nem édesít, ezek a bájitalok: festett vizek. Hamisak! Aki beveszi, nem ver tőle hevesebben a szíve, nem gyújt s nem pezsdít, igaz baja sem lesz éppen tőle, csak feltétlenül elrontja a gyomrát vele.

Megbámulni való az a körültekintés, óvatosság, koncentrált figyelem, szinte emberfeletti konokság, ahogy Andai Ernő elkerül minden igaz szót, hangot, gesztust, érzést s teremt egy hazug s élettelen világot. A hős amikor szerelmet vall a hősnőnek, lecsavarja a petróleumlámpás lángját, „hangulatvilágítást” csinál: nagyon fojtó, nagyon nyomasztó rossz szag penetrál szét ebből a jelenetből. Elegancianélküli, naiv mesterkéltég. Ócska trükk. Ez régen volt! Ma a fényes napfényt keresik az emberek s a tündöklő mezők s a ragyogó hegycsúcsok sem elég világosak a szíveknek. Fényt, fényt, fényt akarunk és mindenki gyanus, aki a homályt keresi.

Van egy szegény vidéki ujságíró és egy nála is szegényebb kis színésznő, tisztességes színésznő, aki nem adja magát senkinek, még annak a Kerepesi Laci nevezetű, félkötya, lehetetlen fráternek sem, aki pedig egy egész stancici cukorral s két teljes hónapi lejáratú szerelemmel készül „ártatlan-ságára törni” s az apátlan-anyátlan árvát „elcsábítani”. Nem bizony! Inkább kitar az író mellett, aki feleségül veszi és feljönnek Pestre, persze szerény, de tiszta hónaposszobában laknak és nyomorognak, hiszen a nyomor a legszebb romantika, csak az a picurka baj van vele, hogy manapság a kelletnél egy csöppet többen „élvezik” ezt

a főnemes romantikát s néhány milliónyian éhen is halnak, annyira tűzásba viszik, ezeknek azonban nincs mennyezetig érő karácsonyfájuk három apróka díszel. A fontos, mi tudjuk, a jószívűség demonstrálása volt és a karácsonyi hangulat a Jézuska hozta Mirjam cigarettával s a „Mennyből az angyal”-jal.

Közben még a kulisszák mögé is bevezet a kitünő szerző, de aki megnézi a darabot, nehogy azt gondolja: ilyen ott az élet s ilyenek a színészek. Csajágrócsógen sem. Esküszöm, hogy ez nem igaz, még ha vígjátékot írt volna a szerző, akkor sem igaz. A dolog úgy áll, hogy mulattatni akarta a publikumot. Elfeledkezett róla, hogy kegyetlen tréfát csinált. Sértőt. Ha a színészek például tiltakoznának ez ellen, nem csodálkoznék. Csöppet sem.

No de folytassuk az eseményeket! A kis színésznő nagy szerepet kap. Az írónak

viszont nem fogadják el a darabját. A nagy drámairól ellenben pártfogásába veszi a kis művésznőt. Tiszta, fehér, plátói pártfogás ez. Hogyne. A férj egészen eltölpül s törpe-ségéhez méltóakat mond s elhagyja a nagy színésznővé lett hitvesét, visszamegy vidéki újságírónak s elveszi a lapkiadó leányát s ő lesz ezután a felelős szerkesztő. Ez ugyan nem szerelem, de hát szeretni azért lehet, ha nincs is szerelem. A kis színésznőből nagy fiúvá lett primadonna tovább is szerelmes, csak éppen lemond, mert a sikerért s karrierért le kell mondanom.

Bizony, ilyen cudar ez az élet!

Van rikatás és nevetetés a darabban elég. Sok is. Lehet, siker is lesz. Jó, szabályos, emelygős siker. Amilyen a darab. Én már ebben azonban nem hiszek.

A színészek nagy igyekezettel játszottak, a rendező, *Bródy Pál* megadással szolgált a szerzőt. *Dayka Margit* sok érzéssel, lírával vitte színpadra a kis színésznő alakját, amikor megfogja a szíveket, ez az ő egyéni költészete. Mit tudott volna csinálni ebből a figurából, ha emberi szavakat kap s őszinte drámai menetet! *Gombaszögi Ella* ragyogó komika. A beálló csillanó humor most is érintette a nézőt. *Ráday Imre* becsületesen küzdött, hogy megoldja legalább megjelenésben, gesztusban, a lénye beállításával a vidéki újságírót. *Várady Lajos* nagyon jó volt. Elmélázásai, energikus gesztusai sok melegséggel hatottak. *Gyergyai István* túlzott, de rendkívül mulatságos volt. *Gózon Gyula* jólis mert rikító színekkel teli palettájáról vette a festéket, hogyha

már élettel nem is tudta megtölteni, legalább groteszk lendülettel pingálja fel a szerelmes szívű földbirtokost. *Szekely Lujza* szépsége, ruhái kellemes látvány mindig. *Kovács Terus Sugár* Lajossal kétszer ment végig a színpadon. Tapstot kaptak. *Kovács Károly* karikatúrája pompásan sikerült. *Vágóné* szerepe szerint érzelmes volt. *Szigeti Jenő*, *Rákosi Pál* s még többen igyekeztek, hogy siker legyen.

Ujházy György.

Dayka Margit és Ráday Imre
Belvárosi Színház — Aranyfűst
(Áldor felv.)

leg-
fel a
Lujza
indig.
ment
ovás
erült.
szigeti
sztek,
örgy.

Hat mese egy írógépről

Kovács úr : Szőke
Szakáll.
Ica kisasszony :
Bodó Ica.

Az első évben csak
az írógépet látta — a
nőt egyáltalán nem...
(Fotó Labori)

Ica kisasszony, a
gép bajadérja Ko-
vács úr textilnagy-
kereskedésében.

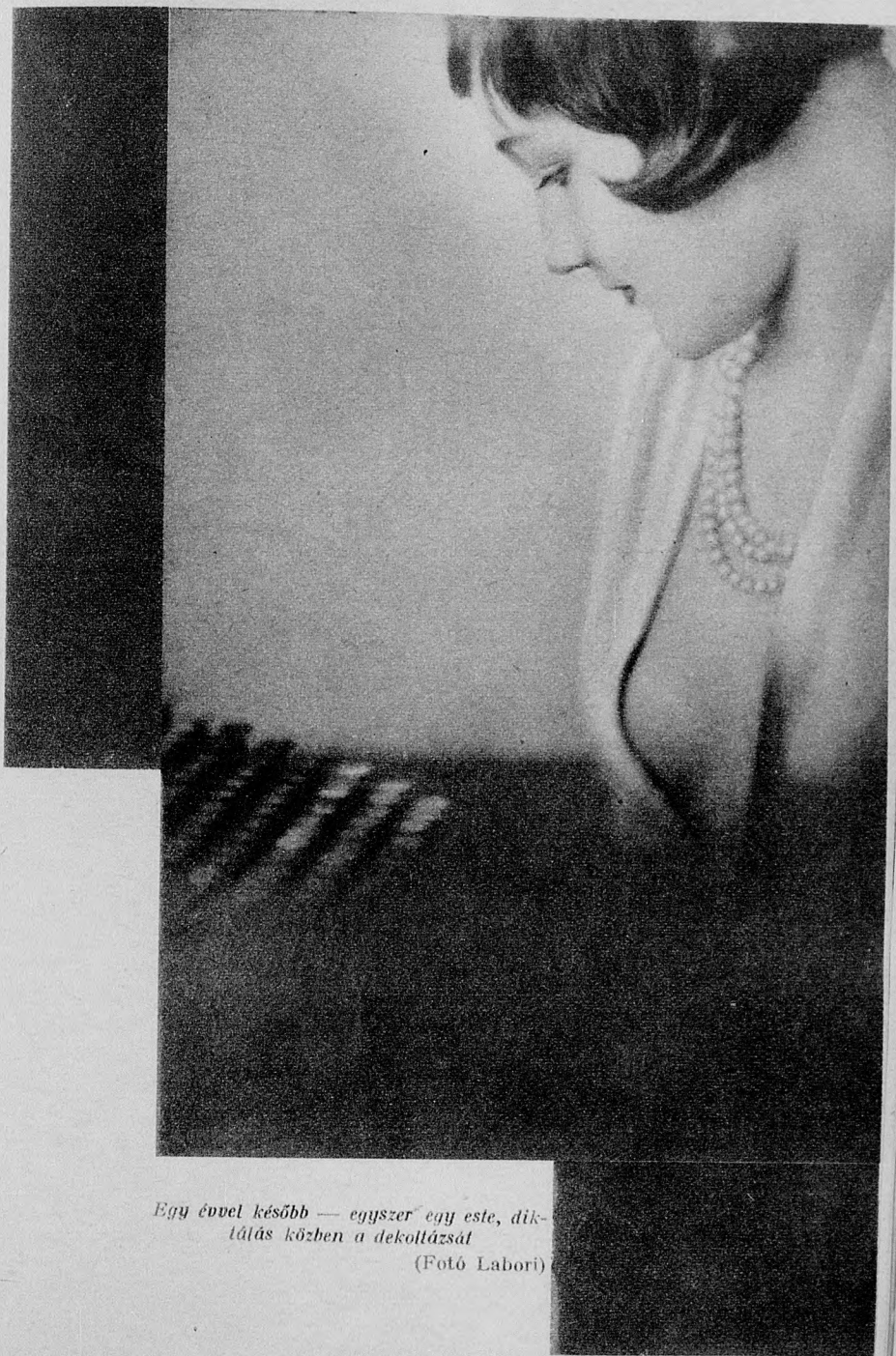
Hat esztendeje. A
lapokban megjelent
a hír, hogy Kovács
úr eljegyezte Ica
kisasszonyt. Ör-
vendve vette min-
denki tudomásul a
hírt, de rögtön
felébredt a kérdés :
miért ily későn,
miért csak ennyi
esztendő múltán ?
Ime, itt a magya-
rázat :

A második évben észrevette,
hogy Ica kisasszonynak igen
szépek a kezei

Aztán a lábai — de
ezt már csak a har-
madik évben
(Fotó Labori)

*Egy évvel később — egyszer egy este, dik-
tálás közben a dekoltázsát*
(Fotó Labori)

A többi már gyorsan ment. Az alkalmaztatás ötödik évében Kovács úr rájött, hogy Ica-nak gyönyörű szemei vannak és a szája egyenesen enniváló...

Végül pedig elfelejtette az írógépet. — Ica győzött! Kovács úr, ha hat évvel később is, de megkérte a kezét...
(Fotó Labori)

Óriási érdeklődés mellett indult meg a magyar nő ötletességének, ügyességének és ízlésének versenye!

Április tizedikén lesz a döntés!

Örömmel állapítjuk meg, hogy milyen osztatlan és általános érdeklődést keltett a „Déliab” nagy tavaszi pályázata, amely azt kívánja eldönteni, hogy ki tud a hölgyek közül a legolesóbban, legügyesebben és legízlésesebben felöltözködni?

A versenyen részt venni szándékozók nagy serege lepi el naponta a Corvin-áruház hatalmas termeit, ahol buzgón keresik és választják ki a versenyhez szükséges ruhaneműket.

A verseny feltételeit az alábbiakban ismétljük meg:

1. A versenyen résztvevők cipőt, harisnyát, kombinét, ruhát és kalapot tartoznak vásárolni. Mindenkinek a saját letzésére és ízlésére van bízva, hogy milyen minőséget vásárol és milyen anyagból.

2. Csak azok vehetnek részt a versenyen, akik ezeket a ruházati cikkeket a Corvin-áruházban vásárolták és ezt a körülményt a zsüri előtt a vásárlás alkalmával kapott blokkal igazolják.

3. A vásárlást bármely napon eszközölhetik a döntés napjáig, amely 1932 április hó tizedikén, vasárnap délelőtt tíz órakor lesz a Corvin-áruház igazgató-sági dísztermében.

4. A versenyzők a döntés napján az általuk vásárolt ruhában, cipőben, haris-

nyában, kombinében és kalapban tartoznak a héttagú zsüri előtt megjelenni. A díjakat azok kapják, akik viszonylag a legolesóbban öltöztek fel a legelegánsabban és legízlésesebben.

ELSŐ DIJ:

A nyertesnek vásárlási bon alakjában visszatérítik teljes kiadását, ezenfelül kap még egy kétszázpengős vásárlásra jogosító utalványt. A „Déliab” külön ajándéka még öt díszkötéses regény.

MÁSODIK DIJ:

A nyertes megkapja kiadásának hatvanszázalékos visszatérítését és további százötven pengős vásárlásra jogosító utalványt. Ezenfelül egy teljes esztendeig ingyen küldjük a „Déliab”-ot.

HARMADIK DIJ:

A kiadott összeg negyvenszázalékos visszatérítése vásárlási bon alakjában és egy további 100 pengős bevásárlási utalvány. Ezenfelül félévig ingyen küldjük a „Déliab”-ot.

A tíz további nyertes egyenkint egy-egy húsz pengő értékű bevásárlásra jogosító utalványt kap.

A KÖLTŐ KÉL ASSZONYA

mint a költő
becézőneve: Csinszky. És ennek a névnek nőnemű változatát viseli ma is az egykori rajongó kislány, a későbbi hitves: Csinszka.

Ez a filigrán, szőke asszony itt ül most, négy szemközt a riporterrel, a számócauceai Márffy-villa szalonjában. Melegfényű, beszédes szemek, szellemes mosoly,

úri közvetlenség, állandóan hullámzó, kissé nyugtalan kedély: — ez Márffy Ödönné Csinszka, özvegye annak a magyar zenének, aki halálában is a legelőbb Valaki ezen a visszhangtalan földön. Érezhetően őszinte minden szava, semmi póz, semmi interjú-beállítottság nincs a hangjában. A közvéleményről beszélgetünk, amely — második házassága miatt — egy ideig határozottan ellene fordult.

Kedves tizenhat-
éves, boldog kisasszony
befejeztem a magam
magam is egy kicsit, ezért
kérlek - világon. Ki-
csináltam a maga
Ady-levegőt, mely a
levegőbe bevezetődött
a postán, és mind
két - rántam -
nevetem. A versen
biztos az első ne-
kem nagyon kedves
szöveg volt. Meg
ne még többet ne

nevezhet. É. J. J. J.
levegő, ha nem kel-
tülje a levegőben
szöveget, mert a
nyilvános versenyt ga-
lériában a levegőben
élettel fogtam.

Köszönöm, hogy
hozzátart, hisz nagyon
szívesen remélem,
gondolt. B. U. E.
Kiváló utazás
a levegővel.

P. S. - Ady
Zoltán barátja, h.
Radványi in, most. 3
nem világon. Ady

Ez a levél; Ady Endre válasza egy ismeretlen kislánynak, Svájcba.

Mikor Ady Endre először összetalálkozott ezzel a „tizenhat éves, boldog kisasszonnyal“, akit addig csak egy svájci nevelőintézetből frott, színes és rajongó leveleiből ismert, — a kislány a beszélgetés hevében így replikázott a költő valamely tréfás megjegyzésére:

— Maga csacsinszky!

A szó elrepült, de a név megmaradt,

— Közvélemény... — mondja elgondolkozva. — Vakon ítélnék az emberek, anélkül, hogy alapos fogalmuk volna valamiről. A zseni özvegye úgy él az emberek fantáziájában, mint valami fekete lepellel leborított túlvilági alak, akinek nincs többé magánélete és akinek örök, nyilvános gyászban kell élnie, hogy mindenki sajnálhassa és mutogathassa, mint egy múzeumi tárgyat. Én a magam gyászát el merem intézni önmagammal. Vagy az talán helyénvalóbb lett volna, ha az özvegyi fátyollal és a zseni rámtestált glóriájával a homlokomon, odadoztam volna magamat és gyászomat az Ady-rajongók és Adyból élők karjai közé, hogy aztán, amint illik, nyomorban haljak meg! Nem, én kiegyensúlyozott ember vagyok és elégedett asszony.

Elhallgat és sűrű cigarettafüstbe burkolózik. Az asztalon zöldkötésű könyv hever. Csinszka versei. Csak nemrég jelent meg és irodalmi körökben általános feltűnést keltett. Lapozgatok benne. Hirtelen megakad a pillantásom: egy vers — Szendrey Juliához...

— Szendrey Julia... — mondom — Ő is...

— Igen — szól Csinszka halvány mosollyal — ő is... A másik „műzsa“, a másik özvegy. A legkönyörtelenebb kitzasztásban volt része, ami asszonyt csak érhet. Gyűlölet, megvetés kísérte minden lépését. Pedig nagyon megfizetett az „eldobott özvegyi fátyolért“. Szenvedésekkel tele élet, négy gyermek és gyógyíthatatlan betegség — ez volt a sorsa. Mikor az életrajzát olvastam, valami fájdalmas rokonérzés támadt bennem iránta. Akkor írtam meg hozzá, ezt a verset.

Lédára terelem a szót, Ady életének erre az impozáns asszonyalakjára, aki a költő ifjúságának, harcainak és szenvedélyének gyujtószikrája volt.

— Isméri Lédát? — kérdezem.

— Személyesen nem. Lédá kitér minden

Fogai olyan fehérek lesznek mint a gyöngy,

ha reggel és este ODOL-
fogpéppel tisztítja. Ez a fog-
pép a legfinomabb anyagok-
ból készül, amelyek nem sér-
tik fogainak zománcát és
mégis fényes-fehérré
csiszolják őket.

találkozás előtt. Valami fáj neki... ki tudja? Pedig én nem bántottam őt soha. Szeretem és nagyrabecsülöm. Bandi sokat tanult tőle, rengeteg új impresszióval, különleges meg-
látásokkal gazdagodott. Mindig is becsültem. Egyszer, még Ady életében, egy kis nézet-
eltérésem is volt emiatt özvegy Ady Lőrinc-
nével, Bandi édesanyjával, aki kijelentette,
hogy jó feleség nem gondolhat barátsággal
olyan asszonyra, aki a férje multjában ilyen
nagy szerepet játszott. Nem is próbáltam
aztán tovább magyarázni. Hiába, ezt Ér-
mindszenten nem értik...

— Ha jól tudom, Lédá most Svájcban él.

— Nem, itt él Budapesten. Elzárkózik,
nem érintkezik senkivel. Révész Béla látog-
gatja meg néha. Csak egy jellemző tulaj-
donság maradt meg a régi Lédából: a fel-
tűnő színek szeretete. Az emlékeiről nem
beszél soha, nem akar tudni róluk, a Lédá
nevet sem viseli már. Adél asszonynak
hívhatja magát. Lédá nincs többé.

Feláll és a vitrinhez lép. Egy régi, kissé
már fakult fényképet vesz elő. Lédá arc-
képe... A *Vér és arany* egykori diadalmas
Lédája ez: energiát sugárzó profil, görögös
vágású orr, keményen összezárt ajkak...
Olyan asszony impresszióját kelti, aki férfias

KERESD A NŐT!

Ma délután a Belvárosban! A szenzációs
díjak és a feltételek a Délibáb 12. számában

Csinszka

— Ittekre, parancsok tisztogatására született. Valami távoli hasonlatosság egy pillanatra Gombaszögi Fridát juttatja eszembe. Csinszka megjegyzi:

— Igen, tényleg van köztük valami hasonlóság. Ugyanaz a típus, bár az egyéniségük, azt hiszem, homlokegyenest ellenkező. Léda egyéniségében van valami kalandorszerű: egy Wallace-regényhősnőre emlékeztet... Ezt a képet itt őrzöm a vitrinben, — nem tudom, vajjon ő is ilyen ragaszkodással őrizne egy Csinszka-képet?...

Megkérem, hogy a műzsa hivatásáról beszéljen. Milyen volt az élete Ady Endre mellett?

— Állandó harc az ő életéért, a zseni életéért az asszony fegyvereivel. Vízet tölteni a borba, lemérsékelní a napi százhusz cigarettát... ki tudná ezt mind elsorolni!... Megtartani őt az életnek, az alkotásnak — ez volt a „műzsa” hivatása...

— Ir mostanában valamit?

— Egy nagy regény körvonalai alakulnak

ki bennem már évek óta. Időnkint belekezek, azután abbahagyom. A kis nevelő-intézetbeli leányról szól, aki megindul azon a szédítő úton — a zseni felé... Hiába, én nem vagyok író és őszintén szólva: nem is hiszek a tollforogató asszonyok tehetőségében.

— De a versei...?

— Ezeket a verseket tizenhat éves korom óta írtam és gyűjtöttem össze... Egy kis szorongás is volt bennem, mikor a nyilvánosság elé kerültek. Nem akartam, hogy az Ady nevének kijáró csodálatot megcsontkítva, nekem is adjanak belőle egy morzsát... Szerencsére nem így történt.

Felállok, hogy elbúcsúzzam. Csinszka lekísér a kertbe.

— Irja meg — mondja egy kis rezignációval, — hogy utálok az Ady-parvenüket. Uton-útfélen találok ilyeneket, akik megmerevednek és pózokba vágják magukat, ha meglátnak valahol. Ugy néznek rám, mint valami exotikumra: „a költő asszonya”, „a zseni élettársa”. Ez engem nagyon kellemetlenül érint, mert érzem, hogy nem őszinte. Szeretem a természetes és közvetlen modorú embereket.

Lassan sétálok lefelé a lejtősödő Szamóca uccán. Valahol messze, a Jánoshegy fölött, vörösön bukik lefelé a nap. Halk verssorok muzsikálnak bennem: a legszebb Csinszka-vers, — Ady Endre szerelmes ajándéka megtalált asszonyának:

*Hetedhétországban
Nem találtam mását,
Szeretem, szép, beteg,
Csengő kacagását,
Beh nagyon szeretem!*

Kálmán László.

ar évek
belekez-
abbaha-
nevelő-
ról szól,
azon a
a zse-
ba, én
ónó és
nem
tollfor-
tehet-

i...?
rseket
korom
űjtöt-
y kis
ben-
yilvá-
iltek.
gy az
ó cso-
ítva,
be-
t...
így

elbú-
áció-
ket.
meg-
, ha
mint
va“,
elle-
nte.
orú

óca
tt,
ok
ka-
eg-

ó.

Egy titokzatos nő, aki megláncolta lábát, hogy ne lehessen ballépést
(Lillian Brand)

Csinszka

— Ittetre, parancsok tisztogatására született. Valami távoli hasonlatosság egy pillanatra Gombaszögi Fridát juttatja eszembe. Csinszka megjegyzi:

— Igen, tényleg van köztük valami hasonlóság. Ugyanaz a típus, bár az egyéniségük, azt hiszem, homlokegyenest ellenkező. Léda egyéniségében van valami kalandorszerű: egy Wallace-regényhősnőre emlékeztet... Ezt a képet itt őrzöm a vitrinben, — nem tudom, vajjon ő is ilyen ragaszkodással őrizne egy Csinszka-képet?...

Megkérem, hogy a múzsa hivatásáról beszéljen. Milyen volt az élete Ady Endre mellett?

— Állandó harc az ő életéért, a zseni életéért az asszony fegyvereivel. Vízet tölteni a borba, lemérsékelní a napi százhusz cigarettát... ki tudná ezt mind elsorolni!... Megtartani őt az életnek, az alkotásnak — ez volt a „múzsa” hivatása...

— Ir mostanában valamit?

— Egy nagy regény körvonalai alakulnak

ki bennem már évek óta. Időnkint belekezek, azután abbahagyom. A kis nevelőintézetbeli leányról szól, aki megindul azon a szédtűt úton — a zseni felé... Hiába, én nem vagyok író és őszintén szólva: nem is hiszek a tollforogató asszonyok tehetőségében.

— De a versei...?

— Ezeket a verseket tizenhat éves korom óta írtam és gyűjtöttem össze... Egy kis szorongás is volt bennem, mikor a nyilvánosság elé kerültek. Nem akartam, hogy az Ady nevének kijáró csodálatot megcsonkítva, nekem is adjanak belőle egy morzsát... Szerencsére nem így történt.

Felallok, hogy elbúcsúzzam. Csinszka lekísér a kertbe.

— Irja meg — mondja egy kis rezignációval, — hogy utálok az Ady-parvenüket. Uton-útfélen találok ilyeneket, akik megmerevednek és pózokba vágják magukat, ha meglátnak valahol. Ugy néznek rám, mint valami exotikumra: „a költő asszonya”, „a zseni élettársa”. Ez engem nagyon kellemetlenül érint, mert érzem, hogy nem őszinte. Szeretem a természetes és közvetlen modorú embereket.

Lassan sétálok lefelé a lejtősödő Szamóca uccán. Valahol messze, a Jánoshegy fölött, vörösén bukik lefelé a nap. Halk verssorok muzsikálnak bennem: a legszebb Csinszka-vers, — Ady Endre szerelmes ajándéka megtalált asszonyának:

*Hetedhéltországban
Nem laláltam mását,
Szeretem, szép, beteg,
Csengő kacagását,
Beh nagyon szeretem!*

Kálmán László.

r évek
belekez-
abbaha-
nevelő-
ól szól,
azon a
a zse-
ba, én
ónó és
nem
ollfor-
tehet-

i...?
rseket
korom
űjtöt-
y kis
ben-
vilvá-
áltak.
gy az
ó cso-
ítva,
be-
t...
így

lbü-

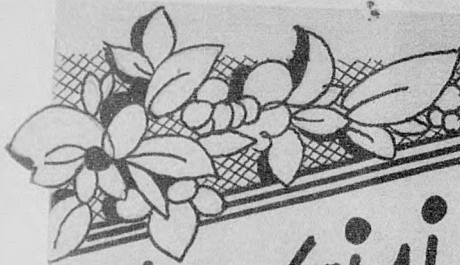
ció-
ket.
meg-
ha
mint
va",
elle-
nte.
orú

óca
ott,
rok
ka-
eg-

b.

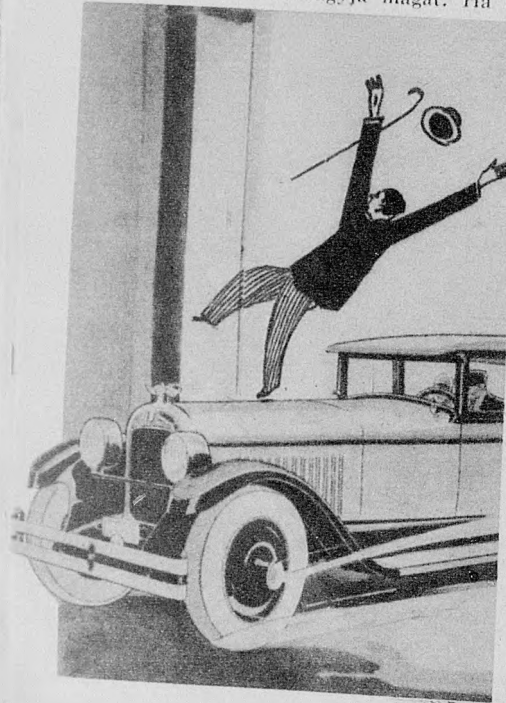
**Egy titokzatos nő, aki megláncolta lábát, hogy ne lehessen ballépést
(Lillian Beas)**

A párisi nő, a tavasz és két bírósági ítélet

Evtizedek hosszu során ilyenkor tavasszal megszólalt a költők lantja. Miről másról is zengtek volna, mint a tavaszról? Ez a szép régi szokás azonban úgyszólván teljesen kiment a divatból. A költők már nem merik megkockáztatni a tavaszi dalt. De a tavasz nem hagyja magát. Ha a

költők elpártoltak tőle, langyos fuvalatával más felé orientálódnak. Váratlanul — a bíróságok hivatalos, rideg aktáit bolygatta meg.

Egyelőre csak Párizsban. Ott ilyenkor virágoznak a gesztenyefák és édes illatuk a Tuileriák kertjében vagy a Louxembourg parkjában nemesak a szerelmes ifjúpárok szívét fogja meg, hanem úgy látszik, néha a bírót is, aki néhány pernyi szabad idejében megfürdik a párizsi parkok gesztenyefáinak illatárjában.

A párizsi bíróságok legújabb ítéletei közül feltűnést kelt két oly bírói döntés, amelyben mintha a tavasz, a szív és a szerelem jogai szólnának meg.

Az egyik ítélet előzménye a következő: Egy urat autóbaleset ért és ez súlyos következményekkel járt arra a kis nőre nézve is, aki ennek az úrnak a kedvese volt. A hölgy elvesztette azt, aki eddig megélhetését biztosította. Francia nő létére merészet és nagyot gondolt: ügyvédje útján bepörölte az autóbaleset okozóját — kártérítésért.

A feleséget ilyenkor kártérítés illeti meg természetesen. De azt, akit nem törvényes kötelekek fűztek a baleset áldozatához? ... A bíróság meghallgatta a feleket, mérlegelt és végül úgy döntött, hogy a szeretőt csakugyan megilleti a kártérítés.

Ez még Párizsban is szenzáció. Tavasz szénzáció. A bíróság nem helyezkedett a szürke és merev paragrafusok alapjára. Az élet, a tavasz, a szerelem jogait is fontolóra vette. Az aktákat meglobogtatta a márciusi szél, amely befújt a bíróság nyitott ablakain és létrejött az az ítélet, amelyet mintha Amor törvényszékén hoztak volna meg.

A másik ítélet, amely szintén sok szóbeszéd tárgya, a következő: Egy hölgy húsz évig élt együtt egy úrral és bizony — a törvényes formák mellőzésével. És a bíróság a hölgy kérésére úgy döntött, hogy a húszévi együttélés ugyanolyan jogokat biztosít a nő számára, mintha törvényes házasságban élt volna az illető férfival.

Ebben az ítéletben is valami tavaszi, hogy ne mondjuk, forradalmi szellő lengedez. Ilyen nyíltan és teljesen a bíróság eddig még nem ismert és a szerető jogait. Itt hozzá kell tennünk, hogy a magyar bíróságok gyakorlata ezen a téren meglehetősen liberális. Hiszen kúriai ítélet mondta ki nemrég, hogyha a férfi és nő közt a viszony oly sokáig tartott, hogy a nő eközben elvesztette minden kilátását a máshoz való férjhezmenésre, a nőt tartásdíj illeti meg a férfival szemben.

A párizsi bíróság egy lépéssel tovább ment, még pedig hatalmas lépéssel, mert a húszévi együttélést elfogadta olyan jogi alapnak, amilyent addig csak a törvényes házasság biztosított.

Hiába, Párizsban mindig több joga volt a nőnek, mint másutt, ha nem is papíron, de az életben. A Pompadourok, Maintenonok, La Vallière-ek gyakran királyi hatalmat gyakoroltak. Igaz, hogy nem alkotmányosan, de a szerelmes és bőkezű király jóvoltából. És ezért joggal éneklük a mai párizsi nők is: *Paris, Paris, paradis de la femme*. (Párizs, Párizs, a nők paradicsoma!)

Párizs csak a multjához marad hű, amikor úgyszólván törvénybe iktatja — a szerető jogait. A kérdés azonban, valljuk meg, sokkal kényesebb, semhogy a párizsi bíróságok döntéseit mindenki egyforma lelkesedéssel üdvözölhetné.

A nők, akik a leginkább érdekelt felek, abban a dologban maguk sem értenek egyet. Itt két hatalmas párt van: a feleségké, akik mintegy a „legitimista” pártot alkotják és a szeretőké, akik az élet és a méltányosság jogaira hivatkoznak.

A párizsi bíróságok ítéletei mindenesetre megdöbbentők és meggondolkoztatók! Csakugyan múlt, tavaszi hullámokat jelentenek-e vagy pedig egy új erkölcsi világrend kialakulását? Nem először történik ugyanis, hogy a francia lovagiasság némi képp szemben áll az európai közvéleménnyel.

Ma, pénteken délután 4 és 6 óra között:
KERESD A NŐT!
Azonnal olvassa el a Délibáb 12. számát

Ismeretesek azok a párizsi esküdszéki ítéletek, amelyek csaknem minden esetben fölmentették a nőt, aki szerelemből, féltékenységéből vagy megsalátása tudatában gyilkolt. Ezek az esküdszéki ítéletek még Franciaországban is néha túlzottan liberálisnak tünnek föl és konzervatívabb körökben hangok hallatszottak az esküdszék intézménye ellen.

Párizsban, „a nők paradicsomában” minden lehetséges, ha nőkről van szó. Általánosítani tehát nem lehet, de kíváncsisággal várhatjuk a jövőt, hogy a párizsi ítéletekkel szemben Európa milyen álláspontra helyezkedik.

„A szerető jogai” ez mindenesetre hatásos francia színdarab címe volna, de kérdés, hogy a törvény és közvélemény el fogja-e oly bőkezűen ismerni ezeket a jogokat, mint a párizsi bíróságok tavaszi ítéletei. Mindenesetre érdekes jelenség, hogy nem költők, hanem ezzelal bírák harcolnak — a szív jogaiért.

Szini Gyula

Andiszkret ablakok

Tavaszi estén elintult egy kis
sánta ördög és bekukkantott egy
pár ablakon. Kuk-kuk — furesá-
kat látott:

Zsuzsánna a vének nélkül,
a vének egy óra múlva
jobban felöltözve táncoltatni
fogják

Míg a mama átment a má-
sik szobába ...
(Seidner felv.)

Már megint
kozmás a va-
csora

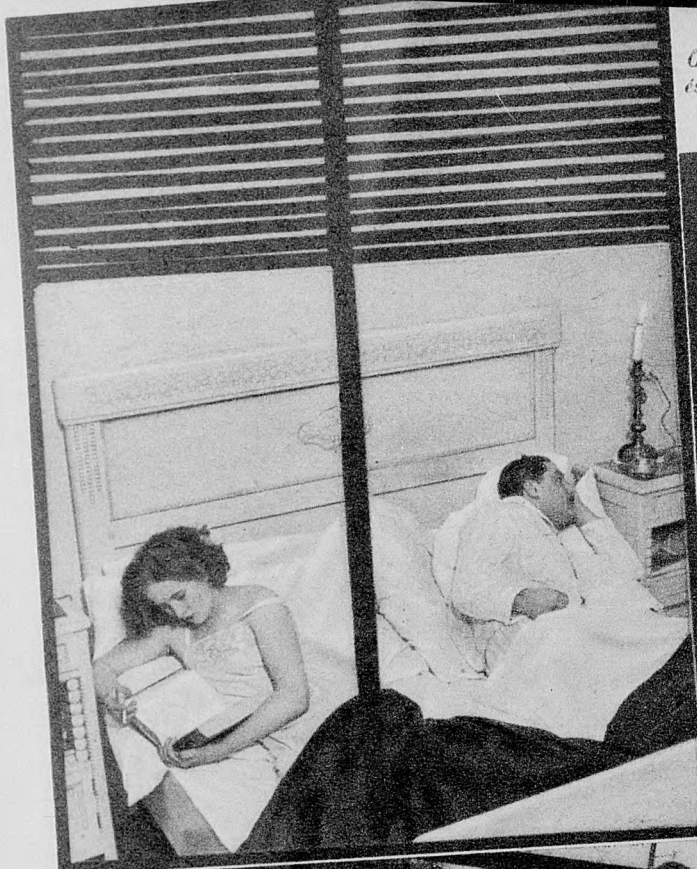

Jobb atejcske,
mint a fürdő
(Seidner felv.)

D

*Oltsd már el a villanyt
és ne művelődj, aludni
akarok*

*Hol volt, hol nem
volt egy kis sánta
ördög ...
(Seidner felv.)*

me
kő
Öt
hü

En
nem
me

ner
hog
bar
tele
bar
szer

mag
rak
nem
Nem
Szer

mín
ügy
mál

hozzá
miatt
Kirá
ezelőt
hétre
Emm
herceg
a nap
hogy
orfeun
máské

Halálja maga Skót!..

I.

mért olyan sápadt és rosszkedű ma? És mit jelent az, hogy idehívott a pályaudvarra?

— Elutazom, kedves barátom és azt hiszem soha többé nem látjuk egymást.

— No-no. Miért?

— Tudja, hogy skót állampolgár vagyok és már többször meghosszabították az itt tartózkodási engedélyemet, de most már nem lehet. Öt év után itt kell hagynom Pestet és azért hívtam ki, hogy elbúcsúzzam magától.

— De kedves barátom, hiszen ez lehetetlen. Ennyi idő után egyszerűen elmegy, amikor nemcsak én, hanem a Délibáb közönsége is megszerelte magát.

— Pedig ez így van. Ezt a szigorú rendeletet nem lehet megmásítani. Azért kértem ide, hogy még egyszer hálás köszönetet mondjak barátságáért, amelyért öt éven keresztül kintületeit és kérem köszöntsé nevemben valamennyi barátunkat, a Délibáb olvasóit, akik olyan szeretettel vettek körül minket.

— Őszintén szólva, nekem is nagyon fáj magától elválni és nehéz szívvel mondom magának Isten hozzád. Valahogy nagyon a szívemhez nőtt, mintha a testvérem lett volna. Nem is tudom miért magázzuk mi egymást. Szervusz Skót!

— Szervusz Szilágyi!

— Még csak egy kérésem van hozzád.

— Parancsolj.

— Búcsúzásul mesélj még nekem valamit, mint ahogy azt öt éven keresztül tetted, nehogy úgy érkezem Skóciába, mint aki nincs informálva a Pesten történt dolgokról.

— Négy szemközt szólva, nincs nagy kedvem hozzá, mert nagyon tehangolt vagyok távozásod miatt, de azért megpróbálom a kedvedért. Talán Király Ernővel kezdem, akit néhány nappal ezelőtt hasonló módon búcsúztattam el néhány hétre Pestől, mint léged. Király Ernő Kosáry Emmy társaságában turnéra indul az „Ex hercegnő” című operettel. Ennyit különben a napilapok is közöltek és még hozzátették azt, hogy Király Ernő emiatt mondott le „Régi orfeum”-beli szerepéről. A dolog azonban másképp történt.

A legkiválóbb magyar bonvivánnal pontosan ugyanaz az eset ismétlődött meg a Fővárosi Operettszínházban, amely néhány évvel ezelőtt a Városi Színházban,

amelynek akkoriban szintén Sebestyén volt az igazgatója. Sebestyének a „Mesék az írógépről” című ugyancsak Békeffy—Lajtai-operett bonviván szerepére szerződtek le annak idején Királyt, aki egyben a rendezést is vállalta. Amint talán emlékszik rá, mindkét minőségben nagy sikere volt. Ennek ellenére Sebestyén nem adott neki hosszútávú szerződést, hanem amolyan napoként. Király erre otthagyta a Városi Színházat, mert szerinte Sebestyén nem vállalta be a neki tett ígéretét. Ugyanez történt most a „Régi orfeum”-nál is. Király Ernőnek most is nagy sikere volt, de szerződése nagyon hasonlított az előbb említetthez. Sebestyén most is halogatta, ígérelt bevállalást és ez az oka annak, hogy Király elvállalta a turnét.

— Igazán kár, mert a „Régi orfeum”-nak legfőbb erőssége volt.

— Akárcsak Z. Molnár László a most felújított „Fehér ló” című operettben. A kitünő művész játssza ugyanis most Ferenc József szerepét, amelyet a premieren boldogult Jarno József alakított. Ugy a színészi produkció, mint a maszk tökéletes és ennek tulajdonítható az az eset, amely néhány nappal ezelőtt zajlott le a Király Színházban. Ezen az estén egy új tűzoltó teljesített szolgálatot a kulisszák mögött, aki valamikor kalonakorában, mint őrmester teljesített szolgálatot a Várban és így többször volt alkalma a néhai uralkodót közelről is látni. Ez a derek öreg tűzoltó épp az öltözőjolyosó lámpáit vizsgálta, amikor megjelent az egyik ajtó-

Elrontott gyomor, bélzavarok, émelygés, kellemetlen szájíz, homlokfájás, láz, szék-szorulás, hányás vagy hasmenés eseteinél már egy pohár természetes „**Ferenc József**” keserűvíz gyorsan, biztosan és kellemesen hat. A gyakorlati orvostudomány igazolja, hogy a **Ferenc József** víz használata a sok évés és ivás káros következményeinél igazi jótéménynek bizonyul. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

ban I. Ferenc József díszegyenruhájában pontosan úgy, mint annak idején mikor egy-egy parádén vett részt. A viharedzett tűzőltő térdei összecsuksoltak réműletében és így kiáltott fel: „Szent Isten! A Felséges úr! Segítség! Kísérlet!”

A jó embert alig lehetett lecsillapítani és megmagyarázni neki, hogy Z. Molnár rejtőzik a maszk mögött.

Egyébként annak bizonyítékául, hogy az öreg tűzőltő meglepetése jogos volt, megmutatom neked Z. Molnár Ferenc József maszkját. Ime:

— A maszk valóban kitűnő.

— Nos, akkor nyugodtan áttérhetek a nép szerű bonviván esetére, aki most is nagy sikerrel játssza az egyik operett férfi főszerepét. A darabot nemrégiben mutatták be és a fő próba estéjén mindenkinek feltűnt, hogy a bon-

víván rendkívül ideges. Csakhamar meg is magyarázta ennek okát barátainak. Drukkolt, hogy az egyik lap ne a rendes kritikusat küldje el erre az estére, ha-

nem a másikat, mert az illető régi haragosa neki. Az előadás kezdeténél azonban mégis csak ez a bizonyos kritikus ült be az első sorba. Az első felvonás után azonban eltávozott, amelynek a művész annál inkább örült, mert csak a második felvonásban kerül a színpadra.

Ennek ellenére másnap megjelent a kritika, amelyben az előbb említett kritikus alaposan levágta a színészt

és ugyanakkor egekig magasztalta egyik kollégáját. A bonvivánt bántotta a dolog, mert tudta, hogy a kritikus nem látta őt és a megdicséret kollégája pedig csak a színlapon szerepelt, mert már a házi főpróbán kihúzták a szerepét. Ennyi elfojtultság láttára levelet írt a kritikusnak, amely szintén kritikának minősíthető és hasontó tenorban lett megírva, mint a cikk. A levélre egyébként eddig válasz nem érkezett.

— No majd a következő kritikában.

— Lehet. Ezek után azt hiszem, áttérhetek egy kissé vidámabb történetre, amelynek színhelye a pesti filmgyár. Amint tudod, itt most egy francia lárszaság készít filmeket francia szereplőkkel és francia rendezővel. A filmhez nagy statisztéria szükséges, amelyeket viszont magyar színészekből állítottak össze. Egyik fiatal színészünk, aki jelenleg szerződés nélkül áll, szintén ki-ment jelentkezni, gondolva, hogy a napi tízenkét pengő statisztalpenz épp a legjobbkor jönne neki. Reggel nyolckor ott állt a többiekkel együtt a filmgyár udvarán, de már tízenegy óra is elmult és még mindig nem sorozták be az alkalmasak közé.

Bélyeggyűjtők! 350 drb. teljesen különböző tengerentúli bélyeg, pl: Bolivia, Ceylon, Algír, Jöreményfok, Malay, Siam, Mauritius, Columbia, Paraguay, Peru, Nicaragua, Salvador, Újzeeland, Viktoria stb. Ára 5 P. Kérjen ingyen árjegyzéket. Szállinger Sándor bélyegkereskedő, Pestszentlőrinc.

Egyszer csak felesapódott a stúdió ajtaja és kirohant rajta maga a rettegett nagytekintélyű francia filmrendező.

Valamit kiabált franciául, amit senki sem értett, végignézett a várakozók tömegén, azután komoly arca mosolygásra derült és odaugrott a fiatal színészhez, akil karjánál fogva húzott maga után a várócsarnokba. Itt megint franciául kezdett valamit magyarázni, amiből a színész egy kukkol sem értett, csak a szíve dobant meg az örömtől, mert a főrendező úr személyesen húzta le róla a kabátot és vette le a kalapját. Azután leültette a színészt, cigarettával kínálta meg, intett neki, hogy várjon és ellúnt a stúdióban a kabát, kalappal együtt. A színész várt, várt, közben már beesteledett és amikor már este nyolc felé járt az idő, türelmellenkedni kezdett. A filmgyár alkalmazottai nem tudtak semmi felvilágosítást adni neki, míg végre valaki mégis megszánta barátunkat és megkérdezte a főrendezőt, hogy melyik szerepre akarja őt beosztani? Csak ekkor tudódott ki, hogy a jó franciának nem a színészre volt szüksége, hanem csak a kabátjára és a kalapjára, amelyhez hasonló nem volt raktáron. A fiatal színész búsan vette tudomásul, hogy helyette ruhadarabjai statisztákkal, de kissé visszatért a kedve, amikor tudomására hozták, hogy kölcsöndíj fejében tizenkét pengőt utalnak ki.

— Kedves, de most az egyszer én sietteltek léged. Amint hallhatod, most jütyültek be nekem, illetve a vonatnak. Tehát légy szíves, mondj még el hamar egy viccet utoljára.

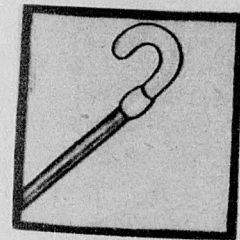
— Természetesen, Arisztidről, aki nemrégiben egy botot vásárolt és büszkén mutatta meg Taszilónak.

— Nézd csak, Tasziló, ennek a botnak a nyele valódi elefántcsont.

— Tévedsz, őhegem — jelentette ki Tasziló. miután alaposan megvizsgálta a botot, — ez sohasem volt elefántcsont, csak egy közönséges hamisítvány.

— Ne mondd, kéhlekaltásson — csóválja a fejét Arisztid, — akkoh úgy látszik, ez a szerencsétlen által hamis agyaght viselt.

— Aranyos! Majd elmesélem otthon Skóciában is. Most azonban fogj velem utoljára kezét. Áldjon

meg az Isten.

— Téged is, kedves barátom. Én azonban úgy bücsúzom, hogy — a viszontlátásra!

6

FILLÉR

ÓPARIUSÁG

Teljes hírszolgálat,
érdekes olvasmányok

Uj cikksorozat:

Magyar
Ezeregy-
éjszaka

D

Április elseje a/ Színházaknál

A habilité a művésznőt
becsapta már elégszer,
De e napon biztos, hogy
meglesz az ígért ékszer.
(Merényi Rudolf rajza)

Április elseje azért is
fontos főleg,
Mert e napon a színház-
háznál biztos az előleg.
(Hermann Lipót rajza)

A genji konferencia e na-
pon eléri a végét,
Mert a konkurens pri-
madonnák is megköltik
a békét.
(Áldor J. László rajza)

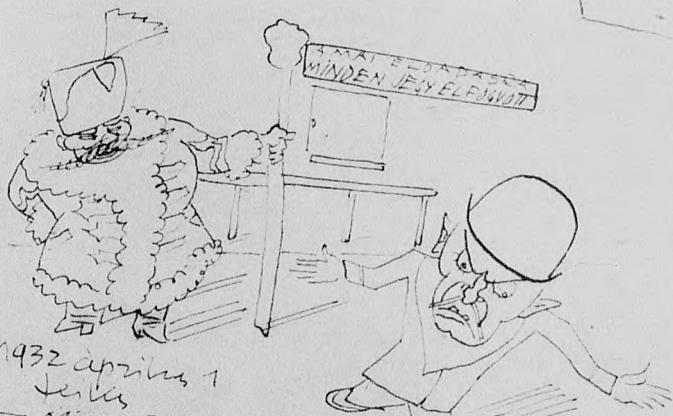

A művésznő palóra váltja suszterének
álmát,
És e napon kijizeli a múlt évi
cipőszámlát.
(Gedő Lipót rajza)

Sok öregedő művésznő megunja a
naíva lerepelt,
E napon nem vállal mást csak
anyaszerepelt.
(Byssz Róbert rajza)

1932. április 1.
Fejks
- Mi ez? Milyen szándékban kérem
teve a tábla??

Ki nem gondoskodik jegyről, bosszúsága lesz annak,
Mert e napon a színházak mind zsúfolva vannak.
(Fejks Jenő rajza)

Drága mulatsága a siker, mondja INDIG OTTÓ, de azért ki lehet birni

Most jött meg Bécsből Indig Ottó, ahol szintén színe került a „Torockói menyasszony”. Az íróasztalán közben halomra gyűltek a levelek és táviratok. Külföldi színházak és ügynökségek ajánlatait hozták. Azokba van beletemetkezve a szerencsés szerző, aki ebben a rossz konjunktúrában is megütötte a nemzetközi siker főnyereményét.

Egy kicsit fáradt, egy kicsit gyűrött az arca.

— Hát mi a véleménye a sikerről? — kérdezzük.

— El lehet viselni — mosolyog Indig, — feltéve, hogy az embernek sok pénze van hozzá. Ez kérem nem vicc, mint sokan gondolnák, hanem a legkomolyabb valóság. Minél nagyobb a siker, annál nagyobb — nem okvetlenül a bevétel — hanem a költség. A hetekig tartó próbák alatt az ember egyebet sem tesz, mint nem dolgozik és — költ. Aztán jön a főpróba és a premierkiadás, a jubileumi kiadások. Minél több a jubileum, annál nagyobb a költség.

Ha meg a darab külföldön is színe kerül, mint a „Torockói menyasszony” Bécsben, akkor a kiadások megháromszorozódnak. Az ide-oda való utazgatás, az idegen városban való életmód bizony nemcsak felemésztik, hanem túl is szárnyalják a tantiémet. Most például Prágába kell utaznom, mert ott kerül színe legközelebb a „Torockói menyasszony”. Részt kell vennem a próbákban, bizonyos, hogy legalább egy hónapig prágai lakos leszek. Aztán megyek Rigaiba, Hiába, ennél a darabnál, ha csak lehet, részt kell vennem nekem is a próbákban, mert a darab témája és intenciói, ha nincsenek rendesen kihozva, nagyon könnyen félreértelmezhető, mint Bécsben történt, még diplomáciai bonyodalmakra is adhatnak alkalmat.

Egyébként a sikert el lehet viselni. Igaz, hogy az embernek nagyon megszorodnak az ismerősei. Én például soha se hittem volna, hogy annyi emberrel jártam együtt iskolába. Mindennap jelentkeznek egy-egy osztálytársam. Aztán a rokonai is megszorodnak az embernek, legalább is egy szabadjegy erejéig. Ezek a „rokonok” nem tudják, hogy a szerzők a szabadjegyeket mindig — megfizetik.

Aztán, mivel az emberek azt hiszik, hogy a sikeres szerzőnek összegyűjtött pénze van, különböző üzleti ajánlatokkal jönnek elő. Már lehettem volna

társ egy trafikban és egy — csemegekereskedésben. Nyithattam volna — az ajánlattevők jóvoltából — ingatlanforgalmi és még sok más üzletet. Arról meg nem is beszélek, hogy legalább harmincan be akarták „biztosítani” az életemet és rengetegen meg akartak — házastítani.

Szóval el lehet valahogyan viselni nemcsak a bukást, hanem a sikert is . . .

Barna Jenő.

Indig Ottó (Áldor felv.)

PE
ROYA
Hírszerző
szerint
ből meg
lirt
osak
(M

i

eske-
evők
k más
leg-
i' az
zasi-
em-
enő.

PEREG A FILM
ROVATVEZETŐ: PÁN IM
Hatszáz dollárt ér — biztosítá-
szerint — Lella Hyams. Eh-
ből negyvenezer
lirt lesznek
csak a fu-
(M)

A közönség dönti el,

hogy milyen filmet mutassunk be a Délibáb harmadik ingyenes mozielőadásán! — Három ragyogó film vesz részt a nagyszerű versenyben — Azt a filmet fogjuk bemutatni, amelyik a legtöbb szavazatot kapja

Multheti számunkban — a Délibáb második ingyenes filmmatinéjáról szóló beszámolóinkban — megírtuk, hogy

újabb meglepetés készül a Pereg a film olvasói számára.

Most már elárulhatjuk ezt a kedves titkot: olvasóink fogják eldönteni, hogy melyik filmet mutassuk be legközelebbi ingyenes filmmatinénkon.

A következő három film vesz részt a nagyszerű versenyben:

1. DER SIEGER. (A GYŐZEDELMEK FÉRFI.) CIMSZEREPLŐJE: HANS ALBERS. PARTNERNŐJE: NAGY KATÓ.

2. VIHARZÓ SZENVEDÉLY. EMIL JANNINGS EGYETLEN IDEI FILMJE. A NŐI FŐSZEREPLŐ: ANNA STEN.

3. ES WIRD SCHON WIEDER BESSER. (EXPRESSHÁZASSÁG.) FŐSZEREPLŐI: DOLLY HAAS (A KADETTKISASSZONY PRIMADONNÁJA) ÉS HEINZ RÜHMANN, AKIT LEGUTÓBB NAGY KATÓVAL LÁTTUNK EGYÜTT, A FELESÉGEM A SZÉLHÁMOSNÓBEN.

Elismerjük, hogy nehéz választani, mert hiszen egyik film jobb, mint a másik. Mégis, azt szeretnénk, ha olvasóink döntenék el, hogy

melyik filmet vegyük a három közül következő filmmatinénk műsorára!

Természetesen azt fogjuk bemutatni, amelyik a legtöbb szavazatot kapja. A szavazatok állását következő számunkban közölni fogjuk.

Az ingyen jegyek kiosztása most is úgy fog történni, mint legutóbb. Jövőheti számunkban két rejtvényt közlünk és az ezer jegyet a rejtvényfejtők között fogjuk szétosztani. A beérkező szavazatok és megfejtések fölött a következő zsűri dönt: dr. Forró Pál, a Délibáb szerkesztője, Lándor Tivadar főszerkesztő, az Ufa dramaturgja és Pán Imre, a Délibáb filmrovatvezetője.

Tessék szavazni! A jutalom: olvasóinké.

Még egy titkot kell ezúttal elárulnunk. Több mint kétezer levél érkezik be hozzánk és mindegyiknek szinte egyforma a tartalma. Úgy kezdődik: „Hogy tudnak 26 fillérért egy ilyen lapot és egy ilyen ragyogó mozielőadást adni?” Minden, ami titok: az rejtély és a rejtélyt mozielőadásra ezer mozijegyet osztunk ki; a jegyek ára másfél pengő és 3 pengő 50 fillér között mozog. Mi rendszerint a legelőkelőbb mozgószínházak igazgatóságával állapodunk meg, a teljes előadást, tehát a táblás házat megvásároljuk; külön kifizeljük a különböző engedélyezési díjakat is. Hogy ez áldozatba kerül, az természetes, de rossz szerkesztő az, aki nem hoz áldozatot. A mi befektetésünk szinte páratlanul bevált, mert a lap példányszáma a háromszorosára emelkedett.

Képes beszámoló az Alpár film berlini premierjéről

Berlinből, Brodszky Miklóstól hozott vaszkos levelet a posta. Az első Alpár-film premierjéről küldött képes beszámolót. Itt adjuk a képeket, azokkal a hevenyészett jegyzetekkel együtt, amelyeket Brodszky a képek hátára firkantott:

Remek hangulat... nagy siker! A *Gitta entdeckt ihr Herz* (Gitta felfedezi szívét) premierjén a németek újra felfedezték Alpár Gitta szívét. Ez a film Alpár óriási népszerűségét bizonyítja: benne van a neve a címben. Milyen rövid idő alatt lett Berlinben *die Alpar*-ból *Gitta*! Állítólag néhány nap múlva tényleg örök hűséget fog esküdni *Gustlnak* (a gyengébbek kedvéért: *Gustav Fröhlichet* hívják így). Gratulálni kell *Zilzer Ibolyának*, a világhírű magyar hegedűművész-

nőnek, aki egy hegedűs cigánylány szerepét játszotta el a filmben. Gratulálni kell *Dajos Bélának* és zenekarának (mint a képen látható). Gratulálni kell *Szöregyhének*, aki érdekes parasztfigurát játszik. Mindenkinek gratulálni kell.

Brodszky Miklósnak is.

Brodszky Miklós Dajos Béla zenekarával

Alpár Gitta és Halmay Tibor beöltöztek az Alpár-film bankettjére. Jobbra: Zilzer Ibolyka hegedűművész nő (Brodszky felv.)

Was kann so schön sein wie Deine Liebe?
English Waltz aus dem Carl Froelich-Film
„Gitta entdeckt ihr Herz“

Text von Dr. Joh. Brandt

PIANO

Tempo di English Waltz

Az Alpár-film nagy slágere: az angol valcer. — Balra: Dajos Béla és Brodszky Miklós (Loránth felv.)

Musik von Nikolaus Brodszky

Az öntudatos, egyszerű,
kifejezésteljes profil
VIOLET HEMING
(Fotó Fox)

AZ ÚJ PROFIL

Azok, akik kételkednek a női szépségben, nem szeretik a profilt. Azért, mert akkor a nő csak félarcát mutatja. Akik azonban igazán becsülik a női szépséget, azok éppen az arcél tiszta és nemes vonalában tudnak legjobban gyönyörködni.

*

Bármilyen furcsán hang-

zik: a profil stílusa éppen úgy változik a különböző nőtípusokkal, mint az öltözködés, hajviselet, vagy a szerelem. *Ez az a három dolog, amely legjobban jellemzi a nőt.*

A klasszikus korok profilja hideg volt, mint a márvány: a középkori tiszta és szelid; a róneszanszé kegyetlen. A mai: azt hiszik hideg,

tiszta, szelid és kegyetlen egyszerre.

Amerika tényleg új vonalat, új szint fedezett most fel a női profilban. Különös, hogy hosszú idő óta mindig a dollár hazájából kapja Európa az új nőtípusokat. Hollywood ma olyan szerepet tölt be, mint a régi Athén, ahonnan az antik szépség-ideált kaptuk. Bár Hollywood igazán nem szereti az antik nőket... Sőt, a szó szoros értelmében véve a szoros értelmében véve a dolgot, még a milói Vénuszt

is detronizálták, — mert nem tetszett U. S. A.-ban az alakja — és Joan Crawfordot állították a helyére.

Az új profil: egyszerű és nemes, őszinte és kifejezőteljes. Azonban csak akkor felel meg az új típusnak, ha nem tipikus, hanem egyéni. Amerika végre felfedezte a nőtlpus helyett a nőt — Európa régi szerelmét. Amerika eddig nem a nőt, hanem a nőtípust szerette. Ezen a nőn már nem a kikészítés és kozmetika a döntő, hanem

ami a festék alatt van. Nézzük meg azt a két arcélt, amit itt közlünk, egymással szemben. Az egyik — Violet Hemings-é — szinte hétköznapi, de mégis átszellemült és kifejező. A másik — Virginia Bruce-é — szinte klasszikus, de mégis emberi, egyszerű, tiszta és őszinte.

Ezek a profilok — amiket most az új felfedezettek hoznak a vászonra, emberiek. A vámpirok, démonok és lélektelen szőke babák után ez az első egyszerű eredmény a nyughatatlan és minden évben újat akaró amerikai szépségkeresésben.

Pán Imre.

A tiszta, leányos profil,
amelyben van valami a
klasszikus szépségből
VIRGINIA BRUCE

(Fotó M—G—M.)

szzerű,
ofil
NG
Fox)

vetlen

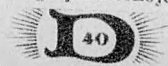
vona-
ost fel
önös,
indig
kapja
okát,
zere-
hén,
oség-
olly-
ti az
szó
e a
uszt

Viharzó

EMIL JANNINGS

egyetlen filmet pergetett ebben a szezonban. A címe: „Viharzó szenvedély”. Kétségtelen, hogy a „Viharzó szenvedély” a filmszezon legnagyobb és legművészibb eseménye. Emil Jannings partnere:

STENVEDÉLY

ANNA STEN

a legszebb meglepetés lesz még, azok számára is, akik ezt a nagyszerű művésznőt már látták a „Monte Carlo bombázása”-ban. A „Viharzó szenvedély”-t az Uránia márványpalota és Ufa filmszínház mutatja be

(Fotó Ufa)

Filmvásárlás

300.000 dollár próbafevételekre

A felfedezés útja: a próbafevétel. Új tehetségeket természetesen csak próbafevételeken lehet felfedezni.

Mióta nálunk is megindult a filmgyártás, a Hunniában is egyre peregnék a próbafevételek. Új színésznőket kell felfedezni, az új filmek számára.

Érdekes statisztika érkezett most hozzánk Amerikából. Ebből kiderül, hogy a hollywoodi stúdiók háromszázezer dollárt költenek évente próbafevételekre.

Mikor fogunk mi is itt tartani?

„ELADÓ LÁNYOK”

a címe Wilhelm Thiele — a Mesék a benzinkütről rendezője — új filmjének. Londonban pergetik. A főszerepet Renate Müller játssza.

ZORO ÉS HURU

SZINPADI TURNÉRA INDULTAK NÉMETORSZÁGBAN. A BRESLAUI MOZIBAN LÉPNEK FEL ELŐSZÖR.

HA EGYSZER NEM LÉNÉNEK GONDJAIM

— Így szól Max Hansen, az ismert német komikus új filmjének címe.

Tavasz kisasszony hozza a virágokat

(Fotó Metro)

Kor
már
a
Holl
nem
erre
W

NÉG

A
legn
Al J
vel.
megf
filme
járt,
megf
nem
tikus
ismét
Négy
le el
elsőt
dezés
kezd

llár
kre

pró-
et ter-
elvéte-

c is
gyár-
n is
pró-
szí-
felje-
lmek

etika
zánk
ki-
olty-
ezer
öba-

tar-

a
de-
on-
rc-

N-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

Konstantinápolyban már megszüntették a háremeket, de Hollywoodban még nem... Legalább is erre mutat William Warren példója
(Fotó Warner)

NÉGY UJ AL JOLSON-FILM

Annak idején az esztendő legnagyobb sikerét érte el Al Jolson első hangosfilmjével. Utolsó filmjével pedig megbukott. Azóta nem is filmezett: színpadi turnén járt, többek közt Bécsben is megfordult. Budapestre már nem került el, mert fantasztikus felléptidíjat kért. Most ismét visszatért a filmhez. Négy hangos darabot perget le ebben a szezonban. Az elsőt — Lewis Milestone rendezése alatt — már meg is kezdték.

A LEGHOSSZABB FILMCIM

A következő filmvigjáték felvételeit kezdték meg Berlinben: „Amazonok — film a lovakról, a repülőgépekről és — a szerelemről.”

A NÉVTELEN EMBER

lesz Werner Krauss új filmszerepe. A *Drehbuch* már elkészült, a felvételeket áprilisban kezdik. A névtelen embert tehát igen nagynevű színész játssza.

ÁRKÁDIA HERCEGÉNEK MUZSIKÁJÁT

Robert Stolz, a *Zwei Herzen im 3/4 Takt* zeneszerzője írja. Árkádia hercege — mint megírtuk — Willy Forst lesz.

ABRAHÁM PÁLT

MÁR A JÖVŐ ÉVRE IS LEKÖTÖTTE A H. M. FILMS G. m. b. H., AHOL EDDIG IS DOLGOZOTT. HAVI HATEZER MÁRKA FIZETÉST KAP.

Filmvilág

SUNSHINE SUSIE

címen fog futni Amerikában a Mesék az írógépről angol változata. A főszerepet angolul is Renate játssza.

Jaeqie Coogan újra játszik — de már nem gyerek, hanem fiatalember szerepeket
(Fotó Paramount)

Wilhelm Karolt, az Ufa kelet- és déleurópai igazgatóját III. osztályú polgári érdemkereszttel tüntette ki a kormányzó

A LEGÉRDEKESEBB PARTNERÖSSZEÁLLÍTÁS

Két héttel ezelőtt írtunk a különböző külföldi partnerválságokról. Ezt a cikkünket azóta egyik napilapunk is átvette. A legérdekesebb partnerösszeállítást azonban most közöljük: *Lilian Harvey Hans Albers-szel* játszik együtt. Közös filmjük címe: *Quick*. Egész biztosan nagy siker lesz.

Willy Fritsch legközelebb *Anny Marquardt*tal és *Dorothea Wieck*kel játszik. *Dorothea Wieck*et a *Lányok az intézetben* tanárnőszerepében fedezték fel — most már legalább ötödször.

EUGEN SZATMARI

berlini] magyar szerkesztő és filmíró Löwenstein bankár különös életét írja meg filmre. Emlékszünk még a nagy belga pénzember tragédiájára: kiesett repülőgépéből és a tengerbe zuhant. A lapok annak idején azt írták, hogy mérénylet áldozata lett. Ezt a titkot talán megfejtí majd a film, amely hiteles adatokból készül. A Löwenstein-filmregény egyik érdekes jelenete: kevéssel halála előtt tizenötmillió frank értékű ékszert loptak el Löwenstein bankár feleségének villájából.

AMERIKÁÉ VOLT

— a hangosfilm nagy térhódítása előtt — az európai filmpiac bevételének harmadecöt százaléka. Ez a szám most egészen esekély százalékra esett vissza. Rövidesen filmkonferencia ül össze New-Yorkban: az európai piac visszahódításáról fognak tárgyalni.

JUSSZUPOFF HERCEG, RASPUTIN GYILKOSA

óriási kártérítést kér Conrad Veidt Rasputin-filmje miatt. Miután Jusszupoff herceg beismerte, hogy ő ölte meg Rasputint, az orosz demont, egészen biztos, hogy nem kap kártérítést. Általában azt hiszik, hogy az egész köveletés csak reklám.

AZ ELMULT HÉTEN

142 párizsi moziban nyolcvannégy francia és csak ötvennyolc külföldi filmet játszottak. Ebből az ötvennyolcból is hét külföldön készült franciayelvű változat. Nálunk: ötven lejtőzött filmből ötven, de legjobb esetben negyvenkilenc külföldi.

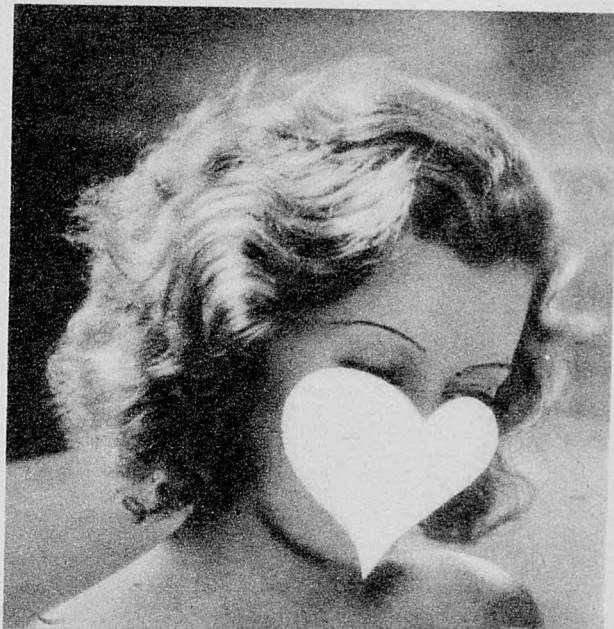

A VILÁG LEGJOBB KAR- MESTERE,

Wilhelm Furtwängler hangosfilmen fogja dirigálni a berlini Filharmónikus Zenekart. Egészen biztos, hogy kitűnő üzlet lenne, ha ezt a budapesti filharmónikusokkal is megcsinálnák.

TÖKÉS ANNA HOLLY- WOODBA UTAZOTT!

A First National szerződtette a magyar színésznőt, aki egyszer már bejárta Amerikát és kifogástalanul beszél angolul. Részletek Tökés Anna szerződtetéséről szóló április elsejei cikkünkben!

Ennek a színésznőnek van szíve! Tessék megmondani a nevét. — A 12. számban közölt filmrejtély helyes megfejtése: John Barrymore. A két ingyen mozijegyet Mezei József, Cserháti uca 18; a könyvjutalmat Ifj. Wolner András, Kosice. Fő tér 2. nyerte

Tőkés Anna Hollywoodba utazott!

A First National szerződtette a magyar színésznőt, aki egyszer már bejárta Amerikát és kifogástalanul beszél angolul

Rendkívüli meglepetés érte a magyar színészvilágot. Tőkés Annát, a Vígszínház kitűnő színésznőjét elcsábította tőlünk az amerikai filmmetropolis: Hollywood.

Az érdekes szerződtetés és a váratlan elutazás egészen meglepetésszerűen ért mindenkit. Kiderült azonban, hogy a dolognak nagyon komoly és szigorú titokban tartott előzményei voltak.

Körülbelül három hónappal ezelőtt Pesten járt a Warner Brothers és First National gyárák egyik igazgatója, Jack Warner. Érkezésétől annak idején a lapok is beszámoltak, de a munka, amit budapesti irodáiban végzett, csak a szakkörök

érdekelte. Arról nem tudott senki sem, hogy Warner direktor egy előkelő magán-társaságban megismerkedett Tőkés Annával. Az ismeretséget követő napon elment a Vígszínházba és megnézte, meghallgatta színpadon. A színházi előadást követő napon pedig — a legnagyobb titokban — kivitte magával a Hunnia filmgyárba, ahol próbafelvételt készített róla. Tőkés Anna angolul beszélt és énekelt a próbafilmre.

Tudni kell ugyanis azt, hogy Tőkés Anna igen jól beszél angolul. Néhány évvel ezelőtt már bejárta Amerikát Beregi Oszkár magyar társulatával.

Jack Warner levétette a filmet az egyik pesti kis-moziban. A bemutatón azonban csak hárman jelentek meg: az amerikai direktor, a magyar színész és férje: dr. Temesváry Ernő. Arról, hogy milyen sikere lett a filmnek, már egy hosszú amerikai kábel számolt be. Warner igazgató — mikor hazaérkezett — bemutatta a filmet stúdiója vezérkara előtt és ötvenkilenc szavas kábelben tudatta a szerződtetés hírért.

A szerződés aláírt másolata még vissza sem érkezhetett a filmvárosba, amikor megérkezett — husvéti ajándékként — az újabb kábel: azonnal indulni, áprilisban megkezdődnek a felvételek!

Tőkés Anna azonnal indult. A Délibábot is csak a pályaudvarról hívta fel: — Hello, I am going to Hollywood!

— Annie, igaz ez?

— Yes.

Nem volt hajlandó magyarul beszélni. Meg akarta szokni az angol nyelvet. De már búcsúzott is:

— So long! See you again — in the movie!

Utóirat. A fénykép, amelyet itt közlünk, egyesek szerint Lila Lee-t, Tőkés Anna amerikai alter egóját ábrázolja. Az amerikai filmsztár ugyanis megdöbbentően hasonlít a magyar színpadi sztárra. Amennyiben a dolog tényleg így áll, úgy figyelembe kell vennünk azt, hogy a szerződtetés híre április elsején született.

Tőkés Anna első amerikai fényképe
(Fotó First National)

JOCKEY-CLUB

ZINHAZI REGÉNY

IRTA

LAKATOS LAZLÓ

SEBOK

A Modern Színház Metzenzэфy Miklós báró színdarabjából, a „Jockey Club”-ot hirdeti következő újdonságául. A báró és Jánoki, az epizódista színész között már az első próbán affér támad. A színészek — első sorban Szécsi Attila, a színház színtársa — a direktorral szemben kollégájuk pártját fogják. Az affér elstmult és tovább folynak a próbák. A báró vacsorára hívja meg Irént, a primadonnát, az édesanyját és Szécsi Attilát.

— De hiszen, kedves művész, ön akkor az én darabomban sem léphet fel szívesen, hiszen az is, hogy mondjam csak, csupa delikátszerelem, liaison, meg megint delikátszerelem, meg megint liaison, mágnások és színésznők.

Irén és édesanyja párhuzamosan fehéredtek el, a bárót ez nem érintette és a kis kompótostálát húzta maga elé.

Szécsi zavarba jött, de valóságos színpadi bravúrral vágta ki magát.

— Megengedem, hogy excellenciád darabja is igen kényes kérdéseket tárgyal azzal a fölényes bátorsággal, ami szerény véleményem szerint meg is illet olyan felsőbbrendű tehetséget, mint kegyelmes uram, de excellenciád esete egészen más.

— Miért? Mert báró vagyok? — kérdezte Metzenzэфy és gúnyos szájszöglete mögött máris eltűnt az első pulykacomb utolsó falatja is.

A mamában mintha kezdett volna dergeni, hogy ez a báró nem az a vén gyengeelméjű, akinek eddig hitték és hogy túlságosan hamar kiokosodott a színháznál. Már nem a színészek mulatnak rajta, hanem ő a színészeken. Attilának is ez jutott eszébe. Verejtékezve felelt:

— A „Jockey Club” nem szerzője szerencsés születési körülményeinél fogva különbség a mai daraboknál, hanem azért, mert

bár látszatra — engedelmet kérek — léha-alapjában véve mégis szatira és csúfolódván, nem rontja, de ellenkezőleg javítja az erkölcsöket.

— Úgy beszél, mint egy akadémikus — gondolta a báró és mert végzett már a második pulykacombbal is, a fehérlőből vett, ezúttal három kövér, zsíros szeletet. Hangosan ezeket mondta:

— Alapjában véve a finom darabok és az ordenáré darabok egyformák. Mert miről van szó mindegyikben, férfiról és nőről és arról, amiről jó társaságban állítólag nem illik beszélni. Csak a szervirozáson múlik, kérem, higgyék el, ez az egész különbség. A finom darab finom, mert leplezi a dolgokat, az ordenáré pedig ordenáré, mert őszinte. De mi ez, kérem? A parvenűk, ha likőröket vesznek, azokat átöntik mindenféle esiszolt üvegekbe. Ez ostoba snobság. Üriember az eredeti palackból issza a pálinkát, abból amibe a pincébe töltötték. Nekem legalább komoly meggyőződésem, hogy a jó likőrön éppen úgy látszani kell a márkának, akáresak a pezsgőn.

Szécsit tökéletesen sutává tette a báró rapszódikus gondolkozása, az a valóban páratlanul egyéni módszer, amellyel Metzenzэфy súlyos széplani problémákat eldönteni szokott. Nem tudott felelni, viszont a pezsgővel való példálózás fakadó reményességét kellett benne az iránt, hogy a báró ma talán mégis megissza vele a te-tu poharat. És tovább beszéltek színházról.

A báró, amikor (a pulyka után) már harmadszor vett a pecsenyéből, szóba hozta Jánokit. Ezt Szécsi felhívásnak éreztette, hogy a kövér epizódistát olyan súlyos sértésekkel illesse, amelyeket hölgytársaságban éppen csak hogy elmondani

lehet. Metzenzéffy szerény mosollyal vallotta be:

— Nekem pedig éppen Jánoki imponált a legjobban, mert ő volt abban az afférben a legőnézetesebb.

Szécsi tanácstalan volt a dühtől.

A báró teli szájjal, de rendületlenül folytatta:

— Jánoki nagyon kedves színész, halom most óriási sikere van a kabaréban.

A színész most már csak daczból is folytatta Jánoki pocsékolását.

— Már engedjen meg, kegyelmes uram, de csak most lett igazi ripacs abból a ripacsból. Ha tudná, most is milyen mocskos kis bluetiben lép fel!

— Nos? — érdeklődött a báró. — Hogy hívják azt a kis bluetet, amit ön moeskosnak tart?

— Oh, már a címe is éppen eleget mond. „Moskovitzné kibékült az urával, de nem baj”. Hallott már excellenciád ilyen darabefüzetet.

A báró úgy kacagott, hogy szájából majd kihullott az étel.

— „Moskovitzné kibékül az urával, de ez nem baj”. Nem. Igazán még nem halottam ilyen címet, de éppen ez a jó, az eredeti benne, ez, hogy egészen új.

És azzal a lángoló, azzal az emésztő érdeklődéssel, amellyel mindegyik új szerző van a színpadi dolgok iránt, megkérdezte:

— Vajjon ki írta ezt az ötletes kis darabot.

Szécsi mértéktelen megvetéssel, amelyből most már jó adag a bárónak is szólt, felelt:

— Valami rongyházi kis zsurnaliszta. Azt hiszem, Csokonai Oszkárnak hívják.

— Csokonai Oszkár — szólt a báró és hirtelen olyan halvány lett, mint az a kontusovszka, amik a vacsoraelőtti pálinkagyűjteményben megjelent.

Irén is megszólalt:

— Csokonai? Az a modortalan kis riporter, aki a tegnapi skandalum alatt a színpadon ólálkodott. Hát az már darabot is ír?

— Hogyan, Csokonai a Modern Színházhoz is szokott járni? — kezdte most a báró és most már olyan halvány lett, mint két pohár kontusovszka.

A mama esze gyors kerekre járt.

— Hogyan, excellenciád ismeri annak riporternek a nevét?

— Igen, Izé... Ismerem...

— Dehát hogyan lehet az, ha szabad érdeklődnöm, egy báró Metzenzéffy és egy Csokonai Oszkár.

A báró gondolkozott, de mert már eleget ivott az este, meglehetősen hamar eszébe is jutott valami.

— Semmi az egész, egyszer belém akadt a turfon és pénzt kért tőlem. Adtam neki. Azután állandóan pumpolni kezdett, akkor elkergettem magamtól. Ő nem hagyta magát. Utánam a tréneremet pumpolta, azután a menedzseremet, végül a zsokémat. Most azt hiszem már a lovagnál tart. Azokat pumpolja, De remélem, a lovaimnak van annyi eszük és nem adnak neki.

Mindnyájan kacagtak, a báró is, de ő keserűen, rekedten. Felhajtott egy pohár St.-Julient.

— Higyjék el, hölgyeim, uraim, csak a lovaknak van eszük. Azok nem írnak darabot.

A többiek újra nevettek, a báró már nem. Egész vacsora végéig szóltan volt, hallgatag. És mert Szécsi sem mert beszélni, Irént pedig láthatóan kifárasztotta a vacsoraelőtti monológ, a papának pedig nem volt szabad beszélni, egyedül a mama tartotta szóval a társaságot.

Feketére átmentek Irén szalonjába. És mert a mama olyan rendezői tehetség volt, hogy azért bizvást megirigyelhette volna őt még Reinhardt is, megint a színésznek került egytűvé a báróval, míg Szécsit menthetetlenül ő vonta magához. A papát egy zseniális ötlettel elküldte aludni.

A báró ivott és ettől újra jókedvű lett. Végleg és szerencsésen elmúlt róla az a lehangoltság, amivel az imént a vacsora végén szinte megdöbbenette az egész társaságot. A báró különös ivó volt. Étkezés előtt hallgatag derűvel áldotta őt meg az elfogyasztott ital, de étkezés után, ha ivott, nemcsak jókedvű, de beszédes is lett. Metzenzéffy most folyton beszélt, Irén pedig kacagott, azzal a bizsergető, ideges kis nevetéssel, amit a nők akkor hallatnak férfitársaságban, ha nemcsak az ötleteket tartják kedvesnek, hanem a férfit is több mint kedvesnek. Jankovicsné nem adta volna egy világot, ha meghallja, amit a báró mond leányának, de a pártalan anyának hirtelen eszébe jutott, hogyha ő hallja, hogy mit mond Metzenzéffy, akkor meghallja azt a színész is. És örült hangosan kezdett beszélni, olyan hangosan, hogy ő maga sem érthetett meg egy szót sem abból, amit a szoba tulsó sarkában beszéltek.

Szécsi egyszerűen kedélybeteg lett. Nemcsak hogy lealázó szerepre kényszerítették Irént és a báró körül (asztnál is a mama mellett kellett ülnie), de most asztal után, ivás közben is elválasztották őt a bárótól. Istenem, ha ő ott ülhetne velük. A báró

Használjon Odol fogpépet

nem ígérhetne örök szerelmet Irénnek, vele pedig — végre! — meginná a te-tu poharat. Szécsi kétségbeesett volt és mert vacsoránál enni nem mert, éhes is. A báró jóllakott, vidám és azt mondhatja a nőnek, amit akar.

Félt egy lehetett, amikor a „Jockey Club” ambíciózus szerzője figyelmeztette a primadonnát és a hősszerelmezt:

— Ideje volna lefeküdni, holnapra kilencre írták ki a próbát.

— Úgy beszél, mint egy ügyelő — dühöngött magában Szécsi, de titokban boldog volt, hogy a báróval együtt fog hazamehetni. Ez számára fölért egy tucat dícsérő kritikával.

De mert nem tudott távozni anélkül, hogy szíven ne döfje a mamát, aki főnkretette egész estéjét, már távozás közben, az ebédlő és az előszoba ajtaja közt, minden átmenet nélkül belesúgott Jankovicsnéba:

— Azt tudja, kérem, hogy a bárónak kedvese van. Nellynek hívják és egy budai cukrászdában szolgál.

A mama fuldoklott, de azért volt benne annyi lélekjelenlét, hogy megkérdezze:

— És mit csinál Helmeccy Anna?

— Helmeccy, Helmeccy... becsületszavamra... hogy szakítottam vele... Becsületszavamra — dadogott a színész és szeme könnyes volt.

— Úgy? Már szakított vele. Nem gondolja, hogy kicsit korán volt, kedves Szécsi? ... Na jó éjszakát — mondta Jankovicsné és a báró után küldte a hősszerelmezt.

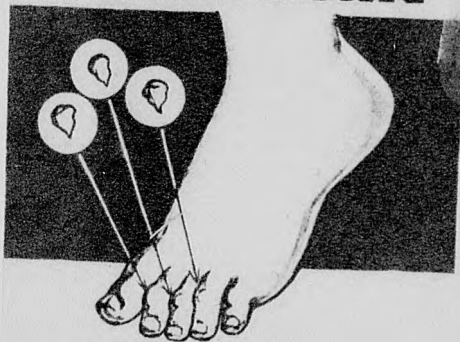
A lépesőn új remény ébredt Szécsiben. A báró autón fogja őt hazavinni. De ahogy a kapu elé értek, még benzinnel se volt nyoma sehoh, nemhogy autónak.

— Hazaküldtem a kis sárgát, gondoltam, szívesen sétál velem együtt az éjszakában — mondta Metzenzéffy, mintha csak olvasott volna a színész szemében.

— A legnagyobb kitüntetésnek tartom. ha excellenciádat hazakísérhetem — felelt Szécsi haldokolva.

Es elindultak. Az uccákat valami februárvégi kis feslett pesti tavaszi levegő tette langyossá, még a hold is úgy látszott, olyan ezüstöstelin a sarkos, csúnya körúti házfedelek fölött, mintha valahol falun lennének. Füttyörésző mesterlegények jöttek velük szemközt, éjjeli pincérnők, akik fehér hóvirágot hordtak a gomblyukban. Valahonnan zene szólt, rossz, rongyos kis cigányzene, olyan, mint egy kandúr nyafogása, de — Istenem — mint egy szerelmes kandúré, mint egy tavaszi kandúré. A báró Irénről szeretett volna be-

Tyúkszemek kihullanak

ezen tejszerű oxigén-lábfürdő után

Sohasem szabad a tyúkszemet vágni. Ez veszélyes. Hogy a tyúkszemeket fájdalommentesen és veszély nélkül eltávolíthassa, szórjon Saltrat Rodel-t a vízbe, mire a víz tejszerűvé válik. Ha lábait ebbe a tejszerű fürdőbe teszi, a tyúkszemek megpuhulnak, úgy hogy azokat gyökerestől teljesen fájdalommentesen kivetheti. A duzzadások eltűnnek és egy egész számmal kisebb cipőt viselhet. Egész napon át szaladgálhat és az egész éjszakát kényelmesen áttáncolhatja. A Saltrat Rodel-t mindenki ajánlja és minden gyógyszertárban, drogériában és illatszertárban csekély áron kapható.

Ára: nagy doboz P 1.25. Családi dupla doboz P 2.—.

Mihály Ottó, Budapest, VI, Podmaniczky ucca 43.

szélni, a színész Irénről szeretett volna beszélni és egyikük sem szólt egy szót sem.

Közel az Andrássy úthoz a báró megállt egy kis kocsmá előtt, amely egész éjjel nyitva volt. Kezdő ujságírók, éjjeli lapszedők, artisták és artistanők, sofőrök jártak oda.

— Bemehetnénk ide egy pohár borra. Szerzőnek és színésznek így illik együtt — mondta Metzenzéffy.

Szécsi nem hitt fülének.

— Teremtőm és én még azt hittem, hogy a színház fog tőle elmaradni, ehelyett ő bohémeskedik el a színháztól — gondolta a színész és újra kétségbeesett.

De mert a pompás vacsora után bor-

zasztó éhes volt. Örömmel ment a báró után a „Bohém Csárdá“-ba. Vacsorát rendelt, sokat. Most már ő sem röstelte magát. Evett, falt. És hogy a báró szavára az első üveg Irroy megjelent az asztalon, a színész szeme új reményben csillogott fel.

— Isten éltesse — mondta Metzenzэфfy, fölemelte pohárát és nem koccintott.

Reggel ötig ültek együtt és még sem lettek pertük.

VII.

Ugyanazon az estén, amikor Attila és a báró Jankovics Irén vendégei voltak, a színpadon szerencsésen elintéződött a Nemere—Zádor-ügy is. Egy magyar vígjáték ment, amelyben Zádornak megint volt szerepe, egy képzelgő kis Don Juant játszott, valami agyonkosarozott kisvárosi gavallért. Az első két felvonás rendben ment le. Tompay rendezte a darabot, Nemere be se jött a színházhoz. A harmadik felvonásban a szerző egy csacsifogatot visz a színpadra, így akarván egyszerre eleget tenni a darab idillikus és burleszk jellegének, egyben a csacsifogat szereplésével szerencsésen jelezte a szerelmi bonyodalom közelgő boldog befejezését is. Zádor, a vörös natúrbersch, a darab utasítása szerint nyílt színpadon kellett, hogy fogadja a csacsifogatot. Amikor pedig a számár — pontosan végszóra — színpadra érkezett, Zádor elkapta az állat egyik mellslábát. Kezet adott a számárnak, üdvözölvén őt emígyen:

— Szervusz, doktor Nemere. Mondd, kérlek alásan, mikor rendezel megint új darabot?

A közönség, amely a reggeli lapokból, de különösen abból az oknyomozóan pontos történelmi leírásból, amit Csokonai Oszkár közölt a „Tisztességes Ujság“-ban, értesülve volt a tegnap történetekről, lelkes kacagás közben megtapsolta vöröshajú kedvencét, Zádor így ura maradt a helyzetnek és Nemere nehogy még ellenszenvesebb legyen, másnap visszavonta a panaszt, amit a színházi törvényszéknél a natúrbersch ellen tett.

MADEIRA ÉS RICHELIEUX

Kézimunkakönyv

Ez a kézimunkakönyv Madeira- és Richelieux mintákat tartalmaz, még pedig hetszáz szebbnél szebb rajzban. Ára bérmentve 1 pengő 70 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Megrendelhető: a „Délibáb“ kiadóhivataltában. Budapest, VII, Dohány uca 12

A „Jockey Club“ próbái közben mindjobban előrehaladtak. A színészek megtanulták szerepeiket és mihelyt a szóbeli anyagot ismerték, megértették az utasításokat is, hangsúlyoztak, pontíroztak, gesztusokkal dolgoztak. A sűgás után való hadaró recitálásból egyik napról a másikra értelmes társalgás lett, a színpadra már próbák közben is beállítottak néhány bűtort és kulisszát, a felvonások végén pedig leeresztették a házi függőnyt. Kezdett a dolog képe kialakulni, színházi nyelven szólva: a darab már állt.

És most, hogy mindtöbben megismerték a munkát, hirtelen jóhíre kerekedett a „Jockey Club“-nak. A próbára bejártak azok a színészek, akik nem játszottak a darabban, a színház egy-két barátja és néhány szerző, aki titokban azért jött, hogy előre mulasson a főrangú származású születlenségén. De kiderült, hogy akik rosszat vártak, hatalmasan tévedtek. A darab tisztességes munka volt. Mondatai épek, dialógusai csattanóak és elmések. Volt az egészben valami egészséges cinizmus, ami jól esett az utóbbi hónapok nyafkán szentimentális, görögütözesen látványos, happyendes újdonságai után, amelyek a színházi divat kiszámíthatatlan voltából annyira hasonlítottak egymáshoz, mintha mindegyiket ugyanaz az egy szerző írta volna. Józan, okos kis darab volt ez, abszolúte nem nagyigényű, de éppen azért jóleső. Látszott, hogy itt az író nem akart tehetőség felülemelkedni, egy közepes, ügyes talantum nem akarta még egyszer megírni a „Faust“-ot. Semmi kapkodás, semmi tehetetlenség, semmi alumaradás. Mint egy régi színpadi író az egyik házi próbán megjegyezte, a darabnak az volt a szerencsége, hogy nem a téma volt nagyobb az írónál, hanem az író a témánál. Egyszerű, tiszta, kiscselekményű darab volt ez, amelynek meséje, minden nagyotakarástól menten nyílegyenesen haladt célja felé. Jó levegője volt ennek a háromfelvonásos komédiának, csúfolódó okos hangja közvetlenül hatott mindenkire és a vígjátéki malícia nemesak a párbeszédekben nyilatkozott, hanem az egyes karakterekben is. Egyáltalán a „Jockey Club“ szerzője fényes emberismerőnek, kitűnő jellemábrázolónak bizonyult. De legjobban a színpadi technikában való készsége ejtette ámulatba az embereket. Egyenesen meglepő volt, hogy egy dilettáns mánás, aki csak nagygyon a negyvenen túl kezdett írni, már első darabjában mennyire látszott ismerni a színpad törvényeit és fortélyait.

50

(Folytatjuk)

IRTA: FALUDI KÁLMÁN

Ne gondold, kedves olvasó, hogy fantázia szülte humoreszket tálalok eléd csemege gyanánt, mintegy nyomtatékul a nehezebben emészthető irodalmi olvasmányok után; amit lefrok, az szóról-szóra megtörtént, mondhatnám bővített formájában, amire a jó ízlés nem enged kitérni, a civilizáció egyik előretolt állásában, Szuakimban, Szudán kikötővárosában.

Az olasz gyarmatok gőcpontjában nagy szenzációra ébredtek. Signor Castellini érkezett meg jól szervezett opera- és operettársulatával, saját díszleteivel és saját zenekarával, hogy a saját ruhatárát ne is említssem...

Nyolcan voltak ők, Thalia merész vándor-papjai, akik elbátorkodtak hatolni a Vörös-tenger partján, gyarmatról-gyarmatra tolvaa az ekhós szekérbe csomagolt magasabbrendű kultúrát, hogy végső állomásuk színhelyén, pénzzel és habérrel megrakottan, behajózhassanak a messze elhagyott anyaföld felé.

A direktor nem emelte a társulat számarányát, mert habár ő töltötte be a karmesteri tisztiséget, ebben a minőségében nem sok vizet zavart, lévén ő állandóan a „kaszszánál” elfoglalva. Ezt a fontos pozíciót pedig csak a legvégső esetben cserélte fel művészi ténykedésével, legfeljebb a harmadik felvonás előtt foglalta el helyét a rozszant harmóniumnál, ami az egész hatvan tagú orkesztert helyettesítette.

Ő maga mondta, hogy Verdi összes dalmái, még a legkomplicáltabbak is benne vannak nagyszerű hangszerében, csak avatott kéz és megértő lélek kell hozzá, hogy a nagy mester zenei gyöngyszemei a felszínre kerüljenek.

Ezek a gyöngyszemek az első két felvonás alatt csak a képzelet legtitkosabb régióiban pihentek, mert a direktor elsősorban üzletember volt és csak aztán művészlélek. Amíg kilátás volt arra, hogy valaki még bevetődhet a világ legelszántabb előadására és akár pénzben, akár pedig természetben, rizs, dohány, datolya, liszt vagy kenyér formájában a jövedelmet gyarapíthatja, addig bizony el nem hagyta örhélyét és az előadott remekmű csak a tagok vokál interpretálásában juthatott el a szomjas fülekhöz.

Addig rendesen ment is minden, mint a karikacsapás. A baj mindig ott kezdődött, amikor a direktor úr bevonult, hogy a harmadik felvonásban aztán kárpótoljon mindenkit az elmaradt zenei élvezetért.

Fejből kísért, partitúra nélkül. Mindent. Akár a „Tosca”, vagy a „Cavalleria rusticana”, vagy a „Traviata” volt műsoron. Több darabjuk nem is volt.

Ezeket játszották operának, operettnek, vagy zenével aláfestett drámának, ahogy azt a közönség az előadások alatt megkivánta.

És csodálatos, — akármelyik darab volt műsoron, melyet a házak falaira, kivágottn betűjű zsák szignálókkal pingáltak, a

direktor úr kezei alól állandóan a „Mamsel Nitus” akkordjai törtek elő, amit mi „Nebántsvirág” név alatt ismerünk az operettek történetéből.

Ez nem okozott zavart sem az előadók, sem pedig a hallgatóság soraiban, sőt ellenkezőleg az tetszett benne legjobban, különösen a gyarmati néger katonáknak, hogy egy-egy leütött felső hang végig sivalkodta az egész előadást, amíg a direktor úr a szuflát nyomkodta a kitünő orkeszterbe.

Mondom, a Traviata volt műsoron. Három napig, egymásután csak ez volt kítűzve. Most épp a harmadik előadáson volt a sor. Nem csoda, hogy az állandó közönség már egy kicsit unta ezt a műélvezetet és hangosan áhítozott egy kis vidámabb produkció után.

A közönség közt, mely többnyire ben-szüllött néger munkásokból, masszanai katonákból és vegyesen színes csőeselékből állt, élénk eszmecsere indult meg, mely különböző ötleteket vetett felszínre, az egész előadás más irányba való terelését illetőleg.

Ezek a viták aztán úgy elfajultak, hogy az előadásból nem hallottak egy kukkot sem, habár a hőstenor úgy erőlködött Alfréd szerepében, hogy nyakán még az erek is kidagadtak.

Végre is a direktor úr kénytelen volt a deszkaszálakból összetákoltt színpadra lépni és leintve Alfrédot, — aki már a megszakadáshoz volt közel, — s a közönséget biztosítva legnagyobb előzékenységéről, nyájasan harsány hangon szólitott fel mindenkit, hogy csak adja elő kíván-ságát.

Erre még nagyobb lett a zürzavar.

Az egyik szurokképű katona, társai indítványára, bírkózni akart a tenoristával.

Alfréd azonnal levonult a világot jelentő deszkákról.

Egy részeg őrmester túlvívította az egész társaságot, hogy ő hastáncot akar látni, ő azért fizetett és a primadonna járja el a hastáncot, majd a közönség énekel hozzá.

Traviata megsemmisülten ugyan, de fejedelmi fejtartással vonult el a kulisszák mögé, ahova a direktor úr megvető dörmögése kísérte:

— Ostoba liba! Majd én is így tesz, ha a gázsí fizetésére kerül a sor.

Végre is abban állapotok meg az elégedetlen nézők, hogy egyéb mulatság hiányában eljártsszák ők az eddig látott darabot a maguk módja szerint, csak a direktor úr üljön a hangszeréhez és kísérje az előadást.

Ma, április 1-én:

KERESD A NŐT!

Feltételek a Délibáb 12. számában

A direktor úr engedett a közóhajnak és boldog mosollyal foglalta el helyét a harmonikájánál.

Közben nagy vita indult meg a szerepek kiosztása körül. Végre is abban egyeztek meg, hogy csak hárman játsszák az előadást. Alfréd, a szerelmes ifjú, Germon, az apa és a címszereplő Traviata.

Itt megint kitért a bonyodalom.

Mindegyik szerepelni vágyó a Traviatát akarta eljátszani. Különösen a fehér gyarmati katonák, akik hazulról ismerték a szerep minden taktusát.

De a négerék sem maradtak veszteg. Nem engedték magukat kiközösíteni a játékból és erősködtek nagyon, hogy a dal-

Nagy tömeg nézte a plakátokat

lamait nem is tudják ugyan a női szereplőknek, de csak énekeljen a másik, ők tudják már, hogy mit kell csinálni.

Végre is abban állapodtak meg, hogy egy olasz bar-legény lesz az Alfréd, a mindenképpen bírközni akaró néger katona: Traviata és a részeg őrmester, az apa.

A direktor úr kezei és lábai alól felbódult a Nebántsvirág dala és a főszereplők felkapaszkodtak a színpadra.

A néger leszedte az asztalról a terítőt és a nyaka köré kötve, a faladákából rögtönzött sezlónra dőlt, hol szeméit forgatva, kimondhatatlanul szenvedett.

A nézőtérén örült tapsvihár tört ki. Megjelent Alfréd is. Énekelni kezdett, de minduntalan abbahagyta és dühös káromkodással nézett a direktor úrra. Ugy látszik zavarta a kíséret.

Ismét viharos taps. A közönség oda volt a műélvezettől.

Az őrmester már unhatta a várakozást, mert csakhamar beleszólt ő is a játékba.

Dülöngözve fogta nyakon az ellenszegülő Alfrédot és folyton a „bel canto” motívumait kurjongatva igyekezett fiát a színpalak mögé cipelni.

Alfréd azonban nem mozdult. Nem is mozdulhatott, mert a néger két kezével átka-rolta lábaszárát, teljes erejéből húzta visszafelé. Közben nagyokat sikoltott és szította a kőszívű apát.

Az őrmester csak énekelt:

— Ereszd el! Ereszd el, kutya, mert megjáród velem!...

Pontosan a „bel canto” dallamára.

A néger Traviata visszaénekelte a saját melódiáját:

— Eredj el! Eredj el, öreg, mert belérúgok menten!...

Közben Alfréd állandóan a direktort szította, hogy hagyja már abba azt a macskazenét.

De annak beszélhetett. Az már benne volt a svungban.

Végre is az őrmester megunva a hasztalan erőlködést, felülkerekedett benne a feljebbvaló és olyat talált rúgni a görcsösen kapaszkodó Traviatába, hogy az jajveszékelve fordult le a „sezlónról.”

Erre azután megmozdult az egész nézőtér. A néger kórusban kiabáltak a színpadra:

— Ne hagyd magad, Bumbula!

Közben visítottak a kacagástól.

Bumbula nem is hagyta magát.

Dühödtt rikácsolással vetette magát a részeg őrmesterre, aki a nagy lökéstől megingott és a támaszul elkapott Alfréddal együtt lezuhant a „publikum” közé.

Ilyen tercett még Európában is nagy gaudiumot okozott volna, hát még Afrikában.

Hát még amikor Bumbula ledobta nyakáról az asztalkendőt és mint a macska ugrott a hirtelen eltűnt szereplők után.

Ahogy a produkció látette színhelyét a nézőtérre, a komédia is komoly valósággá fajult.

A közönség két pártra oszlott és mindegyik a maga színét védte.

Lett is olyan parázs verekedés, hogy a m. t. publikum tíz perc alatt szétrámolta az egész „Teátrumot” és talán még a falait is leszedik, ha az időközben rohanva érkező őrség gumibotokkal szét nem veri őket.

Másnap a „Tosca” volt másoron.

Megmozdult az egész nézőtér

Forró Pál levelei

Pesszimista.

Levél: Megismerkedtem egy férjival. Egyetlenegyszer voltunk együtt egy társaságban, de nem tudom elfelejteni...

Válasz: Ön nem a férfiba szerelmes, hanem a tulajdon naiv álomképébe, melyet róla alkotott. Az ilyesmi főleg nagyon fiatal hölgyekkel és urakkal történik meg, akik még nagyon kevés embert ismernek, nem járnak társaságba, viszont már nagyon szeretnének szerelmesek lenni. Nincs kérem ennek sem értelme, sem jelentősége.

Hella.

Levél: Apám még háromezer holdon gazdálkodott, de a vagyon teljesen elüszött. Feljöttem a fővárosba és vitt, sodort az élet. Nagyon szép lány voltam. Hamarosan férjhez mentem. De féltékenységgel pokoltá tettem férjem életét, elváltunk. Egy másik férjhez kapcsoltam életemet. Ekkor megfordult a kocka. Most a férji volt a féltékeny és én a magam kárán ismertem fel, hogy mennyire igazza volt férjemnek, mikor nem volt hajlandó tovább túrni az én örökös féltékenységi jeleneit. Ettől a férjítől is elváltam és a boldogtalan öngyilkos lett. Előbb azonban levelet írt, melyben többek között ez áll: „Hella, meglátja, eléri a végzet! Maga is követni fog, ha valakül nagyon fog szeretni! Eljövök magáért és maga éppen úgy végzi életét, mint én végez most magammal.” Azóta évek múltak és én halálosan szerelmes lettem egy nálam hat évvel fiatalabb fiúba, aki viszonzza szerelmem, de anyagi okok miatt nem házasodhatunk meg. Szakítanunk kell és én ez nem élem túl! A végzetes levél ott fekszik előttem és érzem, hogy jóstata beteljesül...

Válasz: Kétségtelen, hogy Ön súlyosan idegbeteg. Az ilyen nagy, halálos szerelmek, szenvedélyek mindig lelki bajra vallanak. Dobja szépen tűzbe azt a levelet, melynek ilyen hipnotikus hatása van magára és vigasztalja az a gondolat, hogy maga nem felelős annak a szegény embernek a haláláért, mert aki öngyilkos lesz, az valamilyen okból előbb-utóbb úgyis elkövette volna végzetes tettét, melynek beteg lelki okai ott bujkálnak idegében. Ha nem a szerelem vagy féltékenység, úgy más ok robbantotta volna ki. Ne gyötörje hát magát rémképekkel. Keressen

fel egy modern idegorvost és kezeltesse magát. Lehet, hogy mostani nagy szerelme is csak egy menekülési forma, így akar megszabadulni gyöttrő vízlótlól. Hiszen ez a mostani szerelme igazán tévesztett úton jár. Ön, az érett, sok tapasztalathoz és szenvedésben edzett nő már igazán komolyabban fontolhatná meg tettét. Házasságából kislánya is született. Meneküljön ahhoz, érezze át anyai kötelességét, melynek erősebbnek, szentebbnek kell lennie, mint bármilyen más szenvedélynek!

Lenke.

Levél: Több mint egy éve próbálkozik megismerkedni velem egy fiú. Az uccán kísér, telefonon felhív lakásomon, irodámban. Ez a nagy kitartás mégis csak gondolkodóba ejtett. Múl tegyek, hogy a társadalmi formák betartása mellett ismerkedhessem meg vele?

Válasz: A formák betartása kétségtelenül igen fontos, de ninesen szabály kivétel nélkül és a lényegyet nem szabad a forma kedvéért feláldozni. A sors útjai kiszámíthatatlanok, lehet, hogy az Ön jövődöbéli házassága éppen így kezdődött. Az egy évnél hosszabb idő óta tartó kitaró vágyódás valóban olyan körülmény, melyet nem lehet lekiesinyelni. Minthogy már amúgy is telefonbeszélgetési viszonyban állnak, megkérdezheti pontosan, hogy kiesoda, mi a foglalkozás és azután informálódhatik. Ha mindenben megfelelnék a kapott értesítések, akkor — ha ninesenek közös ismerősök, akik a bemutatást közvetíthetik — meghívhatja egy hétvégi kiránduló társaságba, a strandra vagy más ilyen indifferens helyre.

Hú olvasó.

Levél: Közöltem ideálommal, hogy egy férji megkérte a kezemet. Erre az idecsatlott levelet kaptam válaszul. Mi a véleménye róla?

Válasz: A levél egészen rideg általánosságokban mozog, frázisok halmazza, egyáltalában nem érezni mögötte komoly szerelmet. Ezt az embert nyugodtan elhagyhatja és csak menjen ahhoz, aki megkérte a kezét és nem ír olyanokat, mint e levél küldője, hogy: anyagi, gazdasági és más különböző okok hátráltatják házasságukat.

KIS NYEREMÉNY KERÉK
42.000 NYEREMÉNNYEL

*Ha nyerni akart,
vegyen osztálysorjegyet
Gloria
osztálysorjegy főárusításában.
Budapest, Andrássy út 16.
Tél. 189-99*

Rendelések:

Megrendelőlapunkon
Bármely levelezőlapon
Póstaútványon
Telefón útján
Személyesen

Hivatalos árak:

$\frac{1}{8}$ 3 $\frac{1}{4}$ 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{1}$ 24P

Húzások:

április 15-től

Boca.

Levél: 19 éves lány vagyok. A hivatalban, ahová járok, beleszerettem egy nős férjbe.

Válasz: Az ilyen helytelen útra tévedt romantikus szerelem szülőke majdnem mindig abban rejlik, hogy az illető hölgynek, aki ilyen bajba esik, nincsen kellő társasága, férfismerőse és az első kínálkozó alkalommal szerelmes lesz abba a férjbe, akit a véletlen vagy a leggyakoribb esetben a hivatal eléje sodor. A nős férfi megszeretésének még más bonyolult lelki okai is vannak. Vetélkedés a másik nővel, a regényes titkolózás, a lelki gyötörődés és szenvedés annak tudatában, hogy a szerelem reménytelen. Szóval, az egészen semmi értelme nincsen, naivság, tudatlanság, túlságos fiatalság termelik ki. Sietve válasszon új ideált.

Ernő, Budapest.

Levél: 29 éves, érettségizett fiatalember vagyok, 8 éve udvarolok egy lánynak, aki most 24 éves. Atyám egyik üzletét vezetem. Elérkezettnek láttam az időt, hogy szüleimmel tudassam azt, hogy a lányt feleségül veszem. De szüleim, tekintettel arra, hogy ideálomnak nincsen hozománya, a házasságot ellenzik. Én azonban nem tartom korrektnek, hogy most szakítsak a lánnyal, miután már nyolc évig lefogtattam.

Válasz: Önnek tökéletesen igaza van. Tisztességes, korrekt ember nem is gondolkozhatik másképpen. Nagyon lesújtó, hogy a férfi szülei még a mai világban is hozományról álmodnak és nem ismerik fel azt az igazságot, hogy nincs nagyobb hozománya a nő segítő munkájánál, becsületességénél, önfeláldozó szerelménél. A szülő egyetlen kötelessége, hogy a gyermekének boldog-

ságát mozdítsa elő. Ha tehát az érett, harmincadik esztendejében járó fiú úgy látja, hogy ő ezt a boldogságot hozomány nélkül is elérheti és amikor minden erkölcsi kötelesség is azt parancsolja, hogy régi ideálját vegye feleségül, akéhez kipróbált. Időt és vihart álló szerelem fűzi, a szülők akkor eselekszenek helyesen, ha ehhez a házassághoz áldásukat adják.

Zsuzsi, Miskolc.

Levél: 16 éves vagyok, halálféltmek gyötörnek, társaságba sem merek járni, mert várattalanul rosszul leszek...

Válasz: Tipikus idegesség, amely — sajnos — igen gyakori tünet egészen fiatal lányoknál és fiúknál. Ez a halálfélelem azonban okvetlenül elmúlik és egészen bizonyos, hogy maga is életvidám fiatal lány lesz.

18 éves barna.

Levél: Egész nap szorgalmasan dolgozom, de munka után szeretnék társaságba járni, táncolni, szórakozni. Szüleim azonban ezt ellenzik, mert azt mondják, hogy a mulatás elvonja kedvemmel a munkától...

Válasz: Aki dolgozik, annak feltétlenül szórakoznia is kell. Az embernek szükség van az örömekre is. A túlzottan szigorú szülők, akik gyermekeiket elzárják az ártatlan örömeiktől, önkéntelenül a gyermek boldogtalan jövőjét alapozzák meg. Mert a társaságban félszeg, tapasztalatok nélkül felnövő lány mindig könnyebben esik zsákmányul érzéseinek, sokkal nehezebben tudja eltalálni, hogy ki illik hozzá és ki nem, mint azt a lány, akinek már bizonyos társaságbeli rutinja van. A szórakozás nélküli munka a lelket elszűrkíti, a kedélyt elhervasztja és legkülönbözőbb ideghajok forrása.

Magyar királyi

Osztálysorsjáték

Mult heli lapunkhoz a

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA
BANKHÁZ R.-T.

Budapest, IV, Szervita tér 3 szám
felhívását mellékeljük.

Ha még nem rendelt

Töröknél

sorsjegyet, úgy sziveskedjék b. rendelését a karton-
laphoz fűzött rendelési lapon mielőbb megküldeni.
Rendelni lehet egyébként póstautalványon, levél-
ben, vagy postai levelezőlapon.

A most március 17.-én belezelt m. kir. osztálysors-
játék V. osztály főhúzásain a nagy jutalmat,

300.000

pengőt ismét a

TÖRÖK

szerencsés vevői nyerték ez alkalommal az 59538.
számú sorsjeggyel.

Minden második sorsjegy nyer!

Elérhető legnagyobb nyeremény:

500.000 ar. pengő

Hivatalos I. oszt. betétárak:

Egész sorsjegy P 24.—

Fél sorsjegy P 12.—

Negyed sorsjegy P 6.—

Nyereményhúzás már április hó 15. és 18.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA
BANKHÁZ R.-T.

Budapest, IV, Szervita tér 3 szám

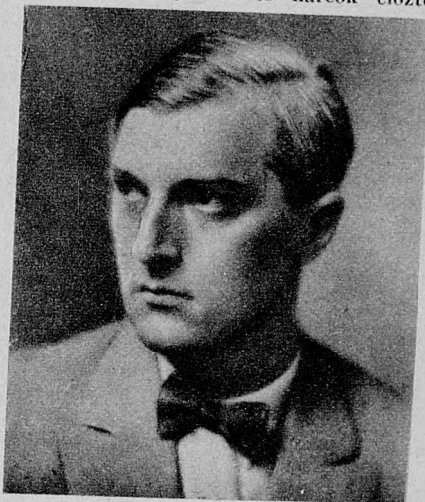
Montecarlói hangverseny revolverpoénnel — Három felvonás — a temetőben — Gerhardt Hauptmann és az istenkáromlás — A spanyol férfitémón ékszerrel — Gentleman-e Shaw? — Hatszázezer pengő semmivetésért — Údvhadsereg és gyermekgyilkosság a színpadon — Senki sem próféta... — Mi a kauesukparóka? Upton Sinclair és az egyetemi libák

Clemens Krauss, a világhírű karmester és Adele Kern, a híres koloraturénekesnő montecarlói hangversenyen történt. A szezon derekán lévén, a montecarlói operaház díszes nézőterén európai és amerikai hírességek ültek tucatjával. A bécsi zenéből adott kóstolót a két híres művész, dirigens és énekesnő. A hangverseny szomorú poénnel zárult. A leghátsó sorok egyikében előadás után fölbeltette magát egy Pedro Mentos nevű braziliai. A hangverseny szomorú poénjéről a közönség persze nem értesült. A braziliai a utolsó fillérig Monte-Carlóban hagyta a vagyonát. Ugy látszik halála előtt még volt fölösleges 30 frankja s ezt a 30 frankot elegáns gesztussal zenére költötte. Kevés művész dicsekedhet ilyen rajongó hívekkel, mint Krauss és Kern operaénekesnő.

A maga nemében páratlanul álló drámát mutatott be a hamburgi Deutsches Schauspielhaus. Fred A. Angermayer a szerzője, címe „Achtung! Parade!” A darab különössége, hogy mind a három felvonása temetőben játszódik le. Údító darab lehet a mai nehéz időkben. Egy franciaországi katonatemetőben találkozik össze három ember, egy angol férfi, egy német és egy francia nő, akik hozzátartozóikat keresik.

Exhumálás nincs a darabban, melynek erős háborúellenes tendenciája van és csodák csodája nagy közönségsikernek bizonyult. Színházi szakértők a dráma világkarrierjére számítanak.

Gerhardt Hauptmann „Hannele”-jét bemutatták New-Yorkban. Mutatóba és kuriózumul közlünk pár ujságg kritikát. New York Sun: „A darabból aligha lesz siker, mert a közönség nem azért megy színházba, hogy temetéseket nézzen meg.” New York Times: „Olyan régimódi, mint egy vasárnapi-iskolai beszéd. Nem csinálhat szerencsét, mert beteg, gyenge, hisztérikus, borús és elviselhetetlenül unalmas.” Mindezekon felül a darab bemutatóját heves harcok előzték

Clemens Krauss

meg. New-York polgármestere és egy ismert multimilliomos kérték betiltását, mert istenkáromló.

Dörzsöljük meg szemünket. Mindez 1894 április 30-án történt, a „Hannele” amerikai bemutatóján. Most, hogy Hauptmann hivatalos meghívást kapott a Fehér Házba, egymásután elevenítik fel ezeket a kellemesnek és találónak éppen nem bizonyult kritikákat és jóvendöléseket az amerikai lapok.

A spanyol férfidémon. Vicente Escudero, ez a neve Spanyolország leghíresebb nemzeti táncosának, akit közönségesen csak a „dél démona” néven emlegetnek. Escudero az elmúlt hónapokban a newyorki Broadway egyik legnagyobb sikerének bizonyult. Amerikában meglehetősen megszedte magát és most visszarándult Európába. Párizsban üdül. Escudero arról híres, hogy mint a

A legújabb amerikai divat: a kaucsuk frizura

spanyolok általában, roppant kedvelője az ékszereknek. Fülében természetesen aranykarikát hord, de briliánsokkal. Nyakából kis aranyláncon hatalmas smaragdzsuzsulóg. Karkötője és gyűrűje tucatszámra van. Kevés filmszínész nő ékszerei érnek annyit, mint a férfidémonéi. Escudero amellet a legdivatosabb férfi és a nők kimondott kedvence. Amerikából való elutazása előtt félmillió dollárra biztosította be ékszereit.

Gentleman-e Bernard Shaw? Ismeretes, hogy milyen nagy feltűnést keltett annak idején, mikor a világhírű író és a nemkevésbé világhírű angol tragika Ellen Terry levelezése nyilvánosságra került. Rövid idővel ez előtt aztán rendkívül érdekes könyv jelent meg az angol könyvpiacra. Írója Edward Gordon Craig, a tragika fia. A könyv alaposan leszedi a keresztvizet Shawról, a kluja azonban, hogy a kötés belső oldalán külön kis vázontáskában egy 29 oldalas röpiratot talál az olvasó. A röpirat végső konzekvenciája: „nemcsak hogy nem gentleman Bernard Shaw, de nem is nevezhető férfinak. A levelek kiadásának főmotívuma Shaw bárgyú hiúsága s ezenkívül az, hogy a halott Irving-nek, akire életében olyan féltékeny volt, még egy dőfést adhasson.” E könyv megjelenése óta hónapok teltek el és most Craig nyílt levélben gúnyosan kérdezi Shaw-tól, hogy miért nem válaszolt vádjaira ezideig.

Hatszáz ezer pengő semmivetésért. Az amerikai filmvilág úgy látszik a gazdasági válság ellenére sem tanult megtakarékoskodni. Egy évvel ezelőtt szerződötték horribilis gázsival Wodehouset, a híres angol író. Semmi más dolga nem volt, mint már más írók által elkészített szcenáriumok elolvasása s esetleges kijavítása. Wodehouse várt, várt, de nem kapott semmi munkát. Végre kezébe adtak egy Rosalie című elbeszélést, hogy csináljon abból hangosfilmet. Az író három hónapig dolgozott rajta. A három hónap elteltével értesítette őt az igazgató-ság, hogy mégsem fogják

Az
zaik“
let kiv
gárdáj
„Medd
retni“
adta el
nával a
Felsőso
Fenyő
főszere
M., Titl
dor Ő.
Anne J.
Gönczy
rer Man

a filmet megcsinálni, mert nem válhatna népszerűvé. Egy év alatt körülbelül hatszázezer pengőt fizetett ki a filmgyár az írónak egyetlen zokszó nélkül. Még érdekesebb egy ismeret német író esete, akit havi 1200 dollárral szerződtek, de úgy látszik megfellebbeztek róla, mert semmiféle munkát nem adtak neki, fizetését azonban pontosan folyósították. Eltelt két hónap, az író megunt a dolgot, vonatra szállt és New-Yorkba utazott azzal a szándékkal, hogy hazautazik. New-Yorkban azonban úgy látszik lelkiismeretfurdalása

Upton Sinclair

támadt, mert két hét múlva újra visszament Hollywoodba. Milyen meglepetés, íróasztalán négy boríték várta, az eltelt négy hétre szóló gázsijával. Észre sem vették eltűnését.

Frantisek Langer, akinek „Külváros”-át nálunk is nagy sikerrel adták, újabb külvárosi történetet írt, melyet a bécsi Raimond Theater mutatott be. Van ebben a darabban minden. Betörés, tűzvész, ártatlan gyermekek megmentése, iszákos ősz atya és kerítőnő feleség, sőt egy üdvhadsergebeli hölgy, Teréz nővér, aki állítólag meggyilkolt egy gyermeket és a hullát egy pincében ásta el. Ferdý Pistora, a történet főhőse felássza az egész pincét a holttest után. A furcsa happy-end: az üdvhadsergebeli nővér bevallja, hogy csak azért találta ki a gyilkosságot, hogy reklámot csináljon az üdvhadsergeknek. Kitért karok, ölelés, csók. A darabban még tehetség is van.

Senki sem próféta a saját hazájában. A berlini Schiller Theater új darabja „A végnélküli út”. Frontdarab. Szerzői Siegmund Graff és Karl Ernst Hintze. Nyolc év előtt írták a darabot és nyolc év alatt Németország összes színháza kivétel nélkül visszautasította. A két titkos drámaíró angolra fordította és Londonban kassza- és kritikásiker lett belőle. Erre előadták végre Németországban is és most libasorban várnak a vidéki színingazgatók az előadási jogra.

A legújabb amerikai divathóbort a kaucsukparóka. Egész sereg színész nő viseli már fényes nappal is. Előnyei, hogy hajszálhasonlító az igazi hajszálakra, hogy cserélhető és minden alkalomra másszínű parókat lehet felvenni, anélkül, hogy a haját be kellene festeni. Pár év múlva kopaszra borotvált fejű nők jelentik majd a szépségstandardot Amerikában?

Upton Sinclair, a nagy amerikai író nyolc év előtt „Libasor” című könyvében pokoli kajánsággal gúnyolta ki az amerikai egyetemi professzorok korlátoltságát. A sors kajánsága: most, nyolc év után ugyanezek az „egyetemi libák” hétszáz aláírással ellátott memorandumot küldtek be a svéd akadémiának, melyben kérik, hogy végre jelöljék Sinclairet is a Nobel-díjra. A memorandum az első aláírás Einsteiné, a második Bertrand Russell-é, a híres filozófusé. Kérdés azonban, hogy Sinclair ennek ellenére megkapja-e mégis a Nobel-díjat.

Az ungvári „Mozsaik” kultúregyesület kiváló műkedvelő gárdája Halász I. „Meddig fogsz szeretni” c. vígjátékát adta elő Titkos Honával a főszerepben. Felsősor: Sailer L., Fenyő Klári, Havas főszerkesztő, Klinger M., Titkos Hona, Fodor Ö., Váradi Lajos, Anne J. — Alsósor: Gönczy János, Stele-
rer Manel, Adler A.

A tánc elárulja a nő egyéniségét

Az ó-kortól 1932-ig, az ember-
evőktől a kultúrált euró-
paiig mindig és mindenütt
nagy szerepe jutott a tánc-
nak az emberiség történetében.
Valamikor az ó-korban a tánc az
istentisztelet alkotóeleme volt és csak
később állították az erotika szolgál-
latába. Századok mul-
tak el, míg a tánc a
mai tudatos művészetté
esiszolódott.

De ez a megállapí-
tás csak a színpadi
táncokra vonatkozik,
mert az úgynevezett
szalóntáncok ma
sem törekszenek
művészetre, ha-
nem beérik a

tömeg szórakoztatásával. Az
ember mozdulatokkal fejezi ki
hangulatait és a modern lé-
lekbúvárok szerint szükség van
arra, hogy hangulatainkat ilyen
táncmozdulatok alakjában kiél-
jűk. A mai tánc a szívre megy.
A mamák bálba viszik el a lá-
nyukat, szívet és férjet ra-
bolni. A fiatalasszony szintén
táncol, de itt már három
szempont játszik közre. Részint
pusztán csak szórakozásból, másrészt
egy kis flört kedvéért, de legelső-
sorban azért, hogy a többi asszonyok
szívét megfájdítsa azért, mert elegán-
sabb, jobban táncol és több táncosa
van, mint nekik.

Az asszony egyéniségének hű tükré
a tánc. Hiába rejtőzik el a leghidegebb
mosoly vagy a legábrándosabb tekintet
mögé, abban a pillanatban, amikor
táncolni kezd, elárulja magát. A nő
igazi egyéniségét tehát könnyen meg-
állapíthatja minden férfi, aki egyúttal
jó táncos is. Ezeknek a számára ké-
szült ez a kis cikk, amolyan hasznos

Akrobata tánc
(Hubay Elsie)

(Fotó A. E. Jób felv.)

tanácsadóféle, amelyért azonban nem vállalunk felelősséget, mert talán éppen ennek a receptnek az elolvasása után a hölgyek csupa dachból is elfojtják valódi énjüket.

Tény azonban az, hogy a nők kilencvenkilenc százaléka főképpen csak egyféle táncot kultivál. A többit is táncolja ugyan, részint mert divat, részint mert nem akar órákig ülni a helyén, amíg újra a kedvenc táncára kerül a sor. Vannak például olyanok, akik minden táncnál többre becsülik a valcert. Ezek andalogva keringenek körül és egészen bizonyosan megállapítható róluk, hogy romantikusságra hajlamosak. Házasulandó férfiak számára ez a nőitípus a legajánlatosabb. Nem lesz sok baj velük, kedvesek, szerények, finomak, szeretnek olvasni, otthon ülni és anyává lenni.

A foxtrottot kedvelő hölgyek viszont homlokegyenest más természetet képviselnek. Ezek a tánc igazi rajongói. Szinte elképzelhetetlen számukra az

A groteszk tánc
(Somogyi Nusi)
(Fotó A. E. Jób
felv.)

élet vidám szórakozás és sok flört nélkül. Ők az igazi flapperek, a miss 1932-k, akik estéről-estére „menjünk dansolni!” kiáltással állítják csatasorba udvarlóikat. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a rumbázó hölgyekre azzal a csekély különbséggel, hogy ők mindezekén felül mindenben

A dekadens tánc

A klasszikus tánc
(Aranyossy Bözsi és Augner Tana)
(Fotó A. E. Jób felv.)

igyekeznek lépést tartani a divattal, sőt ha lehet, meg is előzni azt. A legtöbb szerelmi házasságnak azonban a tangó az okozója. A tangózó lány az amerikai statisztika szerint hamarabb megy férjhez, mint azok, akik más táncokat kultiválnak. A tangó valósággal külön egyenruhát követel a nőktől. A toalett színe rendszerint fekete vagy vörös, amely rátapad a testre és élesen hozza ki körvonalait. A modern táncok közül feltétlen ez a legigényesebb, mert misztikus fényt követel a maga számára és részegítően vérpezsdítő kísérőzenét. A temperamentumos, a szerelemre teremtett nő táncja ez, amelyet nem jó sokáig egy lányal táncolni, mert valóban házasság lesz a vége. A tangót kedvelő asszony pedig vagy elválk a férjétől vagy pedig — és ez talán a szomorúbb eset — papucshós lesz a tangópartnerből.

Természetesen a nő a színpadon sem tagadja meg egyéniségét. A legkíválónb színésznő sem bír ellenszegülni

Modern orosz balett
(Lil Kurin)

lépést
divat-
lehet,
zni azt.
sze-
ságnak
tangó
A tan-
y az
statisz-
at ha-
gy férj-
azok,
táncó-
álnak.
lóság-
egyen-
tel a
oalett
zerint
vörös,
pad a
élesen
vona-
odern
l fel-
egigé-
mert
fényt
maga
ré-
pezs-
enét.
men-
zere-
ett nő
helyet
g egy
olni,
óban
ngót
ik a
án a
sz a

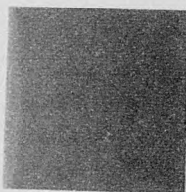
sem
ivá-
rülni

Tangó
(Pál Erzsé)

Rumba
(Fejes Teri)
(Pál A. E. Jób felv.)

A Daterose

ennek sem-
miféle alakos-
kodással sem.
Az örökké vi-
dám *Somogyi*
Nusinak pél-
dával scho-
gyan sem állna
jól a tangó,
akárcsak *Ko-
sáry* Emmy-
nek a rumba.
Bársony Rózsi
hiába próbál-
kozna klasszi-
kus táncokkal,
ugyanaz lenne
az eredménye,
mintha *Szalay*
Karola fox-
trottozna. *Kun*
Magdát vagy
Fejes Terit,
a két legkitű-
nőbb magyar
táncsubrettet
sem tudjuk

elképzelní, mint tangótáncosnőket.
Fejes Teri ugyan egyszer már táncolt
tangót operettben, de ezzel csak alá-
támasztotta igazunkat, mert koránt
sem volt olyan sikere, mint máskor.

A tangó, a foxtrott, a valcer, a
rumba tehát mind más nőtipust kö-
vetel, akik valamennyien más termé-
szetűek és másképp látják az életet.
Egyben azonban hasonlóak, szeretnek
táncolni — és szeretnek férjhez menni.

Mélyen tisztelt uraim, kedves férj-
jelöltek, amint ebből is látható, tánc
közben nemcsak a lábaikra kell vi-
gyázni, hanem a szívükre is. Tessék
tehát vigyázni, mert a „felkérés”
könnyen követheti „megkérés” is. Te-
hát uraim, tessék táncolni, de óvatosan,
mert rövidesen elkövetkezik az az idő,
amikor önöket táncoltatják meg a
partnernőik.

P
2
Na

betol
játsz
a kö
beszé
publi
Nemz
Kálm

szikus
bátyá
a Sha
tam
„Ham
pel, a
fenség
gédiáj
fajtat,
akár n
egyszer
kor úgy
adják,
céljében
aztán s
ebből a
most, h

Szom
20
Nagys

lított M
tragédiáj
vitték sz
szinpad
megjegyz
Az isko
folynak
néni sorb
leányokat
Gally K

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

25

Nagypént.

Uj **Faustot** mutatott be a Nemzeti Színház, amely a száz éve halhatatlanságba költözött Goethe emléket ünnepli a tragédia új bemutatójával. Hogy az előadást díszesebbé tegyék, ezúttal

betoldották azt a részt is, amelyet még nem játszottak eddig, azt a prologust, amelyben a költő, a színigazgató és a bohóc megbeszéli, hogy mit játszanak ma este a publikumnak. És ebben a prologusban a Nemzeti Színház igazgatósága Rózsahegyi Kálmánnak adta a bohóc szerepét.

— Játsoztam én már mindenféle klaszikusban — mondja Rózsahegyi Kálmán bátyám, — játszottam én már bohócot is a Shakespeare „Vízkereszt”-jében, játszottam én már a legnagyobb drámában, a „Hamlet”-ben, még pedig a legjava szerepet, a sírásót, játszottam én már a legfenségesebb tragédiában, „Az ember tragédiájá”-ban, még pedig ott is olyan bohócfajtát, a bábjátékost — de akár hiszik, akár nem, — a „Faust”-ban még egyetlen egyszer sem játszottam. Annakidején, amikor úgy volt, hogy a „Faust”-ot húzás nélkül adják, én játszottam volna Auerbach pinccéjében az egyik korhely legényt, de ebből aztán semmi sem lett. Így azlán kimaradtam ebből a klaszikusból. Annál jobban örülök most, hogy végre mégis csak belekerültem.

Szombat

26

Nagyszomb.

Gally Nándornak, a kitűnő táncoskomikusnak kislánya, Kató, aki jó mondásairól ugyancsak híres a művészek világában, újból egy jót mondott. Most, hogy a Nemzeti Színházban felújították Madách Imre tragédiáját, „Az ember tragédiájá”-t, a színészyereket persze elvitték szülei, hogy megismertessék vele a színpad nagy remekét. Gally Kató jól megjegyezt mindent.

Az iskolában, ahová a kis Kató jár, most folynak éppen a tavaszi vizsgák. A tanító néni sorba kérdezi a vizsga során a kislányokat, kit erről, kit arról és persze hát Gally Katóra is rákerül a sor.

— Gally Katalin! Mondd meg nekem, ki volt Ádám és Éva?

Kató egy pillanatig hallgatott, azután a színészyerek biztosságával kivágta:

— Éva Tasnády Ilona volt, de a férfit már nem emlékszem.

Vasárnap

27

Husvét v.

Husvétvasárnapi látogatás Rákosi Szidiné!... Husvét ünnepen meglátogattam Rákosi Szidit. Szidi mama odahaza van és piros tojásokat fest.

— Hímes tojásokat fabrikálok — mondja, — mert holnap néhány jópajtásom egészen bizonyos, hogy meglátogat és a husvét szokásai szerint, megöntöz engem. Minden gavallér kap egy piros tojást. Ez már így van nálam kislánykorom óta — majd nevetve hozzát teszi, — legalább húsz esztendeje.

— Húsz esztendeje? ... — nevetek én is.

— Hát legalább, fiam — mondja Szidi néni, — én nem fiatalítom magam. Azt hagyom az öregeknek, akik erre rászorulnak. Ha többet mondanék, ugye, el se hinnék nekem? ...

És Szidi néni mosolyogva beszél napjairól:

— Bevallom, unatkozom. Kevés a dolgom. Egy idő óta keveset játszom. Nem tudom miért? Pedig nagyon szeretek színházban lenni. Az az életem, örömem, boldogságom, levegőm. Nem is csoda, hiszen a színpadon is vagyok már — és Szidi mama megint hangosan fölnevel — vagy huszonöt esztendeje. De lehet, hogy huszonhat. Nem számolok utána. Bolond ember az, aki az éveket számlálja ...

Hétfő

28

Husvét h.

Az egyik direktor, akinek színházában a siker már rég nem lett otthonra, eldicsékszik a művésztársaságban, hogy most olyan darabot hoz, amely minden valószínűség szerint hamarosan nagy népszerűsége tesz majd szert.

— Rendkívül könnyű az egész. Csak ki kell szagolni, mi kell a közönségnek.

Közbeszól a konkurrens:

— Akkor te *sokáig náthás voltál*...

Kedd

29

Augusztó

A **gyerekvilág** népszerű főpéi, Zoli és Rolly rövidesen búcsút vesznek Budapesttől és elutaznak a messzi ködös Angliába, ahol majdnem télíg tartó szerződésük van a londoni Hyppodrom-

ban. Zoli és Rolly már pakkolnak és délutánoként végigjárják a pesti körutakat, ahol, hogy úgy mondjam, „felnőttek” és amelyeknek minden egyes zegét-zugát jól ismerik.

A minap én is hozzájuk csatlakoztam. Zoli, Rolly elmesélték, hogy már csomagolnak és rövidesen vonatra ülnek, mert szerződésük szerint néhány nap múlva pontosan Londonban kell lenniök új állomásukon. Amint megyünk, mendégélünk, azt látom, hogy ahány ember jön, ahány ember megy, mind köszön mély reverenciával és mosolygós arccal Zolinak, Rollynak, akik buzgón emelgetik kalapjukat.

— Mondjátok — szólok, — nem kellemetlen az, folyton emelgetni a kalapot.

— Hja — feleli Zoli, — *ez a kiesésig álka* — és már nyújtja is át fotografiáját, hogy a „Délibáb” olvasóinak valami emléket hagyjon. Ine, az emléke.

Szerda

30

Kerény

A kibívás a legnagyobb dolog a világon a színházak berkeiben. A közönség tapsol, éljenez, lelkesedik és mámorosan követeli, hogy jöjjön a lámpák elé az a színész, színésznő, szerző vagy rendező, egyszóval az az aktor, aki a legnagyobb művészi örömet ajándékozta szá-

mára az előadásón. Nincs színész és nincs szerző, aki ne élne-halna a kihívásért.

A legutóbbi premierek egyikén azonban a szerzőt nem igen szölongatták a függöny elé tapsos kezek, nem igen volt rá kíváncsi a közönség a rivalda villanykörteinek sugárzásában. Egyszóval megfeledeztek róla.

A szerző, a kihívás nélkül marad elbúsult szerző, keserű szalírara fordította búját, odaállt a direktor elé és csak ennyit mondott:

— Direktor úr, gratulálok a színházához, itt mennyivel jobb publikum van, mint más színházban.

— Miért? — érdeklődött a direktor.

— Nem olyan — *kihívó*.

Csütörtök

31

Guidó

Az **Operaháznak** van egy idősebb tagja, aki, hogy is mondjam csak, roppant morózus ember és a kákán is esomót talál.

Az öreg veszekedő ma délelőtt megszólítja az Operaház kiskapuja előtt Venczell Bélát, a népszerű operaénekest.

— Hány óra, öcsém?

— Tíz perc múlva tizenkettő.

Ebbe a válaszbá, úgy találja a zsörtölődő operaénekes, hogy már bele lehet kötni, el is kezdti hát a veszekedést:

— Hallod-e fiam, ne adj nekem ilyen válaszokat.

— Hát milyen választ adtam én?

— Nem aztál rendes választ. Nem azt kérdeztem, hogy tíz perc múlva mennyi lesz, hanem, hogy *most menni van*.

Gömbös-Galamb Margit:

AZ URIASSZONY

Ez a tartalmas, rendkívül tanulmányos könyv, amely az írás művészetével tárgyalja mindazt, ami az igazi úriasszony alkotó lényege; a magyar irodalomban páratlan sikert ért el. Figyelmebe ajánljuk az „Uriasszony”-t mindazoknak, kik lelki finomságra és úri gondolkodásra törekednek. A mű csinosan van bekötve. Ára bérmentve 2 pengő 20 fillér. Megrendelhető a D É L I B Á B kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány u. 12 sz.

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadóé, Budapest, IV. Bécsi uca 1, szerezhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Szereplők: { Kepes
 { Bodnár
 { Misákné

(Szín: Bútorozott szoba. Hátsófalon és baloldalt ajtó. Mikor a függöny szétmegy, a szín üres. Kívülről csengelés)

Misákné (középkorú, egyszerűbb asszony, a feje kendővel lekötve, előtte kötény, balról jön): Hát ez ki a fene lehet? (Hátsóján el. Pár pillanat múlva visszajön Bodnárral.) A Kepes úr, kérem, nincs itthon, Tessék itthagyni a számlát, vagy a fizetési felszólítást, majd odaadom neki.

Bodnár: Miféle számlát?

Misákné: Hát nem azt tetszett hozni?

Bodnár: Nem én. Miből gondolta?

Misákné: Hát kérem, amióta a Kepes úr itt lakik, másért még soha nem keresték.

Bodnár: Hát én nem számlát hoztam. Ellenkezőleg: pénzt. Sok pénzt.

Misákné (kétkezdve): A Kepes úrnak?

Bodnár: Neki.

Misákné (bámulva): Nahát!

Bodnár: Remélem, akkor itthon van?

Misákné: Nincs, de mingyárt jön. (Megtörül egy széket, odaadja.) Tessék helyet foglalni.

Bodnár: Ebédre haza szokott jönni a Kepes úr?

Misákné (kissé méltatlankodva): Hát persze, hogy haza. Csak nem tetszik képzelni, hogy itt lakik nálam és máshova jár kosztolni. Látszik, hogy az úr nem ismeri a (Önmagára mutat.) Misákné főztjét. Ma is főzök neki olyan diósmetéltet, hogy meg fogja utána nyalni a kilenc ujját.

Bodnár: Talán tized.

Misákné: Kilencet, kérem. A tizediket nem lehet, mert meg van dagadva. Belevágott a manikűr.

Bodnár (félre): Precíz nő.

Misákné: De igazán pénzt tetszett hozni?

Bodnár: Még hozzá nagyon sokat. Én a Bence-bankház tisztviselője vagyok. Kepes úr egy sorsjegyet vett tőlünk és most ...

Misákné: Kihúzták? Csak nem?

Bodnár: De mennyire! Ez a sorsjegy nyerte a főnyereményt.

Misákné (íjedten lerogy egy székre): Te jó Isten! Főnyeremény! És mennyi az?

Bodnár: 200.000 pengőnek a fele. Mert félsorsjegye van.

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

- Misákné* (élragadatva): 100.000 pengőt kap!
- Bodnár*: Hát nem egészen, 20.000 lemegey adóba.
- Misákné* (fejcsóválva): Ezek az adók lütkre teszik az embert. De azért 80.000 is pénz. Végre megkapom a négyhavi kosztipénzt. No, de magától se fog sajnálni egy pár pengőt a hírért.
- Bodnár*: De kérem, én tisztviselő vagyok, nem fogadhatok el pénzt.
- Misákné*: Kár. Megérdemelné. Tudja mit, én meghívom az urat egy ünnepi ebédre. Azt csak elfogadja.
- Bodnár*: Azt szívesen. Pláne, ha ugyan olyan jó lesz az az ebéd. Mert a jó koszt, az igen, azt szeretem ...
- Misákné*: Olyan diósmetélt lesz, hogy ...
- Bodnár*: Ja, az baj. Én ugyanis nem bírom enni dióval.
- Misákné*: Hát mivel?
- Bodnár*: Túróval. Csak az a finom. Sok túróval, egy kis tejfelt is rá ... (Csetlüt a nyelvével.)
- Misákné*: Annyi baj legyen. A felét megcsinálom Kepes úrnak dióval, felét magának túróval.
- Bodnár*: Az helyes.
- Misákné*: Megyek is a konyhába. (Indul, aztán megáll.) Jaj, kérem, baj van.
- Bodnár*: Na mi?
- Misákné*: Olvastam multkor az újságban, hogy egy ember, aki megnyerte a főnyereményt, a nagy örömbé belehalt. Félek, hogy a Kepes úrnak is megárt a jó hír. Beteges ember, nagyon ideges, ha a laktórt kérem tőle, mindig elájul.
- Bodnár*: Úgy? Jó, hogy szólt. Akkor tényleg vigyázni kell.
- Misákné*: Gondolom: ne tessék neki hirtelen megmondani, csak lassanként.
- Bodnár*: Persze. Bízva rá. Majd kíméletesen közlöm vele. Mondja, Misákné, nagytű ember ez a Kepes?
- Misákné*: Hát azt nem lehetne mondani.
- Bodnár*: Helyes. Én viszont sokat eszem. Szeretem, ha a tányér így van. (Mutatja) jól tele. Hát akkor a téztának a
- negyedrészt csinálja dióval neki és a háromnegyedrészt túróval nekem.
- Misákné*: Igenis. (El balra.)
- Bodnár* (az asztalon lévő berámázott arc-képet nézi): Ki ez a csinos nő? (Olvassa a fényképről) „Egy forró délután gyönyörű emlékére, Ödönnek, Giza”. Miféle gyönyörű emlékeik lehetnek nekik egy forró délutánról? Biztosan a strandon voltak.
- Kepes* (fenékaajtón jön).
- Bodnár*: Alászolgája.
- Kepes*: Nem én vagyok.
- Bodnár*: Igazán nem?
- Kepes*: Nem is ismerem. Na és ha én vagyok? Úgyse fizetek. Jöjjön a jövő héten.
- Bodnár*: De kérem, én nem számlát hoztam.
- Kepes* (nem hiszi): Nem? Azt akarja mondani, hogy vizitbe jött?
- Bodnár*: Hát hogy is mondjam? Megbízásból jöttem. Hivatalos dologban.
- Kepes*: Szóval: adó.
- Bodnár*: De nem. Nemcsak adóhivatal van a világon.
- Kepes*: Hanem?
- Bodnár*: Hivatal. Olyasféle, mint ahol ön is dolgozik.
- Kepes* (tjedten): Ahol én ...? Jaj, ez borzasztó! Magát a főnököm küldte. B. listára tesznek.
- Bodnár*: Dehogy! Szó sines róla!
- Kepes*: Nem? Biztos? Jaj, a szívem! Már majdnem rosszul lettem. Az ember most mindenütt B-listáról hall. Én is félek, hogy a főnököm ... Pedig reggeltől estig dolgozom neki, mint egy állat.
- Bodnár*: Délután is?
- Kepes*: Persze.
- Bodnár*: Mondja akkor. (Mozdulat a fénykép felé), hogy lehetek magának forró délutánjai a Gizával?
- Kepes*: Gépirónő nálunk. Közös szobánk van.
- Bodnár*: Úgy?
- Kepes*: Jaj, végem van! A Gizával történt valami? Jaj! Valami szerencsétlenség?

Az Ön levele egyéniségének fényképe!
Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

Egyedárusító:

Goldberger Géza

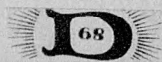
írógépvállalata VI, Jókai u. 11. Tel.: Aut. 281-88
írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja Jókár-
ban, vagy garanciával javítja * Használt és új írógépekben nagy raktár

**Gill Brand
Majestic**

gyöngyírást
írógépszalagot és

pókhálóvékony
Carbonpapírt használ.

MAJESTIC kézírású indigó nem piszkít!

Elütötte a villamos? Szörnyű! Gizám!
Szegény Gizám!

Bodnár: Na ne. Én nem ilyen hírt hoztam.
Jobbat.

Kepes: Jobbat? Autó ütötte el ...

Bodnár: Nem ütötte el semmi.

Kepes: Nem? Hálstennek. Jaj, de megijedtem. Dehát akkor mi történt a Gizával?

Bodnár: Hagyjon nekem békét azzal a nővel. Nem is ismerem.

Kepes: Nem? Na, de még mindig nem tudom minek jött maga?

Bodnár: Hát hogy is kezdjem? Pénzről van szó. Sok pénzről.

Kepes: Jaj! Jaj! (Megkapaszkodik az asztalra.) Rájöttek a sikkasztásra! Maga detektív! Uram, én mindent bevallok. Igen, én vettem ki a kasszából az ötezeret. De a Giza ártatlan. Ő csak a kulcsokat adta ki.

Bodnár: Úgy? Szóval maga ötezeret sikkasztott.

Kepes: Le fognak csukni. Hogy fogom túlélni?

Bodnár: Na, nézze Kepes úr ...

Kepes: Mondja, ha mégis kiderülne, hogy a Giza is tudott róla, lehetne esetleg közös cellába?

Bodnár: Nem fogják lecsukni. Én nem vagyok detektív.

Kepes: Nem? Igazán nem? De hiszen akkor a sikkasztásra se jöttek rá. Mégis csak van igazság! Majd elájultam az ijedségtől. Mondja, mit ijesztgeti maga az embert?

Bodnár: Én? Én nagyon is vigyázok. Azért mondom magának ilyen lassan a dolgot, hogy meg ne ártson a meglepetés. Na, nézze: (mint egy találos kérdést) egy papírról van szó, amit az ember pénzért vesz. Kevés pénzért veszi és sokat kap érte.

Kepes: Várjon, kitalálom. Kevésért veszi, sokat kap érte. Megvan! Hadikölesön.

Bodnár: Ne vicceljen. Na? Segítsek?

Sor ... sor ...

Kepes: Sor ... sor ... sorozás! (Lerogy egy székre.) Végem van! Sorozás lesz. Visznek a japánok ellen! Jaj! (Aléltan fekszik a széken.)

Bodnár (pohár vizet ad neki): Kepes! Térjen magához! Nem lesz sorozás. Egészen másról van szó. Sor ... sor ... Na?

Kepes: Na?

Bodnár: Na? Sor ... sor ... sorsjegy! Maga velt a Bence-bankban egy sorsjegyet. Én a Bence-bank tisztviselője vagyok! Na, mit gondol, minek jöttem?

Kepes: A sorsjegy miatt?

Diétás készítmények Diabetikus tápszerek

a közismert kitűnő MEINL minőségben az alant felsorolt MEINL-üzletekben kaphatók:

II, Margit körút 6.
V, Gróf Tisza István u. 20.
IV, Ferenciek tere 9.
V, Lipót körút 29.

MEINL GYULA R-T.

Bodnár: Bizony.

Kepes: Hát én a sorsjegyet kifizettem maguknak, igaz?

Bodnár: Igaz.

Kepes: Nahát akkor mit akarnak tőlem? Maguknak semmi beleszólásuk nincs, hogy én a sorsjeggyel mit csináltam.

Bodnár: Miért? Mit csinált? Csak nem?

Kepes: De. Eladtam. Jogom volt hozzá, nem? Meg voltam szorulva, eladtam a Grünnek 30 pengőért. (Röhögve.) Mit szól ehhez a marhához? Harminc pengőt adott érte. Húszért újat kaphatott volna.

Bodnár: Eladta? Akkor mit strapálok én magam? Ha eladta, nincs semmi baj. Nem kell félni, hogy megárt magának az öröm, hát nyugodtan megmondhatom, hogy ez a sorsjegy megnyerte a főnyereményt.

Kepes: Mi? (Leesik a székre.) Jaj! Menynyí ez a főnyeremény?

Bodnár: 100.000 pengő.

Kepes: Százeze...ze...ze. (A székről lecsúszik a földre, aztán elnyúlik, rúg egyet jobbra, egyet balra, aztán mozdulatlan.)

Bodnár: Elájult. Pedig kíméletesebb már nem lehettem. (Mégfogja a Kepes pulzusát.) Ez nem ájulás. Szabályosan meghalt. (Bal ajtó felé indul.) Misákné! (Kiszól az ajtón.) Az egész tésztát túróval!

(Függöny.)

KOLUMBUS TOJÁSA

Írta: TÁBORI TERKA

Ezen darab előadás joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1, szerzhető meg Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek: Morgenstern, Csillag, Csipesz, Sulyok, pincér, főúr

(Étteremrészlet 3—4 asztallal. Csipesz és Sulyok kopott esőköpenyben bal 1 asztalnál ül. Morgenstern most jön, jó télikabátban, aktatáskával, kabátját felakasztja, jobb 1 asztalhoz ül, újságot olvas. Közöttük egy üres asztal.)

Sulyok (aggályosan): De nem fogunk felsülni?

Csipesz: Az ki van zárva! A mellettem lévő asztalnál történt a dolog, jól megfigyeltem. s az ilyesmire minden vendéglős egyformán reagál. (Könnyedén.) Kobusz tojása.

Sulyok (étlapot nézi): Hát akkor... (áhitattal) tokot szeretnék, tartármártással!

Csipesz (leinti): Azt nem lehet januárban, esőköpenyben rendelni. Az feltűnő. Két menüt kérünk.

Pincér (megy hozzájuk, elveszi a rendelést, majd Morgensternhez): Parancsol?

Morgenstern (étlapból): Egy tok tartárral és egy kis üveg fehér, ásványvízzel.

Pincér: Kérem. (El.)

Csillag (be, kopott télikabátban, aktatáskával. Körülnéz, mint aki keres valakit. Meglepetten): Jónapot, Morgenstern úr, de rég nem láttam!

Morgenstern: Jónapot. Csillag úr (Viccel.) szintén rég nem láttam! (Ahogy kezét fog vele, egyben le akarja ültetni, de Csillag csak áll s zavartan néz körül.) Na, mi az, csak nem akar más asztalhoz ülni?

Csillag (zavarban): Á. á. dehog... tudniillik én csak üzleti ügyben keresek valakit, aki itt szokott ebédelni... (Rezigálgat.) De úgy látszik, az illető már szintén leszokott róla.

Morgenstern (elegánsan): Csak üljön le nyugodtan, kedves Csillag úr, a vendégem!

Csillag (leül, csodálkozással): Mi az, maga sikeresen házasságszédeleg, hogy ilyen jól megy magának? Mert az üzlet... (Legyint.)

Pincér (hozza a tokot).

Morgenstern (pincérhez): Még egyszer ugyanezt.

Csillag: Nézze, drága Morgenstern úr, árulja el a trükkjét. Mert hogy a mai világban két tartármártásra valót legális úton lehet megkeresni, azt mesélje egy született Csillagnak, de ne nekem, egy született Morgensternnek.

Pincér (hozza a második adagot).

Morgenstern (elérzékenyülve): Hát nézze, Csillag úr, mi együtt küzdöttük végig a világháborút a galíciai kórházakban, magának, mint régi bajtársamnak, elárulom a boldogulás titkát: nekem ez egy vasamba se kerül! Én két hét óta tartármártásban úszom, ingyen és bérmentve! Egy szenzációs ötlet segítségével. (Pincérhez.) Két libasült, két saláta.

Csillag: Az Isten is megáldja, Morgenstern úr, ha hozzásegít, hogy én is tartármártásban úszhassak szegény feleségemmel együtt.

Morgenstern: Hát idefigyeljen. A dolog egyszerű, hogy ne mondjam, direkté Kolombus tojása. Nem kell hozzá más, csak egy egeret kell találnia.

Pincér (a libával).

Csillag: Egy egeret?

Morgenstern: Az ételben!

Csillag: Az Istenért, Morgenstern úr, ne vegye el az étvágyamat épp a püspökfalatnál!

Morgenstern: Hát nem mondom, eleinte engem is degusztált kicsit, de aztán megszokja az ember. (Eszik.) Határozottan megszokja.

Csillag: És ha az ember egeret talál, akkor nem kell fizetni?

Morgenstern (őszinte méltatlankodással): Na hallja, ilyen esetben — fizetni?!

Csillag (szünet után): De ha az ember mégse talál az ételben egy egeret, vagy legalább egy kövér svábanyaállatot?...

Morgenstern: Aj, de nehéz, békebeli fel fogása van! Ha nem talál — nahát talál! — akkor „beletesz“ egyet!

Csillag: Szenzációs! Kolombus tojása! (Esznek.) De azért mégis csak deilluzionáló, hogy a levesemben egy egér cincogjon.

Morgenstern: Még mindig jobb, mintha a

HOGYAN ÉL A CSURUNGA NÉPE?

A könyvpiacon olyan munka jelent meg, mely a maga nemében páratlan és oly nagy érdeklődést váltott ki, hogy a rohamos kereslet folytán már a második kiadás van sajtó alatt.

Róheim Géza „A csurunga népe” címen megjelent és 40 eredeti fényképfelvétellel ellátott műve lebilincselő érdekességgel tárgyalja Közép-Ausztrália eddig ismeretlen népének életét, szokásait.

Akkora területen, mint Németország és a régi Osztrák-Magyar monarchia együtt véve, kóborol néhány száz teljesen ismeretlen ember.

Ezek a törzsek olyan primitívek, hogy a fák gyökereiben élő kukacokat, azon kívül saját gyermekeiket eszik meg. Az apa fejbevágja, az anya megsüti és a család közösen megeszi az apróságot. Évekig nem esik az eső és ilyenkor a beneszültek megnyitják ereiket és saját véréket isszák. Hogy lehet ilyen emberekkel kapcsolatba lépni, bizalmukat megnyerni, szokásaikat, sőt lelki életüket tanulmányozni és megérteni?

Mindazt elmondja könyvében a szerző attól a pillanattól kezdve, mikor az expedíció megtalálja a sivatagban a híres piccsentára főnök lábnyomát. Ezek az emberek, annak ellenére, hogy a szó szoros értelmében alig van betevő falatjuk, életük nagy részét bonyolult szertartásokkal töltik. De csak az avatatlanok szemében érthetetlenek ezek a szertartások, mert Róheim Géza, ki a pszichoanalízis ethnológiai alkalmazásában az egész világon úttörő volt, ezeknek keletkezését, értelmét a modern lélekelemzés eszközeivel megvilágítja.

Megtudjuk a könyvből, hogy milyen a kőkorszakbeli ember szerelmi élete. Színté átéljük a barna őslakókkal együtt a nőrablás minden mozzanatát, látjuk, hogy miképpen szövődnek egybe a gyermek ábrándjai, a varázslás és a szerelem.

Végre egy boldog világ, ahol nem ismerik a gondot, csak alig ismerik a kényszert, ahol a férfi saját erejében bízik és apró-cseprő bajaikat, mint a gyermekek, máról-holnapra elfelejtik.

Tekintve, hogy a szerző éveket töltött el az eddig ismeretlen népfaj között, könyvében részletesen írja meg tapasztalatait.

E szenzációs tartalmú, közfeltűnést keltett mű minden könyvkereskedésben kapható.

gyomra cincog. De egyáltalában, hogy képzelettel azt, hogy cincog? Hallott maga már döglött egeret cincogni?

Csillag (majdnem felugrik): Döglött egér a levesemben?!

Morgenstern: Dehogy a levesben, maga szerencsétlen! Hát hogy akar akkor jólakni, ha már a levesnél kitör a botrány? A tésztában! Legjobb a főtt-tésztában.

Csillag (panaszosan): Az a kedvenc ételem!
Morgenstern: Hát akkor a sajtban. Legjobb a roquefortban.

Csillag (eltűnődve): Én azt is szeretem...

Morgenstern (pincérhez): Egy lekvárosderelye s nekem egy roquefort.

Csillag: És mikor már benne van az egér, akkor lármát csap, botrányt csinál!

Morgenstern (elegánsan): Dehogy, úriember nem csinál botrányt (*Elérzékenyül.*) És nem tesz lehetetlenné, nem tesz totál tönkre egy szegény, becsületes, gondokkal küzdő vendéglőst.

Pincér (tésztaal sajtal):

Morgenstern: Diszkrétan hívatom a tulajdonost s három asztalnyi hullámhosszra beállított fojtott felháborodással mutatok az egérre: hogy én nem akarok botrányt, de ez mégis csak botrány, hogy az ember a mai világban olyan ebédre adja ki a drága pénzt, amiben egér van! Mire ő kétségbeesetten: hogy, hogy is méltóztatok én föltételezni, hogy a sajnálatos és érthetetlen eset után egy fillért is elfogadjanak az ebédért. Voilá!

Csillag: Szenzációs! Kolombus tojása!

Morgenstern: Nézze, ha zsenirozza, forduljon el, mert most passzírozom bele az egeret. (*Kiveszi a zsebéből, a sajtba keveri.*)

Sulyok és Csipesz (felugranak, összevissza):

Pincér, pincér, a főurat, a tulajdonost!
Főúr (lélekszakadva): Valami baj van, uraim?

Csipesz (eléjetartja a tányérját, a főúr hátrahőköl): Nézze, főúr, mi nem akarunk botrányt, de az mégis csak botrány, hogy az ember a mai világban olyan ebédért adja ki a drága pénzt, amiben egér van!

(*Esetleg itt: Fügöny*)

Főúr: De uraim, szó sem lehet arról, hogy ezek után akár egy fillért is felszámítsunk önöknek. Ezer bocsánat.

Morgenstern (miközben a főúr beszél, kivesszi tányérjából az egeret, újságpapírba csavarja, zsebre teszi. Rezipiálan): Főúr, fizetek!

(*Fügöny*)

Előfizelőinknek és olvasóinknak megküldjük részletfizetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Tolnai Világlexikonát 18 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 40, vidéken pedig 42 pengőért, bérn. Tolnai Világtörténelmet 20 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest 36 pengőért, bérn. Tolnai : A világháború történetét 10 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest és vidéken 39 pengőért, bérn. A Műveltség Utját 13 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapest és vidéken 39 pengőért, bérn. **2 pengős részlete**

Azok, akiknek a fent felsorolt művekből már birtokukban van néhány kötet, a hiányzó köteteket megrendelhetik, még pedig kötetenként, bérmentes szállítással, a következő áron : Tolnai Világlexikona 2 pengő 40 fill., Tolnai Világtörténelme 1 pengő 80 fill., Tolnai : A világháború története 3 pengő, A Műveltség Utja 3 pengő. Törődék kötetek megrendelésénél 5 kötetig csak az összeg előzetes bekládése mellett szállíthatjuk a számforgó műveket. Ha öt kötetnél többet rendel, részletre is megküldjük egyszerre a köteteket, ha kiadóhivataltunktól ilyen célra szolgáló megrendelőlapot kér.

Azok, akik a fenti pártában alkalmat igénybe akarják venni, töltsék ki olvasható írással az alább közölt megrendelőlapot és küldjék be a Délbáb kiadóhivataltunknak (Budapest, VII. Dohány uca 12). Akik a megrendelőlap kivágásával nem akarják megsonkítani a lapot, másolják le szorosít az itt következő szöveget, vagy ha levelezőlapot írnak kiadóhivataltunknak, külön nyomtatott megrendelőlapot is kaphatnak. Akiknek már van részlet-folyószámlájuk, ezt a rendelőlapon külön jelezzék. A könyvek leszállítása előtt mindennemű pénzküldemény mellőzendő. **Egyszerre csak egy sorozatot szállítunk, csak önálló keresettel bíró.**

Magyarország területén lakó rendelőknek.

Itt tessék levágni és a kiadóhivataltunk beküldeni!

Megrendelőlap

Megrendelem: (Azok számára, akik valamelyik

- *Tolnai Világlexikona 18 kötetét Budapest 40 arany P árbán vidéken 42 arany P árbán
- *Tolnai Világtörténelme 20 kötetét 36 arany P árbán
- *Tolnai : A világháború története 10 kötetét. 30 arany P árbán
- *A Műveltség Utja 13 kötetét 39 arany P árbán
- egyíttel, egyenlő havi kettő pengős részletfizetésre. Az első részletet a kötetek átvelele után forrászem, azután pedig minden hó 1-én a vállalat pénztáránál levonás nélkül fizetem.
- A teljes letörlesztésig a sorozat tulajdonjogát a vállalat fenntartja. Már egy részlet be nem tartása esetén a vállalat teljes összegben esedékessé válik. Az esedékes és lejárt részleteket a cégnek jogában áll köllségemre postai meghívással bevonni. Per eseten alávelem magam a Budapesti közp. kir. Jársbírság hatáskörének és kizárólagos illetékességének. Ezen
- *A nem kívánt sorok és rovatok történdők!

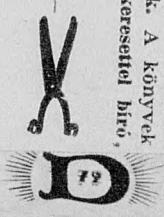
műből a teljes sorozatot kívánják) megrendelés vissza nem vonható, de ennek elfogadását Önök nem tartják maguknak. Szóbeli, illetve a rendelőlapon kívüli kétéles vagyok bejelenteni. Címváltozást

Kelt, 193. hó nap.

aláírás

foglalkozás

pontos cím

XVII.

Szépséglexikon

Fiatalság és szépség megőrzése. A szépségre és annak megőrzésére való törekvés egyidős az emberiség keletkezésével és talán egyetlen probléma sem érinti oly közelről a nőket, mint az, hogy miként lehet az öregedés látható jeleit hosszabb, rövidebb ideig kitolni és megakadályozni a fiatalág elmúlását. Ma a hölgyek éppúgy elkövetnek mindent szépségük megővése érdekében, mint évszázadokkal ezelőtt, de míg akkor csupán női ösztönük sugalta a helyes utat, melyen haladni kell, ma már az orvostudomány tapasztalatai és a kozmetika technikai vívmányai is a női szépség szolgálatába állottak.

A nőknél általában a harmincadik életévben, a férfiaknál pedig a negyvenes évben lépnek fel az öregedésre jellemző elváltozások: az izmok kifáradása, az agyműködés csökkenése, a bőralatti kötőszövet meg-

lazulása és sorvadása folytán a ráncok és barazdák fellépése.

Az öregedés a belső kiválasztású mirigyek működéscsökkenésére vezethető vissza, mely az edzett és egészséges szervezetnél is az évek folyamán biztosan bekövetkezik. Természetesen ez nem az egyedüli ok. A mi korunk pl. sokkal gyorsabb tempójú életet követel a réginél. Az emberek kevésbé állók és az évek mulásával egy lassú, de észrevehető eltolódás áll be szükségyszerűen az egész szervezetben. Az idegrendszer az új életre állítódik be, de sokszor nem bírja a tempót és könnyebben összeroppan, mint edzettebb és ferősebb fizikumú elődeinké. Ezzel magyarázható, hogy a mai generációnál az öregedés tünetei is hamarabb jelentkeznek.

Egészségesen élni és a fiatalág megőrzéséhez vezető uton haladni nem nehéz. Megfelelő életmód, ésszerű táplálkozás és a bőr rendszeres ápolása mindenkor meghozzák a kívánt eredményt.

Aludjunk legalább 8—9 órát, nyújtott testtel, kényelmesen. Nem mindegy az, ha valaki este 11-től reggel 7 óráig, vagy éjjel 2-től délelőtt 10 óráig alszik egyfolytában, mert a nappali alvás nem pótolja az éjjeli pihenés nyugalmát. A későn fekvő és kelő ember mindig fáradt, álmos, soha sincs tökéletesen kipihenne és hamar megöregszik.

Ápoljuk rendszeresen arcbőrünket. Ügyeljünk arra, hogy a bőrünk sem túlszáros, sem túlszáraz ne legyen; amennyiben ezek bármelyikét észlelnénk, igyekezzünk a bőrt zsíradék elvonásával, vagy hozzáadásával a normális bőrhöz hasonlóvá tenni. Csak megbízható kendőzőszereket használjunk, mert sok agyonreklámozott szépítőszér alkalmas a bőr tönkretételére.

Csak az lehet szép, aki egészséges. Hamvas, üde arcbőr előfeltétele a zavartalan egészség és csak a szervezet harmónikus működése biztosíthatja a bőr rugalmasságát és a test fiatalos külsejét.

A szépségnek hatalmas konjunkturája van ma. Pénz, siker, boldogság, mit nem érhet el a szép nő? Egyre-másra rendezik a szépségversenyeket. A világháború után új nagyhatalom született, melynek mindenütt vannak katonái és követői. Ez a nagyhatalom: a női szépség.

Dr. Heks Imre.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és bélyeggel általtott választóboríték ellenében a hozzáintéztelt kozmetikai kérdésekre levélben is válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

Jókedvű sielők

Árvai Ila a pesti női síverseny győztese start után

D

Előfizetőinknek és olvasóinknak...

Amin az egész világ nevet

Elfrida mesél...

— ...végre találtam egy embert, akinek a szavában megbízhatom! Fél év óta minden nap azt mondotta nekem, hogy örülten szerelmes belém és képzeld, tegnapi bevitték a bolondok házába!

(Karikaturen)

A filmdíva problémája

— A lábaim százezer dollárra vannak biztosítva, vajjon megkapom most ezt a pénzt, hogy a női divat a hosszú szoknyára tért át?

(Die Bühne)

Babona

— Szóval, ön azt tartja, hogy az szerencsétlenséget hoz, ha tizenhárman ülnek az asztalnál?

— Természetesen! Egy ízben velem is megtörtént, hogy tizenharmadik voltam egy ebédnél. A szomszédnőm igen csinos szőke lány volt...

— És tényleg történt szerencsétlenség?

— Két hónappal később elvettem feleségül.

(Passing Show)

A rossz lelkiismeret

Férj: Az én zsebemben nőirással írott levelet találtál? Fogalmam sincs, hogyan kerülhetett oda.

Feleség: Majd én megmagyarázom! Ez az a levél, amelyet két héttel azelőtt adtam neked, hogy dobd be a levélsekrénybe.

(Tidens Tegn)

Gyanus

— Hát mégis el akar utazni, Frau Hanse? Hiszen a férje csak tegnap küldött pénzt!

— Éppen azért!

(Berlingske Tidende)

Gyermekszáj

A kis Ursula beteg. Elviszik a doktorhoz, aki kikopogtatja és a szetoszkóppal is megvizsgálja. Mikor hazatérnek, kérdezik a kislánytól, hogy mi történt az orvosnál.

— Oh, nagyon érdekes volt — feleli a kislány, — a doktor bácsi folyton a hasamnak telefonált!

(London Opinion)

Kellemetlen

— Tülfizgatottnak látszik ma, kolléga úr!

— Hát hogyanne lennék, képzelje csak, mi történt velem: két esztendeje kezelek egy pácienst sárgaság ellen! — és ma kiderült, hogy az illető kínai!

(Tit-Bits)

Segített rajta

— Még mindig olyan féltékeny ok nélkül az urad?

— Oh, nem, most már okkal, a számár!

(Le Rire)

Jó tanács

— Egyszer igazán szeretném hallani, hogy mit gondol rólam a feleségem!

— No, ezt könnyen meghallhatod!

— Hogyan?

— Úlj rá az új kalapjára!

(La Vie Parisienne)

Szép kis meglepetés

— Az uram megígérte, hogy a születésnapomra megleg valamivel!

— No és meglepett?

— Igen — a szobaúrral!

(Le Sourire)

Házastársak egymásközt

Feleség: ... szóval, mikor megkérdeztem tőle, hogy mit gondolsz, hány éves vagyok s ő azt mondta, legfeljebb negyvenhét, akkor hátat fordítottam neki!

Férj: Jól tetted drágám, én sem szeretem a hízelgő embereket!

(Vie Perisienne)

Könyvkereskedésben

— A beteg feleségem számára szeretnék egy könyvet vásárolni...

— Esetleg vallásos tárgyú legyen?

— Köszönöm, nem — már sokkal jobban érzi magát!

(Candide)

Új megjelölés

A lokálban. Vendég a pincérhez:

— Ez bizonyára sült csirke á la Röntgen...

— Hogy tetszik ezt érteni?

— No, csak azért, mert minden csontja látható!

(Lustige Blätter)

Összefüggés

A beszélgetés a táplálkozás körül forog.

— Bizony — meséli a paraszt, — én egész életemben mindig csak marhahúst ettem...

— És egészséges?

— De mennyire! Olyan erősnek érzem magam, mint egy ökör!

— Csodálatos! — jegyzi meg erre a városi hölgy, — én már három hónap óta naponta háromszor eszem halat és mégsem tudok — úszni!

(Tit-Bits)

A professzor úr

— Önnek három szemüvegre van szüksége?

— Igen, háromra. Egyet közelre, egyet távolra — és egyet arra használok, hogy a másik kettőt megkeressem.

(Answers)

Hollywoodban

— A férjednek új öltönye van?

— Dehogy!

— De mégis valami egészen újszerű van rajta!

— Te esacsi — a férjem újl!

(Le Rire)

A pacifista

— Szóval, ön nem akartöb-
bet házasodni, Piesicke úr?

— Nem! Az én elvem:
soha többé háború!

(Schw. Illustrierte)

A mártír

— Nagyságos asszony, az
úr eszméletlenül fekszik az
ebédlőben! Mellette egy
nagy skatulya és egy számla
fekszik!

— Hála Isten! Megjött
az új kalapom!

(Border Citins Star)

Ez is megoldás

— Annyi a gondom, az
adósságaim miatt, hogy éj-
szakánként be sem tudom
húyni a szememet.

— És hogy bírja ezt ki?

— Ugy, hogy nappal al-
szom!

(Musquete)

Nem a legfiatalabb

— Az a pulyka, amelyet
tegnap vásároltam önnél —
egyáltalán nem izlett!

— Nem értem! Pedig
tizenöt esztendő óta az az
állat nyerte minden kiállítá-
sán az első díjat.

(Berlingske Tidende)

Bevált módszer

— Professzor úr, kérem,
hogyan kábítsuk el a be-
teget?

— Csak fektessék fel az
operációs asztalra és adják
neki oda a számlát! Ez a
módszer eddig még mindig
bevált.

(Everybody's Weekly)

Igy is jó

Színész: És ne felejtse el,
igazgató úr, hogy én nem
tudok másképpen játszani,
csak ha minden — valódi
körülöttem. A második fel-
vonásban tehát valódi pezsgőt
és igazi osztrigákat kérek!

Színházigazgató: Rend-
ben van — de akkor a ne-
gyedik felvonásban a méreg
is valódi lesz!

(Lustige Blätter)

Rosszul értette

Orvos: Iszik?

Paciens: Köszönöm, egy
konyakot — ha kérnem
szabad.

(Mostique)

Az óvatos unoka

... és nagymama kérlek, ha egy fiatalember érde-
lődne irántam, nem kell rögtön azzal előjőnnöd, hogy fiatal-
korodban éppen úgy néztél ki, mint én!

(Lustige Blätter)

Ismerlek!... Segítek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológiai-szelvény“. Minden írásához egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megcímezett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus“ szót.

Búesúzni fáj. Igen tartózkodó. Kicsit aszketikus hajlamai vannak, szeret lemondani, szereti magát mártírnak érezni. Mesterségesen túlzott szerénységet neveltek beléje s ez elvette a bátorságát az étellel szemben. Alaptermészeténél fogva szenvedélyes, de leszorítja indulatait. Intelligens, szellemileg fejlődésképes. Élénk fantáziája van. Kívánatos, hogy hamarosan levelesse a magára erőszakolt álegyénységét és természetes tulajdonságait engedje uralomra jutni, különben hamarosan rossz irányt vesz fejlődése.

Alpei falu, 3. Szeszélyes. Nagyon szereti a változatosságot. Érdekes és nem mindennapi élet van mögötte és azt szeretné, ha minden úgy volna, ha mindig azt érezhetné, hogy az élete gazdagabb és színesebb, mint másoké. Szereti a művészetet. Kicsit exaltációra hajló. Műveltsége nem éri utól természetes intelligenciáját. Kinőtt a kifejtődött környezetéből.

Álomhereg. Különcködésre hajlamos. Szereti magát rendkívüli lénynek beállítani, akinek egészen mások az életigényei és életfeltételei, mint másoknak. Bizalmatlan alaptermészetű és amennyire ilyen kevés írásmintából megítélni lehet — minden mutatott impraktikussága mellett, — elég ügyesen adminisztrálja magát. Részletesebb elemzésre az írásminta nem elégséges.

Árváska. Meglehetősen hiszékeny. Túlságosan odaadó, nem tud nemet mondani annak, akit szeret és így akarva nem akarva, túlzott önfeláldozásokba sodródik. Lényének — mert meglehetősen egocentrikus — ez nem felel meg és így sokszor elkeserítik ezek az önként vállalt, de nem akart önzetlenségek. Legyen őszintébb önmagához és igyekezzék erősebben akarni, kifelé is akarni azt, amit akar. Szellemileg igen fejlődésképes. Következzen.

Lilian. Energikus, hihetetlen vitalitás van benne és annyi derű, hogy még a mostani egészen, különösen nehéz életkörülmények sem tudták letörni. Nem sok értelmét látja ma az életének, de ösztönszerűen új feladatokat keres. Őszinte, szókimondó, de nagyon tapintatos és mindig szeretetteljes. Önmagáról nem sokat beszél, legjobban szereti maga sem foglalkozni a dolgaival, mert érzi, hogy ez gyengíti. Nagyon nehéz keresztet kell cipelnie.

Kisőreg. Még fejlődőben lévő egyéniség. Kedves, alkalmazkodó, nem nagyon szereti az önállóságot és szívesen veszi, ha mások határoznak helyette. Kicsit idegenül áll az életben, úgyhogy okvetlenül szüksége van a támaszra. Jól tenné, ha önállóságra és több határozottságra iparkodna nevelni magát, mert kerülhet olyan körülmények közé, amikor ennek hiányát nagyon megérzi.

Csi, Pécs. Lehetőleg tintával, vonalozatlan papírra írott és néhány sorból álló írásmintát szíveskedjék beküldeni.

Örömvölgyi Carola. Női írás. Rendkívül alapos, megbízható, komoly egyéniség. Határozott világnézete van. Sokat gondolkodik, mindennek próbál a végére járni, szeret filozófiai problémákkal foglalkozni. Van benne padagógus tehetség. Takarékos, mértékletes és nagyon figyelmeztet. Sokat foglalkozott önmaga nevelésével, de mindig többet és többet követel magától, soha sincs elragadtatva vagy megelégedve magával és ezért nem is állt meg a fejlődésben.

Örömvölgyi Carola. Férfiírás. Sokoldalú. Színes életet szeret, voltak már olyan epizódjai az életének, amelyekről: nem igen beszél, de amelyeket, ha nem is helyesel, de szeret. Nem mindig harmónikus, idegessége és kielégítetlensége gyakran nehéz órákat teremtenek neki és környezetének. Gyengéd, de nem mindig tapintatos. Érzéseiben lényegében állhatatos, de maga is túlbecsüli néha felületes érzelmhullámain és ezzel okoz komplikációkat. Ebben látok egy kis veszélyt későbbre vonatkozólag. Mindenesetre egyszerűsödni fog az élete és több lesz benne a nyugalmi lehetőség, ha ez a házasság létre jön. Sok szerencsét kívánok mindkettőjüknek!

Nem nősülök, Erdélyi. Ügyes. Jól rendezte az életét. Sok kellemetlenség van mögötte, de igyekszik nem elkeseredni és megőrizni eredeti álláspontját a dolgokkal szemben. Külső körülményei miatt sokat búsul, mert le kell mondania olyan dolgokról is, amik elsőrendű életigényei. Sohasem panaszkodik. Felül tud emelkedni a pillanatnyi kellemetlenségeken. Izléses.

Ciklámen, 21. Bizalmatlan alaptermészetű. Nagyon igyekvő, szigorú önmagához. Sokat ad külsőségekre, igénye, hogy környezete sokra tartsa és ezért nagyon vigyáz minden mozdulatára és minden szavára. Takarékos, sőt kicsinyességre hajló. Még fejlődésben lévő egyéniség. Jó lenne, ha közvetlenebbé, őszintébbé tudna válni. Kissé nyomott kedélyállapotban van.

Makrancos. Nagy ambíciói vannak. Gyakran diszharmonikus. Élénk elképzelő tehetősége van. Nagyravágyó álmai sokszor nyugtalanítják. Erkölcsi kérdésekben igen szigorú és nem ismer megalkuvást. Nem tudja még, hogy fogjon hozzá céljai megvalósításához. Akaratereje néha egészen cserben hagyja, de csak rövid időre. Sok benne a vitalitás és alapjában véve életérős.

Neckar. Szüksége van mindig valakire, aki befolyásolja és aki kedvéért igyekezik. Élete súlypontját mindig önmagán kívül helyezi. Vonzódik a nálánál erősebb egyéniségekhez. Komoly és megbízható. Még fejlődőben van.

Tengeren túl. Nagyon szeret egyedül lenni. Senkihez sem ragaszkodik egész lélekkel. Meglehetősen érzéketlen és nem is érti meg a másfajta embereket. Kicsit elfásult, gyerekesnek tekint minden lelkesedést. Kényelmesen és szépen él, de kevés az igazi öröme. Nagyon intelligens és a tudása sokoldalú.

M. kívánsi. Türelmes, kiegyensúlyozott természet. Nem sokat vár az élettől és hálásan fogad minden kis örömlétséget. Sok gyengédség és szeretet fojtódott belé, mert nem volt alkalma, hogy kiélje. Nagyon vágyódik meglátás és melegség után. Megbízható, kötelességérzete túlzott követeléseket támaszt és sokszor észszerűtlenül önfeláldozásokra kényszeríti. Értékes egyéniség.

Tiéd az egész világ. Különcködésre hajló. Mindenből komplikált históriát csinál. Sok kellemetlenség és szomorúság érte. Önbizalma kissé megrendült, néha úgy érzi, hogy minden bajnak maga az oka s ilyenkor keserű szemrehányásokkal kínozza önmagát. Túlzásra, szélsőségekre hajló.

Orvosi. Intelligens, de nincsenek szellemi ambíciói és kicsit hanyag a műveltsége fejlesztésében. Közvetlen őszinte természet. Szereti az egyszerűséget mindenben, nem nagyon ambiciózus. Érzéseiben állhatatos. A mélyérzésű és meleg szívű emberek iránt vonzódik. Megelégedettségre hajló. Rokonszenves, megbízható, egyenes jellem. Tud, ha kell erélyes lenni.

Vidéki. Azt hiszem, választottam már a leveleire, de biztonság váraként még egyszer leközlöm az elemzéseket. Igen fejlett ízlése van és szigorú kritikus. Még nem egészen kiforrott egyéniség. Nagy elképzelő tehetősége van. Szereti, ha kéneztetik. Sokat jár társaságba, fellépése rutinos. Meglehetősen külsőséges, sokat ad a külső formákra és társadalmi pozícióra vágyik.

Kaland. Kicsit energiátlan, mindig sodródik, nem a saját akarata dönti el, hogy mi történik vele. Szeret sokat beszélni önmagáról és csak azokat szereti, akik türellemmel és érdeklődéssel hallgatják. Van benne büszkeség, fellépése öntudatos és magabiztos. Részletesebb elemzésre az írásminta nem alkalmas.

Margaréta, VI. Tudákos, szereti adni a fölényes, átfogó gondolkozású intellektuelt, pedig több a primitívség benne, mint sok általa lenézett egyénben. Cseppet sem tárgyilagos, ítélete mindig szubjektív és csak azokról van jó véleménye, akik kritika nélkül fogadnak el mindent, amit mond. Nagy terve vannak, szeret vitákat rögtönözni és foglalkozik azzal, hogy politikai pályán keresse az érvényesülést. Külsejét elhanyagolja.

Blanka, Szeged. Ízléses. Kicsit túlzásba viszi az esztétikai szempont jelentőségét. Sokat foglalkozik önmagával. Egocentrikus, kicsit rideg, szereti, ha bámulják és tönjénezik. Mindennek a jelentőségét túlbecsüli, ami vele történik. Sokat olvasott és szellemi szomjúsága szinte kielégíthetetlen. Magas célokat még nem talált, de ha valami meg fogja gyűjtani lelkesedését, értékes és jelentékeny harcosává fog válni annak az eszmének, amelyhez csatlakozott. Embertársaival szemben kevés benne a megértés. Szenvedélyes.

Jogi doktor. Simulékony kedélyű egyéniség. Szereti a csendet. Nagyjából meg van elégedve magával és az életkörülményeivel. Ritkán kifejezetten jókedvű, különben is szenvedélymentes, lehetőleg elkerüli az izgalmakat. Tapintatos, mások érzékenységét nagyon respektálja. Finomlelkű. S. Sz. V.

A 13-ik számú keresztjérvényünk megfjtése.
Vízszintes sorok : 1. Selma Lagerlöf. 12. Andai. 13. Igy. 14. Eldob. 16. Pe. 17. Skiz. 19. Opál. 21. Da. 22. Áll. 23. Ide. 24. Pös. 25. Hol. 26. Ll. 28. Atkák. 31. Ra. 32. Mák. 34. Tor. 35. Pék. 37. Tenger. 40. Farkas. 42. Cm. 43. Paraván. 44. La. 45. Aszték. 48. Dibdáb. 51. Sok. 52. Kém. 54. Ród. 55. Ft. 57. Menet. 59. Hl. 60. Ion. 61. Tal. 62. Sua. 64. Mai. 65. Ut. 66. Viel. 67. Sand. 69. N. N. 70. Köret. 72. Erz. 74. Tiszt. 76. Liliom-Riviéra. Függőleges sorok : 1. Snell. 2. Ed. 3. Las. 4. Miki. 5. Lizett. 6. Ag. 7. Gyopár. 8. Reás. 9. Lll. 10. Ód. 11. Fodor. 12. A Pálucpai fiúk. 15. Balassa Bálint. 18. Ida. 20. Pók. 27. Tág. 29. Koravén. 30. Bér. 32. Mn. 33. Kepék. 35. Panir. 36. Kk. 38. Ems. 39. Rak. 40. Pád. 41. Alá. 46. Zs. 47. Tok. 49. Bob. 50. Dd. 52. Kelem. 53. Messzi. 56. Potól. 57. Mae. 58. Tua. 59. Hanza. 61. Titi. 63. Anti. 66. Vel. 68. Die. 71. Ri. 73. Rr. 75. Sr.

MEGFJTŐK NÉVSORA :

A Délibáb legutóbbi számában megjelent rejtvenyek megfjtői közül Faragó Sári, Kecskeméti, ötvösművészeti brost kapott, az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek : Imrei Sándorné Bp., Káldori Ilonka Bp., Fodor Karai Bp., Hansek Olga Bp., Zöldhelyi Maxy Ny., Szegedi Kátó Gy., Géresz János Bp., Keresztes Kálmán K., Fischer Lily Bp., Medgyaszay Hajnal Bp.

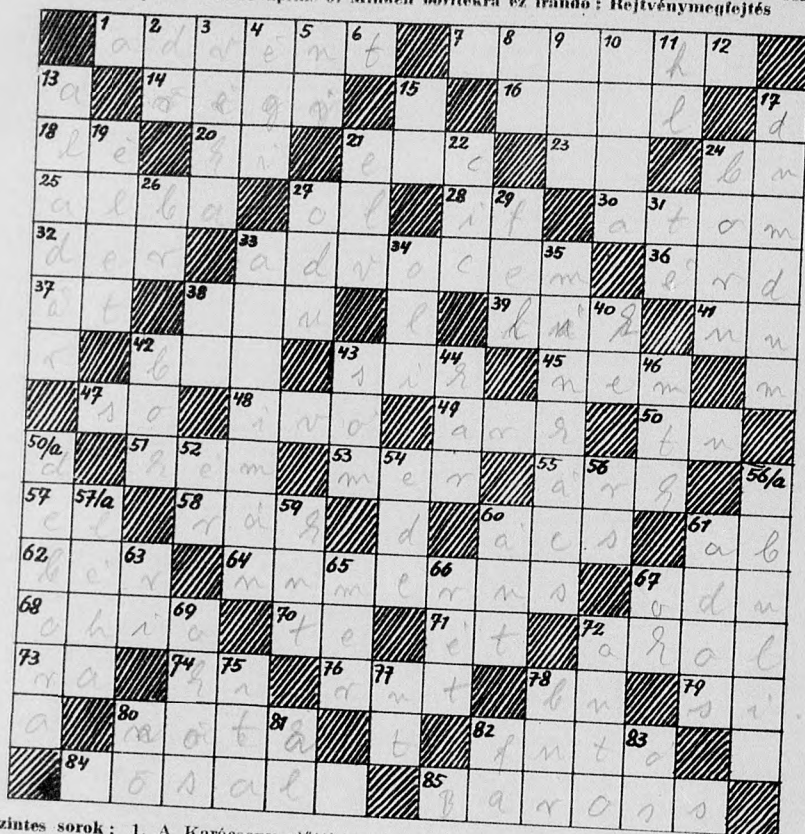
GRAFOLÓGIA-SZELVÉNY

11

KERESZTREJTVEÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtési határidő április 9. Minden borítékra ez irandó: Rejtvénymegfejtés

Vízszintes sorok: 1. A Karácsony előtti negyedik vasárnapot hívják így. 7. Neves magyar festő volt. 13. Névelő. 14. Ósdi. 16. Betegbiztosító intézet neve. 18. Folyadék. 20. Kérdőszó. 21. Német fürdőhely. 23. Kristály. 24. Bánat. 25. Miseing. 27. Ékezzettel háziállat szállása. 28. Monte Christo vára. 30. Az elemek legkisebb része. 32. Német névelő. 33. Erre megjegyzendő közhasználatú idegen kifejezéssel. 36. Község Fehér megyében. 37. Igekötő. 38. Német magánhangzó. 42. Tud. 43. A Városi Színház rendezője. 45. Tagadószó. 47. Fűszer. 48. Kocsmá része. 49. Van ilyen angyal is. 50. Idegen személyes névmás. 51. Háborúban halál a büntetése. 53. Bátor íge. 55. A vízszintes 49-es ékezzettel. 57. Igekötő. 58. Víz állat. 60. Iparos. 61. Kereskedelmi kifejezés. 62. Fizetség. 64. Latin szám. 67. Vadállatok büvőhelye. 68. Amerikai állam. 70. Személyes névmás. 71. Van ilyen lap is. 72. Allati szálás. 73. Rag. 74. Igekötő. 76. Csúnya. 78. Bánat. 79. Sportszókész fonetikusán. 80. Éktelen dal. 82. Van ilyen holond is. 84. Ez volt Jack, a hasfelmetező. 85. Neves magyar államférfi a múlt században.

Függőleges sorok: 2. Címzésrövidítés. 3. Falusi mérőegység. 4. Több mint a földi szerelem, ékezetpótlással. 5. Mutatószó. 6. A tárgyeset jele. 8. Mutatószó. 9. Kis folyó. 10. Van ilyen

pörkölt is. 11. Magánhangzó közbeszúrásával hal. 12. Mássalhangzó az ABC végéről. 13. A „Beesületes megtaláló” szerzőjének keresztnéve. 15. Mutatószó. 17. Súlyos sérüléseket okozó löveg. 19. Ma nagyon nehéz. 21. Sokan a szegre akasztják. 22. Macskának mondjuk. 24. Derüre következik. 26. Főúri rang rövidítése. 27. Sok állatnak ez a szállása. 29. Helyhatározó. 31. Mássalhangzó fonetikusán. 33. Zoroaszter vallásában a gonoszság istene. 34. Magyar szubrett keresztnéve. 35. Város. 38. Levelek végén látható rövidítés. 40. Kicsinyítő képző. 42. Férfi mondja, nő kapja. 43. Gyümölcs. 44. Testrés. 46. Amatőr sportegyesület. 50a. Ez „a neve a drágának” és Zerkovitz szerint a Király uccában lakik. 52. Kis folyóvíz. 54. Férfinev. 56. Magánhangzó közbeszúrásával hasadék. 56a. Az akarat hiánya görögül. 57a. Könnyelmű. 59. Falusi vízvezeték. 60. Tennisz műszó. 61. Vétel előzi meg. 63. Sir. 65. Aki ezt teszi, az a példaszó szerint nyer. 66. Fűves terület. 67. Az okozat szülőanyja. 69. Eszes. 72. Modern közlekedési eszköz. 75. A pap mondja. 77. Van ilyen vonal is. 78. Nép. 80. Araból lesz. 81. Rangjelző szó. 82. Növény. 83. Latin csont főlév ékezzettel.

A 13-as számú keresztrejtvény megfejtését és a megfejtők névsorát a 77. oldalon közöljük.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékol küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg

Barna 14. Simon Gizi 26 éves, az Andrássy úti Színház tagja, hajadon és ref. vallású. Mint legutóbb megírtuk, híres dublőr, aki már nagyon sok híres színész szerepébe beugrott. Színiiskolát nem végzett és mégis minden szerepet eljátszik. Ugy prózai, mint énekes szerepeket vállal és operai hangja is van. Előbb vidéken szerepelt, majd évekig a Vígszínházban játszott és jelenleg az Andrássy úti Színház tagja. Ide is írhat neki. — **Fogadás.** Kérését nem teljesíthetjük teljes egészében, mert ha minden kérdésére válaszolnánk, akkor meg kellene írunk a magyar film egész történetét. A felsoroltakon kívül még nagyon sok magyar rendező szerepel berlini és hollywoodi stúdiókban. Ismert rendező volt a nemrégiben elhunyt Forgács Antal is. A felsoroltak egy kivételével mind rendezők vagy segédrendezők. T. István újságíró. — **Willy. 1.** Ennek a filmnek a női főszerepét Betty Aman játszotta. 2. Willy Fritsch címe: Berlin-Charlottenburg, Kaiserdamm 95. Willy Forst: Berlin-Charlottenburg 9, Sachsenplatz 8. Lilian Harveyé: Berlin-Westend, Ahornallee 16—17. Betty Amané: Berlin, Kurfürstendamm 42. 3. Nem tudjuk egészen pontosan, de azt hisszük, hogy 1931 év november 29-én vagy 30-án. — **Dearling. 1.** Sajnos, nem tudjuk, mert azóta, hogy visszament Japánba, még nem adta meg címét. 2. Szentpétervárott született, jelenleg 42 éves és neve eredetileg Asa Joelson volt. Haja barna. 3. Nyolcéves, barna. Mind a kettőnek a címe a következő: Warner Bros-Studio, 5842 Sunset Boulevard, Hollywood, Calif. — **Egy negyedikes gimnazista.** Ha a szemet festékekkel nagyítják meg, akkor az nem nagyobbodik meg, csak úgy néz ki, mintha nagyobb lenne. Többféle vegyszert használnak erre a célra, de egyik sem ártalmatlan. Ilyen a belladonna is. Ha kozmetikus orvosunknak ír, bővebb felvilágosítást kaphat, természetesen díjtalanul. — **R. K. P. Kisfiú,** maga úgy látja, tévedésben van, mert jelenleg kezdő

színészek nem csinálhatnak karriért Hollywoodban, legalább is magyarok nem. Ha elég pénze lenne és kitűnően tudna angolul, talán-talán sikerülne. — **Fogadás, Budapest.** Ennek a filmnek a főszerepét Lilian Harvey játszotta, ugyanebben szerepelt Lil Dagover is. A férfi főszereplő Willy Fritsch volt. — **H. Béla, Ujpest.** Ebben a filmben tényleg Szenes Ernő játszotta a főszerepet, de a másikban ő nem játszhatott, mert az Amerikában készült és annak főszereplője Harold Lloyd volt. — **Fiatalasszony.** A kérdézt krémet még két hétig használja a megadott utasítás szerint. Örülünk, hogy ilyen szép eredményt ért el. — **Sárbogárd** Egyedüli célravezető eljárás a felesleges szőr-szalak diathermiás úton való kiirtása. Teljesen nyomtalan és nem költséges. Ne húzgálja, mert ezzel nagymértékben fokozza a bajt. — **Tavasz.** Fényvédő kenőcs és púder használata válik szükségessé. Ennek alkalmazása után kevesebb lesz a szeplő. Véglegesen csak kiégetéssel szabadulhat meg ettől a szépséghibától. — **Rezeda.** Nem tudjuk, honnan veszi, hogy ezen a pályán érvényesülne és most van itt magának a jó alkalom. Mi csak annyit tudunk, hogy nagyon sok kitűnő nevű színész szerződés nélkül van és a tehetséges fiatalok bizony a legkedvezőtlenebb körülmények között startolnak. Mi csak szerencsét kívánhatunk hozzá, de attól félünk, hogy sok család fogja érní. — **Kiesi, lehérsz szoba.** Ennyi kérdésre egyszerre nem válaszolhatunk. A beküldött jegyzékben felsoroltak közül az első négynek itt közöljük a címét. A többit legközelebb. Brodsky Miklós, Király uca 82. Fejes Teri, József uca 31. Gaál Franci, Batthyány uca 4. Lakatos László, Ujpesti rakpart 4. — **Kispesti Bözsi.** A „Sába királynője” című opera zenéjét Goldmark Károly szerzette. Legutóbb Németh Mária énekelte a címszerepet. — **Olga.** Biller Irén jelenleg New-Yorkban él és nemrégiben egy ottani színházban több szerepben fellépett. Nem hisszük, hogy Dénes Oszkár belátható időn belül hazajönne, mert odakint nagy sikert arat. Londonban nagyon megszerették őt, pedig mielőtt kiment volna, alig egy-két szót tudott angolul.

Előfizetési ár:
¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: **TOLNAI SÁNDOR**
Kiadótulajdonos: **TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.**
Kiadásért és szerkesztésért felel: **PAIZS GÉZA**
Budapest, VII, Dohány uca 12.

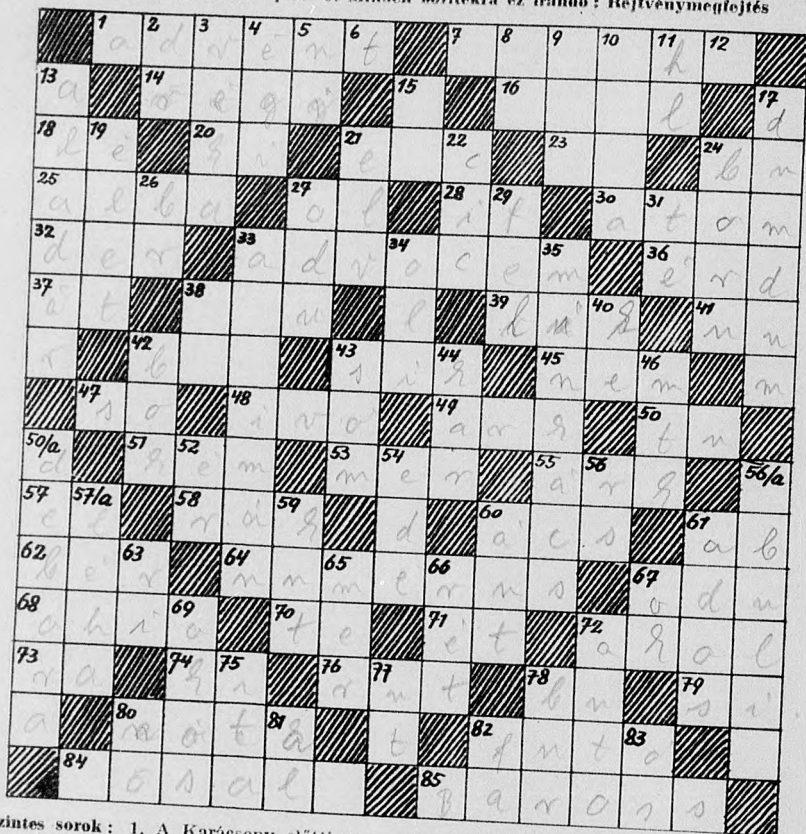
Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

KERESZTREJTVEÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki. Megfejtést határidő április 9. Minden borítékra ez irandó: Rejtveénymegfejtés

Vízszintes sorok: 1. A Karácsony előtti negyedik vasárnapot hívják így. 7. Neves magyar intézet neve. 13. Névelő. 14. Ósdi. 16. Betegbiztosító intézet neve. 18. Folyadék. 20. Kérdőszó. 21. Német fürdőhely. 23. Kristály. 24. Bánat. 25. Miseing. 27. Ekezettel háziállat szállása. 28. Monte Christo vára. 30. Az elemek legkisebb része. 32. Német névelő. 33. Erre megjegyzendő közhasználatú idegen kifejezéssel. 36. Község Fehér megyében. 37. Igeköltő. 38. Német magazin. 39. Polytionossági hiány. 41. Azonos magánhangzók. 42. Tud. 43. A Városi Színház rendezője. 45. Tagadószo. 47. Fűszer. 48. Kocsma része. 49. Van ilyen angyal is. 50. Idegen személyes névmás. 51. Háborúban halál a büntetése. 53. Bátor ige. 55. A vízszintes 49-es ekezetten. 57. Igeköltő. 58. Vizi állat. 60. Iparos. 61. Kereskedelmi kifejezés. 62. Fizetség. 64. Latin szám. 67. Vadállatok búvóhelye. 68. Amerikai állam. 70. Személyes névmás. 71. Van ilyen lap is. 72. Allati szálás. 73. Rag. 74. Igeköltő. 76. Csúnya. 78. Bánat. 79. Sporteszköz fonetikus. 80. Ektelen dal. 82. Van ilyen bolond is. 84. Ez volt Jack, a hasfelmetsző. 85. Neves magyar államférfi a múlt században.

Függőleges sorok: 2. Címzésrövidítés. 3. Falusi mérőegység. 4. Több mint a földi szerelem, ekezetpótlással. 5. Mutatószó. 6. A tárgyeset jele. 8. Mutatószó. 9. Kis folyó. 10. Van ilyen

pörkölt is. 11. Magánhangzó közbeszűrésével hal. 12. Mássalhangzó az ABC végéről. 13. A „Beesületes megtaláló” szerzőjének keresztnéve. 15. Mutatószó. 17. Súlyos sérüléseket okozó löveg. 19. Ma nagyon nehéz. 21. Sokan a szegre akasztják. 22. Macskának mondjuk. 24. Derűre következnek. 26. Főúri rang rövidítése. 27. Sok állatnak ez a szállása. 29. Helyhatározó. 31. Mássalhangzó fonetikus. 33. Zoroaszter valóságában a gonoszság istene. 34. Magyar szubrett keresztnéve. 35. Város. 38. Levelek végén látható rövidítés. 40. Kiesinyítő képző. 42. Férfi mondja, nő kapja. 43. Gyümölcs. 44. Testrészes. 46. Amatőr sportegyesület. 50a. Ez „a neve a drágának” és Zerkovitz szerint a Király ucacában lakik. 52. Kis folyóvíz. 54. Férfinév. 56. Magánhangzó közbeszűrésével hasadék. 56a. Az akarat hiánya görögül. 57a. Könyvmű. 59. Falusi vízvezeték. 60. Tennisz műszó. 61. Vételt előzi meg. 63. Sir. 65. Aki ezt teszi, az a példaszó szerint nyer. 66. Fűves terület. 67. Az okozat szűlőanyja. 69. Eszes. 72. Modern közlekedési eszköz. 75. A pap mondja. 77. Van ilyen vonal is. 78. Nép. 80. Araból lesz. 81. Rangjelző szó. 82. Növény. 83. Latin csont főös ekezetten.

A 13-as számú keresztrejtveény megfejtését és a megfejtők névsorát a 77. oldalon közöljük.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megírt és felbélyegzett válaszborítékol küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Delibáb” szerkesztőségnek, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzük meg

Barna 14. Simon Gizi 26 éves, az Andrássy úti Színház tagja, hajadon és ref. vallású. Mint legutóbb megírtuk, híres dublőr, aki már nagyon sok híres színésznő szerepébe beugrott. Színiiskolát nem végzett és mégis minden szerepet eljátszik. Ugy prózá, mint énekes szerepeket vállal és operai hangja is van. Előbb vidéken szerepelt, majd évekig a Vígszínházban játszott és jelenleg az Andrássy úti Színház tagja. Ide is írhat neki. — **Fogadás.** Kérését nem teljesíthetjük teljes egészében, mert ha minden kérdésére válaszolnánk, akkor meg kellene írunk a magyar film egész történetét. A felsoroltakon kívül még nagyon sok magyar rendező szerepel berlini és hollywoodi stúdiókban. Ismert rendező volt a nemrégiben elhunyt Forgács Antal is. A felsoroltak egy kivételével mind rendezők vagy segédrendezők. T. István ujságíró. — **Willy. 1.** Ennek a filmnek a női főszerepét Betty Aman játszotta. 2. Willy Fritsch címe: Berlin-Charlottenburg, Kaiserdamm 95. Willy Forst: Berlin-Charlottenburg 9, Sachsenplatz 8. Lilian Harveyé: Berlin-Westend, Ahornallee 16—17. Betty Amané: Berlin, Kurfürstendamm 42. 3. Nem tudjuk egészen pontosan, de azt hisszük, hogy 1931 év november 29-én vagy 30-án. — **Dearling. 1.** Sajnos, nem tudjuk, mert azóta, hogy visszament Japánba, még nem adta meg címét. 2. Szentpétervárot született, jelenleg 42 éves és neve eredetileg Asa Joelson volt. Haja barna. 3. Nyolcéves, barna. Mind a kettőnek a címe a következő: Warner Bros-Studio, 5842 Sunset Boulevard, Hollywood, Calif. — **Egy negyedik gimnazista.** Ha a szemet festékekkel nagyítják meg, akkor az nem nagyobbodik meg, csak úgy néz ki, mintha nagyobb lenne. Többféle vegyszert használnak erre a célra, de egyik sem ártalmatlan. Ilyen a belladonna is. Ha kozmetikus orvosunknak ír, bővebb felvilágosítást kaphat, természetesen díjtalanul. — **B. K. P.** Kisfiú, maga úgy látja, tévedésben van, mert jelenleg kezdő

színészek nem csinálhatnak karriert Hollywoodban, legalább is magyarok nem. Ha elég pénze lenne és kitűnően tudna angolul, talán-talán sikerülne. — **Fogadás, Budapest.** Ennek a filmnek a főszerepét Lilian Harvey játszotta, ugyanebben szerepelt Lil Dagover is. A férfi főszereplő Willy Fritsch volt. — **H. Béla, Ujpest.** Ebben a filmben tényleg Srenes Ernő játszotta a főszerepet, de a másikban ő nem játszhatott, mert az Amerikában készült és annak főszereplője Harold Lloyd volt. — **Fiatalasszony.** A kérdézt krémét még két hétig használja a megadott utasítás szerint. Örülünk, hogy ilyen szép eredményt ért el. — **Szörbögárd** Egyedüli célravezető eljárás a felesleges szőr-szálak diathermiás úton való kiirtása. Teljesen nyomtalan és nem költséges. Ne húzgálja, mert ezzel nagymértékben fokozza a bajt. — **Tavaszi.** Fenyvédő kenőcs és püder használata válik szükségessé. Ennek alkalmazása után kevesebb lesz a szeplő. Véglegesen csak kiegészítéssel szabadulhat meg ettől a szépséghibától. — **Rozsda.** Nem tudjuk, honnan veszi, hogy ezen a pályán érvényesülne és most van itt magának a jó alkalom. Mi csak annyit tudunk, hogy nagyon sok kitűnő nevű színész szerződés nélkül van és a tehetséges fiatalok bizony a legkedvezőtlenebb körülmények között startolnak. Mi csak szerencsét kívánhatunk hozzá, de attól felünk, hogy sok csalódás fogja érni. — **Kiesi, fehér meszelt szoba.** Ennyi kérdésre egyszerre nem válaszolhatunk. A beküldött jegyzékben felsoroltak közül az első négynek itt közöljük a címét. A többit legközelebb. Brodsky Miklós, Király uca 82. Fejes Teri, József uca 31. Gaál Franci, Batthyány uca 4. Lakatos László, Ujpesti rakpart 4. — **Kispesti Bözsi.** A „Sába királynője” című opera zenéjét Goldmark Károly szerlette. Legutóbb Németh Mária énekelte a címszerepet. — **Olga.** Biller Irén jelenleg New-Yorkban él és nemrégiben egy ottani színházban több szerepben fellépett. Nem hisszük, hogy Dénes Oszkár belátható időn belül hazajönne, mert odakint nagy sikert arat. Londonban nagyon megszerették őt, pedig mielőtt kiment volna, alig egy-két szót tudott angolul.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 filler, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

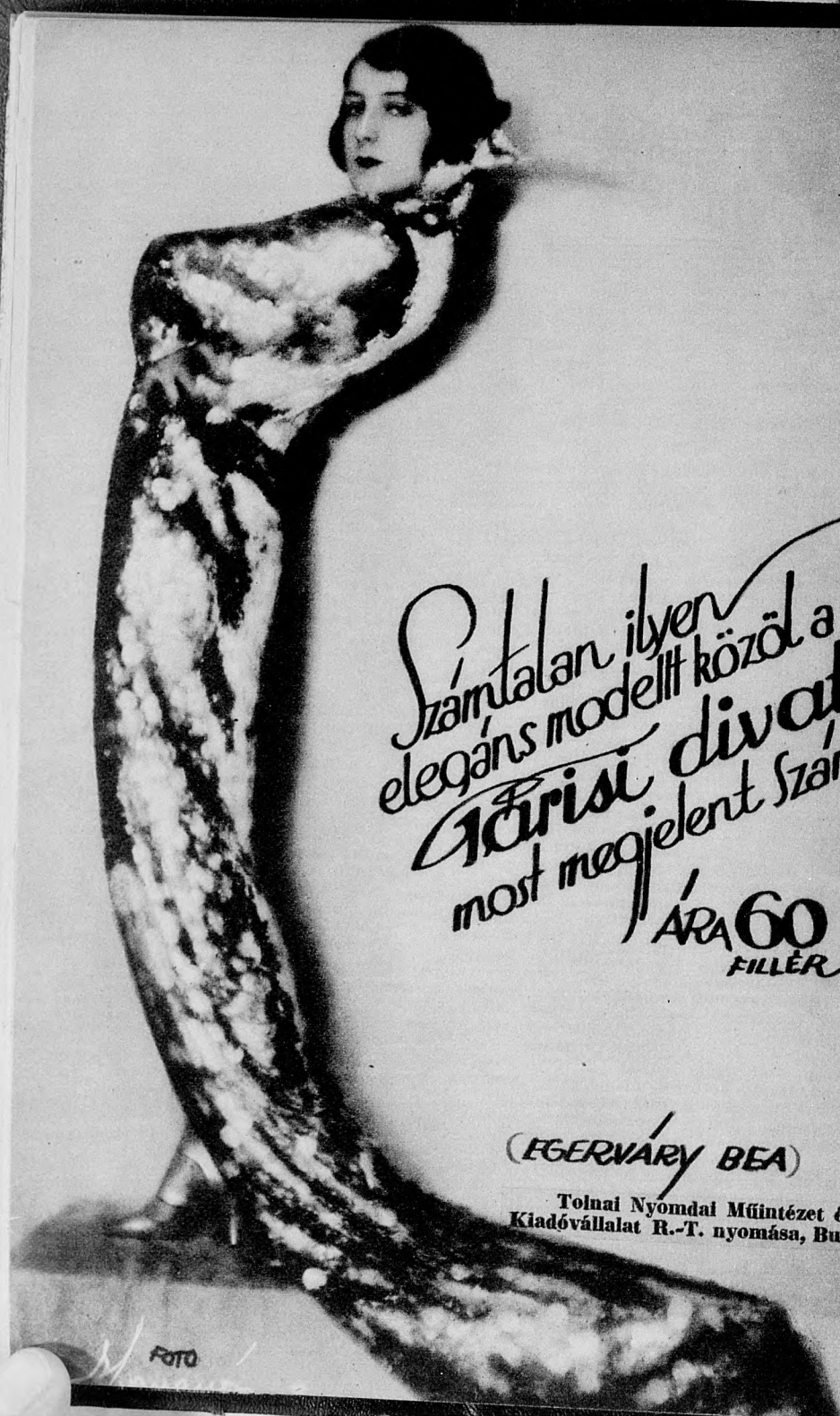
Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgópején,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423—39 és József 423—50

Síntalan ilyen
 elegáns modellt közül a
 Gárisi divat
 most megjelent száma
 ÁRA 60
 FILLÉR

(EGERVÁRY BEA)

Tolnai Nyomdai Műintézet és
 Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

FOTO

ÉVFOLY
 BUDAPEST,
 MELENY